

M. T. R. COLLEGE, SURAT

*Manuscripts Library*

No. Ref.  
Set.

842

Title *Chintamani Tika*



चिन्तामणि टीका by जगदीश

Chintamani Tika	Title
Jagadisha	Author
	Editor
	Year, Vols.
	Publisher
842	Ends abruptly
	Remarks



चिं. ५७

2

[illegible]

सम-  
२

五

आप्यधर्मिकपक्षे यत्ननिष्पत्तये हेतुत्वात् न च यस्मै यत्नविशिष्टव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयताकवुद्धित्वमेवोभयज्ञानानुपपत्त्याप्यधर्मिकपक्षोयत्ननिष्पत्तयस्य  
जन्यतावच्छेदकमत्रसंविशेष्यकत्वेत्यतज्जन्यतायां प्रवेशान्नोक्तो घटित्वाच्च संसर्गविधययायस्मै यत्नविशिष्टव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयताकवुद्धौ  
अभिचारेण तस्य ज्ञान्यतावच्छेदकत्वा संभवात् एवं च व्याप्यधर्मिकपक्षप्रकारकनिष्पत्तेन तादृशस्मृतं प्रति हेतुत्वाय गमः सति न त्रैसज्जनात्पा  
यस्य विशिष्यकत्वावच्छेद्यत्वे विहादेव ज्ञातो व्याप्यसंभवात् न च वेद्व्याप्यधर्मिकपक्षे तोयत्ननिष्पत्तेरवुद्धित्वावच्छिन्नप्रत्यवतादृशानि  
अयत्नेन हेतुत्वाद् अनुमितनिष्ठायां तादृशे जन्यतायां यस्याविशेष्यकत्वावच्छेद्यत्वा संभवश्चेति वाच्यं तदभागाप्रमास्यकस्य वद्व्याप्यधर्मिकपक्षोयत्न  
निष्पत्तये स्यात्तरं स्वसामग्रिवर्गं ज्ञायमानायां पक्षे तदेव्यत्वे स च त्वरिव हेतुर्वेद्विशिष्टयत्ने वा द्रव्यत्वे स्यानुमितो पक्षे तदधर्मिकायां वदेः सादृ  
वुद्ध्या यतो चाप्रमान्यग्रहना स्कन्धितस्य तादृशानिष्पत्तयस्य प्रागसत्त्वेन अभिचारभियावद्व्याप्यधर्मिकपक्षे तोयत्ननिष्पत्तयेः तरयत्वे तद्विशि  
स्यकवद्विविधेयकानुमितित्वावच्छिन्नप्रसेवभ्रमत्वग्रहेना स्कन्धिततादृशानिष्पत्तयेन हेतुत्वसंवाच्यतया विधुजन्यतायाः यस्य विशेष्यक  
त्वावच्छेद्यत्वेनियमात् परामर्शधर्मिकाप्रागप्यज्ञानयतो नामभावसंस्वातंत्र्येणाप्यमिति हेतुत्वमतेष्यनुमितेः परामर्शजन्यतायां यस्य विशेष्यक  
त्वादिनिवेसस्यवस्यकत्वे च अन्यथा मत्वे सादेव साध्यव्याप्यधर्मिकपक्षे तस्य ज्ञातयस्य तावच्छेदकधर्मावच्छेदेन तत्तत्समानाधिकारत्वेन च दिविधु  
विषयताशाल्यानुमितियुक्तं तादृशवद्व्याप्यताप्रसिद्धमावादेः सत्त्वात् साध्यव्याप्यस्य तावच्छेदकधर्मावच्छेद्यत्वाच्च वगाहियगमर्शस्यैव

राम०  
३३



तात्वप्रकारेण गुणाघभाववृत्तत्वमवगाहमानादीयेव नित्याप्येधमः पञ्चेतरस्याकारपरा मशेत्येतेषां निमित्तानुमितिर्ज्ञानात्तादृश्या मिथ  
 टकजत्पराये विज्ञियुचैश्वर्यवृत्तिविज्ञियताकपञ्चेतनिष्प्रयत्नेनैव तादृशनिष्प्रयोजनत्वं नित्यमिति प्रतिहन्तुं वामतेन सहाद्यत्कर्मपि  
 स्वेति न स्मृतावतिव्याप्तिं संकायिव नित्या घभावत्वेन गुणास्त्रिभावनिययकानुभवात्तादृश्यावेत्या घभावस्य स्मरणेन नुप्रत्यानादुपरातश्चातगो  
 चरस्य प्रतिप्रतिवाडुप्येतातज्जातिगोचरनिष्प्रयत्नेनैव नित्यविशेषान्तर्भावो विज्ञियते हेतुत्वस्यापेयत्वात् नित्यास्यते रगदसग्राहिताया  
 मयसिद्धांतप्रसंगात्तच्च धेयत्वसंबंधेन पञ्चेतविशिष्टस्य वनित्याप्येति शिष्यवृद्धे तया सतिव्याप्तिस्तादृशवृद्धे पञ्चेतेन नित्याप्येति वे  
 निष्प्रयत्नेनैव हेतुत्वादन्यथा वनित्याप्यः पञ्चेतेनैव तिसंज्ञा यो तत्रापि पञ्चेतोपावादिन्याप्येति स्तोत्यासिद्धी प्रसंगादिति वाच्यं पञ्चेतत्वे  
 नेकपञ्चेतस्य विशिष्टवृद्धे ध्युतं तादृशपञ्चेतान्तरस्य विशिष्टजातानुदयेन तत्रापि तत्तद्विज्ञियते तन्मोवणौ वजनकतयाति  
 व्यास्यसंभवात्साध्यव्याप्यमिदं कथं प्रकारकनिष्प्रयत्नावच्छिन्नकारणानि रूपितायाः पञ्चविशेषकत्वावच्छिन्नजन्यताया एव वा  
 प्रकृतनिरुक्तिघटकतनच सविशेषकत्वावच्छिन्नमेव जन्यत्वमविवक्षया विशिष्टवेति शिष्यादिवृद्धे ध्युतं तादृशपञ्चेतसंभवात् पञ्चविशेषकत्वाव  
 छिन्नजन्यत्वपरेतानुसरतां व्याप्येति वाच्यं पञ्चेतोपावादिन्याप्यः प्रमेयस्यादिधानियासिंवारकत्वात्तद्वीनित्याप्यः पञ्चेतेनैव तिसं  
 ज्ञा योजरतादृशवोधा नुत्पसापमोयत्व विशिष्टव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकृतिताकं वषाहीयत्व विशिष्टव्याप्यविशेषकत्वावच्छिन्नविबोधे

साध्यतस्वच्छित्वाघवगात्सनुमितौ तत्रत्वात् यद्यपि पञ्चसाध्यहेतुनामनेकविधत्वादेकमिधर्ममव्यनिरुक्तवरणोऽन्यविधसाध्यकाघ  
 नुमिते वा व्याप्तिस्ततः पञ्चसाध्यहेतुर्कं नुमितित्वेन विशिष्टात्सत्त्वोपगमेतुतस्यैव साध्यसेनानाविधत्वादेकव्याप्यप्राप्तेः नित्याप्येव गा  
 ह्यरामशेन न्यायाप्यसाधर्मिकपरामर्शजसंयच्छतसाध्यहेतुकोधनुमिताव्याप्तिरेव तथापि च ननु भाववत्संपुक्तधर्मिकपञ्चेतनिष्प्रय  
 त्वावच्छिन्नकारणानि रूपितायाः पञ्चेतविशेषकत्वावच्छिन्नकारणतायाः समवायेनावच्छेदकीभूतधर्मवत्त्वं विवक्षितवैतवच्छिन्नवि  
 शेष्यता निरूपितवन्ति त्वावच्छिन्नविशेष्यताका नुमितित्वेन वस्त्रादिपरामर्शजन्यतायाः पर्यता समवायेनावच्छेदकत्वेन वनित्वात्किंत्व  
 नुमितित्वजातावेति न वस्त्रादावतिप्रसंगेन वा साध्या तत्रानुमित्यप्रसंगः इदं त्वधेवं पञ्चेतधर्मिकप्रनुमितिसामाण्यं प्रमेयव्याप्तिमर  
 न्यसंयुक्तधर्मिकपञ्चेतोपावादिनित्यत्वेन हेतुत्वं नित्यभाववत्संयुक्तवानपञ्चेतः पञ्चेतोपावादिनित्यत्वं नित्यभाववत्संयुक्तवानपञ्चेतः पञ्चेतोपावादिनित्यत्वं नित्यभाववत्संयुक्तवानपञ्चेतः  
 नित्यायेतादृशानुमितौ व्यभिचारान्तरानुवन्तभाववत्संयुक्तधर्मिकपञ्चेतोपावादिनित्यत्वं नित्यभाववत्संयुक्तवानपञ्चेतः पञ्चेतोपावादिनित्यत्वं नित्यभाववत्संयुक्तवानपञ्चेतः  
 त्वेवोक्तस्य तादृशनिष्प्रयत्नवद्विज्ञियते तत्रापि नित्यत्वावच्छिन्नमेव जन्यत्वमविवक्षया विशिष्टवेति शिष्यादिवृद्धे ध्युतं तादृशपञ्चेतसंभवात् पञ्चविशेषकत्वाव  
 छिन्नजन्यत्वपरेतानुसरतां व्याप्येति वाच्यं पञ्चेतोपावादिन्याप्यः प्रमेयस्यादिधानियासिंवारकत्वात्तद्वीनित्याप्यः पञ्चेतेनैव तिसं  
 ज्ञा योजरतादृशवोधा नुत्पसापमोयत्व विशिष्टव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकृतिताकं वषाहीयत्व विशिष्टव्याप्यविशेषकत्वावच्छिन्नविबोधे



धेनैवयात्यं कतिमन्तुसमानाधिकरणमात्रेण वाच्यमतो विन सारवस्ययामशे स्थलो यनुमितेना संग्रहः यदि च न त्वभाववदसंयुक्तत्वादिय  
 रामशेन्यवहितोतरस्वज्ञानसामागत्ये प्रत्येवतादृशयामशेन्येन हेतुत्वेन न तु जन्मतावच्छेदके नुमितित्वे स्यापि प्रवेसस्तादृशयामशे धर्म  
 काप्रामाण्यज्ञानभावकृत्स्नत्वात् तत्रेनैव वस्यधनुमिति हेतुत्वादस्ति वाधे केऽनुमितिमात्रस्यैव पक्षात्तावच्छेदधर्मावच्छेदत्वत  
 तसामानाधिकरण्यावगाहितोयगमेन तानुराधारयिपरमशे जन्मताया अनुमितित्वानुरित्यादिकं विभाव्यते तद्वयकादिरीहसाधनत्वा  
 वगाहिन्यायसामशेवक्तेरुत्तरं क्रमेणा। नुमितिः पाकेष्टावेजायते व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्माज्ञानपदस्य तत्परामशेवक्तिपरत्वेन तद्यक्ति  
 जन्मस्थानवतिज्ञानत्वाव्यापकनुत्पत्तिरुत्तरं स्तात्पर्यं अनुभवत्वात् ज्ञाने सत्त्वेन सत्त्वमायप्रसङ्गात्वावतिव्याप्त्यसंभवात् सत्त्वेवातत्पर्या  
 मशेवक्ति। जन्मज्ञानहेतुतातिमवत्वाव्यापकस्तिजातित्वस्यैव तत्त्वत्वादिसाक्षाद्विस्तारः। नत्करणापि तिनिहृक्तव्याप्तिविशिष्टयस्य धर्म  
 ताज्ञानजन्मज्ञानकरणापित्यप्य। ननु परामशेमानलिंगत्वेन वस्तुमात्रस्यैव नुमितिकरणात्वात् नुमानेतराप्रसिद्धाते हेतुमायकत्वस्य म  
 नुमानलक्षत्वमुक्तं निरुक्तेरसंभवात् सत आह तद्वैजि. अनुमितिकरणात्वेत्यर्थः ननु परामशेमात्रा लिंगत्वेनैवानुमिते हेतुत्वात् नुमितेया  
 त्विविशिष्टमनुधर्मताज्ञानजन्मत्वेन तादृशयस्य धर्मताज्ञानजन्मज्ञानकरणात्त्वमनुमानस्यासंभवात् सत उक्तेन चेतोऽपि चरेत्ति. चार्थकः शंके  
 ते अथेति अनुमानेव स्वरिवाप्यवगाहिधर्मादिज्ञाने. न संवदिति श्रुत्यस्य करणापित्यर्थः न चेपरमने विशिष्टधर्मात्रस्य ज्ञानाद्य

एम ०  
 ५

लोकनिययकत्वेन संवादित्वा संभवं न सिद्धसाधनं विविक्तल्यकमलकविकल्पसमानाकारस्यैव जन्मते संकटपर्यंतत्वं तत्त्वचर्चवतो वन्निमानि सारि विशिष्टव  
 द्वावप्यनुयायात्तत्र द्विनियवे तादित्यजिमात्रावगाहिनानिर्विकल्पकप्रत्यक्षेणैव तन्मने तादृशविशिष्टधर्मसंभवात् तादृशविवागमित्यादि विशिष्टज्ञानस्यैव  
 धिकरणप्रकारकत्वेनोत्पन्नतदव। शविवागत्वाद्यस्य धर्मप्रकारकवासनामात्रस्यैव संभवेन संमुखत्वेन जन्मते विस्वादितातनच संज्ञायापेकस्यैव व्याप्ति  
 ज्ञासंवादिति श्रुत्यैव प्रत्यकरणात्वात् तत्वापि सिद्धसाधनं व्याप्तिज्ञानत्वावच्छेदेकनैव निरुक्तसंवादिति श्रुत्यैव प्रत्यकरणात्वाभावस्य साध्यत्वात् सत्त्वेन चार्थ  
 कानामनुमितेरसिद्ध्या तत्करणात्वेनैव पक्षात्ता संभवः शशविवागादेरिवा संस्थासु पक्षे तस्यैव नुमितिकरणात्वात् दुष्प्राप्य सत्त्वेन तत्त्वानिर्विक  
 ल्यकज्ञानस्यायान्तत्त्वमन्तप्रमाप्यकरणात्वात् तादृशप्रमाकरणात्मावस्यसाधनेनैवापिकाना सिद्धसाधनमित्यप्यस्तं। उक्तसाध्यहेतुमाह व्यभिचारसंज्ञा  
 दिति धर्मयतो यन्निरेससेन व्यभिचारसंज्ञायत्वादित्यर्थः। तादृशत्वेन संज्ञायस्यैव वहितुत्वेन च व्यभिचारज्ञानत्वादेरेव हेतुत्वसंभवे संज्ञातत्त्वपय्यता  
 नुसरणावैयर्थ्ये बोधानां व्यविषयतात्वात् सादृश्यापि चरज्ञानत्वमात्रेण मूलस्य तात्पर्यं ननु हेतुमति घटाद्यभावस्यैव साध्यदोह तुमत्रिष्टाभावप्रति  
 पत्तितादेर्यत्र प्रत्यक्षेण भाव निष्प्रयस्तादृशव्याप्तिज्ञाने व्यभिचारसंज्ञायत्वाभावात् तस्याव्याप्तिज्ञानत्ववच्छेदेन वस्तुनिष्ठविशेषात् तादृशकर  
 ताभावसाधकत्वं यद्वतावच्छेदकधर्मवाद्येन साध्यसिद्धौ तदवच्छेदेनैव हेतुमत्त्वनिष्प्रयस्य कारणत्वात् तादृशतायापि ज्ञानत्ववच्छेदेन व्यभिचार  
 संज्ञायत्वमुपपादयितुमहोपपत्त्यादि उपधियदधर्मपरं तथा च योग्यानां घटाघातकधर्मोर्नायोम्यानुपलब्धौ सत्त्वधिकरणादोवभावनिष्ठ



राष्ट्र ०

۴

कानिदस्यतिवेति व्यभिचारसंशयत्वस्याप्रमाणानुप्रमाणमिसेवप्रतिज्ञार्थस्यपिकचित्तंकागिरस्यतिनेति व्यभिचारसंशयत्वस्याप्रमाणानुप्रमाण  
संवादिनिष्प्रयाकरणात्वरूपस्याप्रमाणस्यसाधनप्रत्ययैनेष्टमनुभवसिद्धंयत्साधर्म्येअप्रमाणव्याप्यतयाव्यभिचारसंशयत्वस्याज्ञानरूपसाधर्म्येनेष्टवानुमानत्वा  
तसंवादिनिष्प्रयकरणात्तथाचव्यासवगादिज्ञानत्वावच्छेदेनसंवादिनिष्प्रयत्वाभावसाधनेवाधर्शरीतभावः। अप्यानमप्रमाणमितिद्रोक्ष्यमेवव्यासिज्ञानस्यने  
रुक्तप्रमाणकरणात्स्वशादधोविषयबोधयेदतो नोक्तदोषवकाशरस्यत आह एतदितिसन्निध्यतिहाः नुमानस्यप्रमाणस्येयः सन्निध्योयश्चनियर्थे  
जोनिष्प्रयवानुतयोरन्यतरंप्रत्येवानुमानेनः प्रमाणमितिवाक्यस्यपेधीद्वाअयंवर्थवत्तादिरेषेयंस्तथाचपरस्मैनुमानधर्मिकासामान्यसंज्ञया  
दिभिष्टयर्थुमेवोक्तवाक्येचाञ्चकिनेवव्यक्तेपरस्मसंज्ञापविषयोसोचनतस्यंप्रत्यक्षावितित ज्ञानार्थप्रवृत्तिनिनानमंगोक्तव्ययशहतयोर्गितसे  
शयवियव्यस्योपेसथेः। अत्रवतिशदैकदेशाप्नुयोरपिसंज्ञयविययोसपोस्तद्वेनयशमश्रुविसत्तवेचिआहपदोपनेपितघ्ननाडीतस्यकर्के  
पटोन्वात्तप्रयानुनदेतिवेत्यवधेयअप्यानुमानंप्रमाणत्वंवेत्तादिवाक्यंचकृत्वेनैवसाधारणधर्म्येणैयप्रयोः नुमानस्यप्रमाणेसंदिग्धइत्यादिक्रमेण  
परस्मसंज्ञाहारिकेसंभाष्यतनिवृत्तेयेऽ नुमानमप्रमाणमितिवाक्यंचकृत्त्वमतअनुमानमितिप्रामाण्याप्रामाण्ययोर्गितितुक्तवाक्यस्यप्रमितिकारणात्  
प्रत्यक्षभिन्नप्रमाणमितिस्ववचनस्यव्याधातः प्रत्यक्षभिन्नेवाक्यमेवप्रमाणकरत्वस्वाकारः प्रामिप्रित्यकरणात्वेचततप्रमाणस्यव्याघातो  
वेयर्थेनुधाद्युनासंज्ञयाघनिवर्तकत्वादिभावः। ननक्तवाक्यस्यानिष्प्रयात्मकप्रमित्यजनकत्वेव्यगृहे/११/होतासेसर्गकेप्रत्येकपरायस्यराणा











प्रा०  
२

वस्य विराडाहस्तिभावः ननु घटादौ साध्यस्याव्यवहारसंज्ञितत्वेन तत्र मानस्य ज्ञेयत्वादेव्यभिचारित्वेनावश्यत्वमदयग्रहार्थमुक्तक्रमेण व्याप्तेर्निवृत्तिकरणात्तद्वि-  
तमित्याशयेन शङ्केन चेति ॥ एवं घटादौ साध्यत्वाच्च साध्यत्वसत्त्वे ॥ शङ्का निरस्यति साध्यतावच्छेदके साध्यतावच्छेदकधर्मोवच्छिन्नसाध्यमिष्टप्रतियोगिताकाभावव-  
द्वृत्तिरित्येहोक्त्यर्थः ॥ तेन वाच्यत्वविराडाहस्तिभाववति ज्ञेयत्वादेव ज्ञेयमानस्य ज्ञेयत्वमिति चारित्वमसंगः न चेति घटे दोषो वाच्यत्वाभावः न तादृशः साध्यतावच्छे-  
दकावच्छिन्नसाध्यमिष्टप्रतियोगिताको न त्वर्थः साध्यसामान्याभाववत्तद्वृत्तित्वं यद्व्यभिचारस्तदाव्यभिचारस्य भावः ॥ व्यभिचारस्य प्रतियोगार्थमर्थस्या-  
तादृशवृत्तित्वभाव एवाव्यभिचारो वाच्यत्वात्तद्वृत्तित्वं यद्व्यभिचारस्तदाव्यभिचारस्य भावः ॥ व्यभिचारस्य प्रतियोगार्थमर्थस्या-  
ध्यनिष्टप्रतियोगिताकेत्यर्थः व्यभिचारः ननु मरुत्पादि घटवदव्यभिचारि परंप्रागुक्तस्य क्रमस्य तात्पर्याधिक्यमेव वाच्यं ननु योगिगताः प्राणकल-  
सरोरोषमाह प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति योयत्तत्संबंधेनावृत्तित्वमिति प्रतियोगितायाः तत्संबंधावच्छेदकत्वानेत्यर्थे तेन समवायित्वस्य स्वरूपसंबंधेन नि-  
त्येच्छा यथेष्टमित्येव वाच्यत्वेन तत्मानस्य ज्ञेयत्वमिति प्रतियोगितायाः समवायादिसंबंधेनावच्छेदकत्वावउत्तरस्यः योयत्तत्संबंधावच्छिन्नस्य यन्निष्ठाभावप्रतियो-  
गित्वस्याश्रयः स तत्संबंधावच्छेदकत्वमिति प्रतियोगितायाः समवायादिसंबंधेनावच्छेदकत्वावउत्तरस्यः योयत्तत्संबंधावच्छिन्नस्य यन्निष्ठाभावप्रतियो-  
गित्वस्याश्रयः स तत्संबंधावच्छेदकत्वमिति प्रतियोगितायाः समवायादिसंबंधेनावच्छेदकत्वावउत्तरस्यः योयत्तत्संबंधावच्छिन्नस्य यन्निष्ठाभावप्रतियो-  
गित्वस्याश्रयः स तत्संबंधावच्छेदकत्वमिति प्रतियोगितायाः समवायादिसंबंधेनावच्छेदकत्वावउत्तरस्यः योयत्तत्संबंधावच्छिन्नस्य यन्निष्ठाभावप्रतियो-  
गित्वस्याश्रयः स तत्संबंधावच्छेदकत्वमिति प्रतियोगितायाः समवायादिसंबंधेनावच्छेदकत्वावउत्तरस्यः योयत्तत्संबंधावच्छिन्नस्य यन्निष्ठाभावप्रतियो-



प्रा०  
१०

[illegible]



रणत्वमिति साध्याधिकरणवृत्तिस्वाधिकरणात्कत्वमित्यर्थः न च इत्यत्राधिकरणवृत्तिस्वाधिकरणात्कत्वमेतत्तापानां सौति इत्यं सत्त्वादिसत्त्ववृत्तित्यासि  
 रिति वाच्यं स्वस्य संवंधात्मकस्वाधिकरणत्वस्य प्रत्याश्रयविभिन्नत्वेन गुणानिष्टाया एव सत्त्वाधिरणत्वयुक्ते इत्याह नित्येनातिव्याप्त्यसंभवात्तत्रैवं  
 गुणत्वविशिष्टसत्ताधिकरणतायुक्ते इत्याह नित्येन इत्येविशिष्टसत्त्वादिसत्त्वव्याप्तिरिति वाच्यं साधनतावच्छेदकमित्रोयः साधनवृत्तिश्च  
 प्रसादनवच्छेद्यत्वमैव स्वाधिकरणत्वस्य निवेद्यत्वादिनिर्भावः उभयत्र दृष्ट्यामाह केवलान्वयित्वात् अत्रास्येति स्यः स्यः प्रथमे साध्यान  
 धिकरणास्पदित्येव च साध्याधिकरणवृत्तिस्वाधिकरणात्कत्वस्याप्रतिद्विरिति भावः द्वितोये ह्यसंज्ञांतरमाह यत्किंचिदिति यत्किंचिदिति  
 वंधेन साध्याधिकरणानधिकरणकत्वरस्य सत्त्वावयववृत्तिश्च स्वाधिकरणवृत्तिरनुसंधायावच्छिन्नस्वाधिकरणात्कत्वस्य धर्मसत्त्वादिसत्त्वा  
 न्धमादिसत्त्वव्याप्तिः न च साध्याधिकरणवृत्तिरनुसंधावच्छिन्नस्वाधिकरणात्कत्वमेव साध्यासामानाधिकरण्यं वाच्यमित्यर्थः स  
 मवायावच्छिन्नस्वाधिकरणवृत्तिर्नानावृत्तित्वाप्रतिद्विरिति भावः नापि तत्स्वप्रकृतहेतुः येन संवंधेन साध्यातत्तत्संवंधावच्छिन्नप्रतियोगित्व  
 सत्ताभावेन मत्तयदेतेन साध्याध्वनिसाध्यासंवेधान्तरेणाभावमादाय नासंभवेः अथाप्रतियोगित्वात्तेन तादृशप्रतियोगित्वानवच्छेदको  
 भूतसाध्यातावच्छेदकत्वेन च मत्तयदेत्यत्राह इत्यत्रादिति वृत्तिः प्रतियोगितादिवत्तादृशव्याप्तिरिति स्यः प्रतियोगिविशेषो  
 त्वप्रतियोग्यधिकरणवृत्तिभिन्नत्वं व्याप्यवृत्तित्वं अवच्छिन्नवृत्तिकाम्यत्वं प्रमाणगुणानिष्टस्यापि संयोगो घटाभावस्य इत्यत्रावप्रति

श्री.  
 ११

योपधिकरणवृत्तिश्च कदवच्छिन्नवृत्तिश्चैतस्य नलसराघटकत्वादिति भावः ननु इत्यनिष्टादभ्यवगुणादौ संयोगाद्यभावः प्रतियोग्यधिकरणवृत्ति  
 निमित्तो अस्तीति तमाद्यैव संयोगसत्त्वादिसत्त्ववृत्तित्यासिर्निरस्येत आह नहीति अपरो इत्यनिष्टादस्यः अधिकरणवृत्तिरकप्रतियोगिकस्याप्यभावस्य प्रसा  
 श्रयविभिन्नत्वेः नुगतप्रतीत्यसिद्धावतिक्तापि ताभावरवन्नित्येति अदेनतिप्रसक्तैस्तत्तदधिकरणवृत्तिधर्मैरेव तत्रातीति संभवात्तत्रैव गुणादौ संयोगाद्यभावः  
 प्रतियोग्यसमानाधिकरणवृत्तिरिति तौ इत्यनिष्टस्य संयोगाभावात् विषयतायां तस्मात्तादृशपतिः संयोगाद्यभावे प्रतियोग्यधिकरणवृत्तिर्नानुगुणादि  
 वृत्तित्वावगाहित्वेनैव तादृशाप्रतीतिः प्राप्ता एव पयनेति भावः न च साध्याभावस्य कपिसंयोगस्यो मावस्यतत्रैव तथैव कपिसंयोगात्तद्वत्ता  
 त्वादिसत्त्वावच्छिन्नवृत्तिर्भावाः मदाभेदे भेदसहितो भेदः अपि सिद्धो तत्रैव तेषः अवच्छेदकेति मत्तया अवच्छेदकभेदेनेत्यर्थः ननु स्वप्र  
 तियोगिमित्रोयः साधनवानतत्रिष्टारवाभ्यामावोत्तलणनिवृत्तिरिति नोक्ता व्याप्तिरतत्राह साधनवदित्यस्यैति यस्य साध्यानसाधन  
 त्रिष्टान्योन्याभावो प्रतियोगी इत्यन्वये यत्रिष्टयाप्यतो निरूपितपर्यपकतायामेव घट्ययेत्यस्यैव त्वय्येव समानतायाचात्मा अयतिभावः न  
 नुसाध्यस्य यदेत्यत्वे यत्समानाधिकरणत्ववस्तुतः साध्यावयवस्यैव तत्र साध्यावयववषयः साधनसंवेदोक्तयः सचाधिकरणत्वमेवेति  
 नात्मा अयशं कापो सत आह साध्यात्वमित्यासि प्रतियोगित्वं साधनत्वं व्याप्यत्वं ननु यद्वा न्यत्समानाधिकरणान्याभ्यामावप्रतियोगितातामाययाहृत्य











राम०  
१४

[illegible]











पिसंयोगसमानाभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 भ्यां कपिसंयोगत्वं सव्यासिः प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 करणात् तद्वत्त्वादि प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 नञानदिः साध्यापां इत्यन्त्यादौ गुणादिनिष्ठस्य च विनिष्ठस्य च प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 सा के जानिमत्वा वानातिप्रसंगः ननु संयोगसंवेधेन घटाद्यभावस्येव घटेय संयोगादि संवेधेन प्रमेयत्वादि सामान्याभावत्वात् सावमात्रं सैव स्वप्रति  
 पक्षितावच्छेदकी भूत प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नसमानाधिकरणत्वेन तदस्यत्वाप्रसिद्धिरिति वाच्यं हितुसमानाधिकरणस्याभावस्योक्ती यपादृशप्र  
 तियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणभिन्नत्वं तादृशप्रतियोगिके गिताया अवच्छेदकी भूत धर्मे संवेधोभ्यामवच्छिन्नसंवेधनिवेद्य  
 त्वात् न चैवं संयोगात्तादित्यां तद्वति व्याप्तिरेव समानाधिकरणत्वादिनिष्ठस्य संयोगादिसामान्यभावस्यैव व्याप्तिरिति योगिसमानाधिकरणत्वेन तद  
 मत्वाभावादिति प्रोच्यं केचित् निष्ठस्याभावस्याप्यव्यक्तिनिष्ठधर्मे समानाधिकरणत्वेन संयोगात्तादित्यां तद्वति व्याप्तिरेव समानाधिकरणत्वेन तद  
 भावभेदादित्येवोक्तविशेषास्योपातत्वात् न चैवं प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 यनाज्ञापयतीति वाच्यं भावभिन्नत्वप्रत्ययानुवर्तनेनैवातिरिक्तस्य भावस्योपपत्त्यात् तदुक्तं घटत्वाद्यभावस्याभावः प्रतिपक्षितावच्छिन्नसंवेधनिवेद्य

राम ९  
२७

घटत्वादित्यापस्यैकत्वेन प्रमाणादिद्वयत्वं तद्वत्त्वं समानाधिकरणत्वं लक्षणविह्वलधर्मेऽप्यवत्त्वस्य भावभिन्नत्वप्रमदिययत्त्वस्य चायो  
 गेदतः साधनवन्निष्ठस्य घटत्वाद्यभावाभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदकी भूतविशेषात्तासंवेधेन प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 वं धेनवन्नेमानतया प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 रो यथा कथंचित् संवेधेनवन्नेमानत्वात् संभवावेत्यादिकमपास्तं समवायनजातित्वावच्छिन्नप्रकारत्वं सनत्त संवेधावच्छिन्नजातिसामान्याभाव  
 प्रतियोगितावच्छेदकाभ्यां जातित्वसमवायसंवेधाभ्यामवच्छिन्नत्वाजातिमान् इत्यन्त्यादिरन्याराव्याप्तिरतोपत्तसमानाधिकरणपर्येनरूपेणहेतु  
 ताहेतु संवेधेन तद्वत्त्वावच्छिन्नधिकरणतावन्निष्ठत्वं तद्वत्त्वं संयोगात्तादित्यां तद्वति व्याप्तिरेव समानाधिकरणत्वेन तद  
 धमवाधमत्वाद्यवच्छिन्नवति धमावापरां संयोगेनवन्नेमानत्वावच्छिन्नभावाभ्यामवच्छिन्नत्वाजातिमान् इत्यन्त्यादिरन्याराव्याप्तिरतोपत्तसमानाधिकरणपर्येनरूपेणहेतु  
 वगुणादौ संयोगाद्यभावः संयोगादिसमानाधिकरणत्वेन प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 वृत्तित्वस्यैव वा विषयीकरणात् गुणादिनिष्ठसंयोगाद्यभावस्य न प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 धि करणत्वं प्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका  
 तावृत्तित्वविनिष्ठस्य यदुपावच्छिन्नस्याधिकरणेवर्तमानाभावप्रतिपक्षितावच्छेदकाभ्यां कपिसंयोगत्वं संमदाय संवेदं ध्यामवच्छिन्नत्वात् कपिसंयोगो तद्वत्त्वादि साभावस्यप्रतिपक्षितावच्छेदका



पान १२

[illegible]











22

नियोगित्वस्य नृत्तं द्वैर्गणवद्विजस्य सामानाधिकरण्यातिरिक्त्यर्थः कारणदेव सर्वत्रावच्छिन्नसाध्यकहेतुनामुपग्रहा संभवेन निश्चिन्नसाध्यकारु  
मितेस्तद्वययुक्तव्याप्तेष्वेव लक्षणमयुक्तमितिकार्यगुणान्यत्वाविशिष्टसत्त्वावच्छिन्नत्वादिगुणत्वविशिष्टसत्त्वाभावस्यापि निरुक्तप्रतियोगितावच्छि  
न्यत्तत्त्वस्य च साध्यतावच्छेदकं भूतविशिष्टसत्त्वात्वे विकारोदयवच्छिन्नसाधनकद्रव्यत्वादिहेतावेव व्याप्तेरुक्तरीत्यापि दूरदुरन्तापत्तेरिति हि कृत्रवच्छि  
साध्यकारुमिसुयुक्तस्य प्रशुक्लस्य स्वामित्वारिसेवैवेन साधनादेः साध्याताया इत्यत्रादिहेतावप्यव्याप्तिः तादृशसंबंधस्यैव निष्पन्नकत्वेन प्रति  
योगिता नवच्छेदकादित्यवच्छिन्नसाध्यकारुपयत्तव्याप्येतः माहपक्षमानाधिकरणोत्पत्तिसंभूतहेतुपरंपदेमौ वच्छिन्नवच्छिन्नवदित्येकं तद्व्याचक्षेप  
तावच्छेदकसंबंधेन यद्वमौ वच्छिन्नवानप्रकृतसाधनाधिकरणोभूतप्रत्येकव्यक्तिनिष्ठान्योन्याभाववानप्रकृतसाधनद्वैतमौ वच्छिन्नसामानाधिकरणप  
प्रकृतहेतुकतद्वमौ वच्छिन्नसाध्यकारुमिसुयुक्तव्याप्तिरित्यर्थः वन्निमान्धमानध्मादितादौ च नान्योन्यावैतरेतुमनिष्ठाभावप्रतियोगित्वेति हेतुवधि  
करणोभूतयवैतरेति प्रत्येकनिष्ठाः न्योन्याभावप्रतियोगित्वाभाववति यवैतरेति प्रत्येकव्यक्तिरेव साध्यतत्त्ववच्छेदकं भूतवद्विन्नत्वाच्च वच्छिन्नवति प्रमि  
सिद्धे निरतत्राव्याप्तिः न च भूतवैतरेत्यव्यक्तिनिष्ठस्यैव निमज्जलोभयत्वावच्छिन्नभेदस्य प्रतियोगित्वाभावो न कुत्रापि वन्निमतीत्यव्याप्तिताद  
वस्थप्रकृतसाध्यतरेति तरोभयानवच्छिन्नाया एव प्रतियोगितायाः प्रवक्ष्यत्वान्न नान्योन्यापदवैष्यस्य सर्वसामेव वन्निमनां धसंबन्धवैतरेत्यव्यक्तिराम  
निष्ठस्यैव निमत्वाच्च वच्छिन्नां संताभावस्य प्रतियोगिताया वन्निसाध्यकभूताराव्याप्तिवाक्येत्वात् न्योन्याभावस्य प्रकृतसाधनवच्छिन्नवच्छिन्नसाध्य

[illegible]











वप्रतियोगित्वमिति मतेन वातरभिधानं एतेन साध्यतावच्छेदकधर्ममेतत्कथं लक्षणोदयः। असंताभावगर्भस्वच्छित्वावच्छिन्नमकारतायां साधनवच्छिन्नः तादृशोभ  
 पाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतवच्छित्वावच्छिन्नत्वेनान्योन्याभावगर्भस्य च सर्वस्यामेव वच्छिन्नमद्वैतोसाधनवच्छिन्नतादिप्रत्येकवच्छिन्नतादृशान्योन्याभावप्रतियोगित्वेन द्वे  
 रेवल्लक्षणायास्तत्राव्याप्त्यदिति भावः तादृशेति व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावस्यानभ्युपगमादित्यर्थः यवते वच्छिन्नद्वौ नस्तत्रादिसादिप्रतीत्यास्वर्थाधिकारणवत्  
 संबंधेन वच्छिन्नोभयत्वाभावस्यैव विषयीकरणादिति भावः। नन्वेव वच्छिन्नद्वौ भयं नास्तीत्यस्वच्छिन्नद्वौ भयं नास्तीत्यस्वच्छिन्नद्वौ भयं त्वत्वेनास्तीत्यस्य वा विशेषप्रसंगस्य  
 तत्राह अभ्युपगमेवेति व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वेन साधनभावस्येत्यादिः तदुभयं प्रतियोगित्वेन तु भयत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वेन नु वच्छिन्नमात्रावच्छिन्नवच्छिन्नत्वमात्रा  
 वच्छिन्नत्वेत्यर्थः तथाचासंताभावप्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकतदितरेभयानवच्छिन्नत्वेनान्योन्याभावप्रतियोगितायाश्च मकतसाध्यवत्तदितरेभयानवच्छिन्न  
 त्वेन विशेषितत्वात् तत्राव्याप्तिरिति भावः। ननु मकतसाध्यव्यापकत्वे सति मकतसाधनव्यापकस्योपाधेरभाववत्तेयुषौ पाधिकत्वेन तद्व्यापकसिद्धिर्वा  
 घाततादवस्थमत्तादृशेति। अत्र लक्ष्यं मकतहेतुपर्यंतं अवच्छिन्नपदे च स्वरूपार्थकं पदित्यपि यावदव्यतिथ्यावयवसकतहेतुसमानाधिकरणसंताभावप्रतियोगिताव  
 छेदकस्वरूपं तत्प्रत्येकावच्छिन्नासंताभावः समानाधिकरणस्य यद्वा वच्छिन्नसाध्यस्य तद्वा वच्छिन्नसाध्यस्य समंसा मानाधिकरणं मकत तदेतौ नौ पाधिकत्वमि  
 त्यर्थः साधनसमानाधिकरणसंताभावप्रतियोगितावच्छेदकं यत्तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकासंताभावः समानाधिकरणोभयसंबध्मत्वावच्छिन्नस्यापीति धनवान्

हेरित्यादिसोपाधवत्तिव्याप्तिरतोपपत्तिस्तु तावतादृशावच्छेदकं यत्तदवच्छिन्नत्वादि कंतवच्छिन्नाभावएव न तत्र धर्मत्वावच्छिन्नस्य समानाधिकरणरतिनिति प्रसंगः नव  
 निरूप्यप्रतियोगितावच्छेदकं यावदित्यस्यैव सम्यक्त्वे यथावदित्युक्तं तत्रापदे व्यर्थमिति वाच्यं तादृशयावदवच्छेदकं तत्प्रत्येकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वाभाप्यं तदु  
 पालनादन्यथायावद्विस्तारतावच्छेदकौ वच्छिन्नप्रतियोगित्वस्य प्रसिद्ध्या लक्षणास्य संभवापत्तेः प्रतियोगितयोरेकसंबंधावच्छिन्नत्वेन विरोधताविरोधावच्छिन्न  
 त्वस्य वा लाभाप्यं सत्तेतदलक्ष्येनैकसंबंधेन साधना व्यापकस्योपाधे संसंबंधांतरावच्छिन्नाभावस्य साध्यसमानाधिकरणत्वेपिसोयोधौ निति प्रसंगः परंतु यावत्सद्विती  
 यासंताभावस्य विशेषणं तथा च साधनसमानाधिकरणसंताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकायावतोत्पत्ताभावाः पदमवच्छिन्नस्य समानाधिकरणत्वात्  
 द्वौ वच्छिन्नसमानाधिकरणमर्थः न च जलं स्नेहवत्तदित्यादावव्याप्तिः साधनवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतं यद्वा सामान्याभावत्वं तदवच्छिन्नप्रतियो  
 गितावच्छेदकीभूतं यद्वा सामान्याभावत्वं तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकायावत्पाणं जलत्वसमानाधिकरणभावादिति वाच्यं भावमिदं नानावैवास्तवत्वं ताभावा नाल्लक्षणोभवे  
 श्पत्तात् अतएव रूपध्वं सत्त्वं तादृशावच्छेदकं तदवच्छिन्नप्रतियोगिताका नैव विस्तारयध्वं सत्त्वं जलत्वसमानाधिकरणविरहेपिनोक्तद्वयः ध्वसानां वास्तव्यताभाव  
 त्वविरहादित्याहुः तच्चित्तं साधनवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यत्तेजस्त्वाभावसत्त्वाभावयोरन्यतरत्वावच्छिन्नाभावत्वं तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य सत्त्वाभावस्यैव  
 हेतुर्गते स जलत्वसमानाधिकरणविरहादुक्तस्य लक्षणव्याप्तितादवस्थ्यात् न च लक्षणास्य प्रतियोगिद्वयोर्भावनिर्णयितविशेषतासंबंधावच्छिन्नत्वविरुद्धाणां त



२५

धर्मवच्छिन्नाभावस्यासिद्धिरिति वाच्यं गुरुणा केवलान्वयिहेतोरलक्ष्यत्वेन तदव्यापारनेष्यते पिस्यभावादत एवमणि कृद्वेवानेव श्रमिति अनौपाधिकत्वे तु लक्ष्ण  
 एमिति तेषां गुरुणा लक्षणं न तस्याकर्मितत्वं दर्शयति यत्तु प्रतियोगितावच्छेदकपरस्याप्रतियोगिपदस्यैव विशेषणाय तदंतर्गता च साध्यसमानाधिकरणा संज्ञाभावमिति  
 योगिता न वच्छेदकाः यान्तो यत्समानाधिकरणा संज्ञाभावमिति योगिता न वच्छेदकास्तत्त्वमित्यर्थं करणत्वे वलान्वयिन्यव्याप्तिरिति हीदृशिति हतुं तत्र युक्तमुदहारत्वापे  
 तेः कातत्वेन संबंधो व्याप्तिरित्यनकात्म्येन साकल्यं किंतु हेतुतावच्छेदकीभूततत्त्वमवच्छेदकत्वं संबंधोपि साध्यवत्ता नतिरिति तत्त्वधिकरणातानिरूपकत्वस्याभिज्ञे  
 न तत्त्वसंज्ञापरिचरुतौ यद्वेति यत्तदं अवच्छेदकान्वयितया च साध्यधिकरणातानतिरिक्तत्वं तत्त्वधिकरणातानिरूपकतावच्छेदकं यद्गुणत्वादिकं तत्त्वमादाय वन्दिमान्भूमा  
 दित्यादौ लक्षणसमन्वयः सत्तात्वावच्छिन्नाधिकरणात्वं नु द्वयत्वावच्छिन्नतातानतिरिक्तत्वं तत्त्वधिकरणातानतिरिक्तत्वं तत्त्वधिकरणातानिरूपकतावच्छेदकं यद्गुणत्वादिकं तत्त्वमादाय वन्दिमान्भूमा  
 वलान्वयिन्यव्याप्तेरनेनिरूप्यता वन्दि संबंधित्वरतिवन्तु द्वयधिकरणातानतिरिक्तत्वं तत्त्वधिकरणातानिरूपकत्वे तदर्थः एवमप्रेषिधूमसंबंधित्वे धूमाधिकरणाता  
 नतिरिक्तत्वं तत्त्वधिकरणातानिरूपकत्वे धूमसंबंधिनीति निरुक्तनिरूपकताभ्युपगमो लक्ष्णी। पवन्तौ वर्तमानत्वादित्यर्थः नन्वाधेयपर्यवसत्वं स निरूपकसमवेदे वैवाचि  
 करणात्त्वस्यानात्मन्यध्यायवैतरेपि पूर्वतावतिवन्नेरधिकरणात्त्वमस्य पते। तेनैवावयुर्वेन वतिर्यावन्दितावच्छिन्नाधिकरणात्त्वव्यक्तिः सैव धूमाधिकरणातानतिरिक्त  
 वतिरिति तत्त्वनिरूपकतायाः स्वरूपसंबंधात्मकमवच्छेदकत्वं वन्दि त्वेष्वनमेव सत आह्वयिनिवत्त्वमिति प्रसक्तपदवच्छेदकं तद्वचरकमित्यर्थः तस्यावतिरि







धावतिव्याप्तिरनिरस्यति साधोति सौपाधिनसंबंधेन धर्मत्वेनावच्छिद्यतरतिर्पूर्वगान्वेषः यतस्वसोपाधेर्नैव संवेदते तावच्छेदकं न साध्यसाधनाधिकारावस्थाव  
 छेदकमतरवसाध्यव्याप्यतावच्छेदकप्रकारेण साधनत्वाभिमतं न साध्यसाधनाधिकारापरूपः साध्यसंबंधोऽवच्छिद्यते सरवचसाधनविशेषरामुपाधिरिति  
 प्राभाकरा अपि वदंति अन्यथा यस्य सोपाधेः साध्यव्याप्यतावच्छेदकप्रकारेणैव हेतुत्वतश्चोपाधेरसंबंधेण तेवामुक्तिरसंगतस्यादित्याह अतवेति साधनतेति  
 साधनत्वं साध्यव्याप्यत्वं तदवच्छेदकमिन्नैव न प्रकारेण साधनत्वाभिमतं येन साध्यसंबंधोऽवच्छिद्यते सरवचसाधने विशेषाभिमतमुपाधिरित्यन्वयः अत्र च साध्य  
 व्याप्यतावच्छेदकीभूतहेतुतावच्छेदकधर्मवच्छिन्नहेतुविष्टसाध्यसाधनाधिकारापरूपवच्छेदकत्वेनिरूपकत्वं शब्दान्तरादित्याहो गगनावृत्तिव्यासेः नाप्य  
 नतिरिक्तहेतित्वेनैव कर्महेति जातिमत्त्वादित्याहो गुणान्वेताध्यासेः किंत्वन्मनसित्वेन तदपि निरूपकतासंबंधेन यत्साध्यसाधनाधिकारापरूपसाधिकांतातिविष्ट  
 सोपाधितावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाभासप्रतियोगित्वेन सत्तादौ समवायेन द्वये च संबंधांतरेण द्वयत्वादेर्भावसत्त्वेपि संयोगी सत्तादित्याहो समवायेन द्वयत्वाद्यु  
 पाधौ न व्याप्तिः न च द्वयं जन्मते सति सत्तादित्याहो मरुतहेतुनिष्ठं यत्साध्यसाधनाधिकारापरूपतन्निरूपकाधिकारांगगनावृत्तिगतिविष्टाभासप्रतियोगित्वेन स्वशब्दाद्यु  
 पाधाव्याप्तिरिति वाच्यं प्रकृतसाध्यविशिष्टप्रकृतसाध्यव्याप्यतावच्छेदकीभूतप्रकृतहेतुतावच्छेदकधर्मवच्छिन्नप्रतियोगिकीभूतसाधिकांताकत्वस्य विवक्षि  
 तत्वात् न च साध्यव्याप्यतावच्छेदकीभूतत्वे हेतुतावच्छेदकधर्मसंविशेषणं व्यर्थमिति वाच्यं वन्दिमान्धसादित्यादिसंदेहो साध्यविशिष्टसाधनस्य व्यापकता

राम०  
१७

व्यवत्तावतिव्याप्तिवारकत्वात् न च प्रकृतसाध्यविशिष्टनिश्चितनिरूपकसाधनव्यापकतामात्रं सम्यक्तादृशसाधनव्यापकीभूताधिकाराताकत्वमेवेत्योच्यते  
 ति वाच्यं महाकालो नित्यत्वादित्याहो कालिकसंबंधेन वृत्तपुपाधाव्याप्तिवारकत्वात् अन्यथा तादृशसंबंधेन प्रतियोग्यनाधिकाराससाध्यविशिष्टहेतुमतेऽप्रसिद्धत्वेन  
 तत्रिष्टाभासप्रतियोगित्वत्वं सत्तास्य साध्यविशिष्टनिरूपकसाधनव्यापकत्वस्य पलायुपाधेरसंबंधाप्रतेः धर्मवान्वन्नेरिसाहोतत्तद्व्योमोलकान्यत्वादेर्वीरणापतनेत्यादित  
 त्रप्रकृतसाधनविशेषप्रतियोगितासंबंधेनानुविना साध्याभावव्यापकीभूताभावेन समतदवच्छेदकत्वसंबंधेनान्वितं सविशेषान्वयिनापदन्वेतितस्याधिविशेषणपद  
 र्थात्तापदिशिष्टप्रकृतसाधनस्याभावः साध्याभावव्यापकः तादृशरतिफलितार्थः परंतु तत्र प्रकृतसाधने विशेषांगप्रकृतसाध्यव्यव्याहृतत्वस्य साधनाधिकाराप  
 संबंधेनानुमापकं यदि शिष्टप्रकृतसाधनवत्त्वसाधनसाध्यव्यव्याहृतिव्यावर्तनेन सत्तायाः द्वयत्वमन्यव्याहृतिविरहेऽपि द्वयं सत्तादित्याहो संयोगपुपाधौ न व्या  
 प्तिरित्याहः अनुगतवानव्यवहारिसाहोसाधनविष्टसाध्यसंबंधाप्रसिध्या तदवच्छेदकत्वं सात्तावत्ताद्युपाधाव्याप्यतामते गुरुरामुक्तिरसंगतस्य त आह अत एव चेति य  
 त एव विरुद्धहेतौ सात्तावत्तादेरनुपाधित्वमत एव तत्र गुरुमते रदमुपाधेर्लक्षणं स्पिरमन्यथा तत्रैवाव्याप्यालक्षणमप्यिते यममुद्रस्यादिति भावः साधनेत्यादिनृत्तदौ स  
 र्शवत्वादित्याह वतिव्याप्तिवारकाय संतं साध्याभावविशिष्टप्रकृतसाधनवत्तावच्छेदेन वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगित्वेनैवार्थकं न च विशिष्टतैव व्यर्थं संयोगी सत्ता  
 दित्याहो द्वयत्वादाव्याप्तिवारकत्वात् साध्याभावविशिष्टसाधनवद्वर्तित्वेनार्थः द्वयं सत्तादित्याहो विशिष्टजार्जाजातिमानेयत्वादित्याहो वृत्ततायामव्याप्तिमसं



गतद्रव्यत्वाभावविशिष्टसत्तावत्पिगुणसौद्रव्यत्वनिष्ठसत्त्वस्य हेतुः जातिप्रत्यये सामान्यादौ उपाधितावृत्तकसमवयवसंबंधेन तेन सिद्धेः श्रद्धाप्रदानवद्देव्यं सत्तादि।  
 त्यादौ महानसत्तादेवैराणां यसाधनावच्छिन्ने सादितितत्राप्यवच्छिन्नात् मिदं द्रव्यं जन्तुवे सति सत्तादित्यादौ स्युर्ज्ञवत्तावुपाधावव्याप्तिवारणार्थं प्रकृतसाधनविशिष्टार्थकं न  
 नुविरुद्धहेतुव्युपाधेः यत्फलं तदयत्नान्दीनामुपाधित्वान्गीकरोतु गुरुणामनुचितः रसतः साधने साध्यतदभावसामानाधिकरण्यादेरकावच्छेदेन विरोधादवच्छेदकीभूयसा  
 ध्यसामानाधिकरण्यासंफादनं व्युपाधेः फलं कर्तव्यं यामस्तीत्याहव्यापिचैरि साधने तिसृष्वविषयास्तिसाधनरस्यः एकत्रे सस्यतुभयसंबंधाभावादित्यने अन्वयः तदे  
 वेत्सेवकारेणातदभिन्नस्य साक्षात्तादेव्युदासः ननु अव्यभिचारो साध्यव्यभिचारो त्रयमुपाधेः फलं तज्जनकत्वे च विरुद्धस्य त्वेसाक्षात्तादेरप्यस्य मत आदे अतएवेति  
 यतएव व्यभिचारो त्रयं नोपाधेः फलमतएवेत्यर्थः गृहीतव्यभिचारादेव तत्र हेतुत्ववगमकत्वे अनुमित्यनुसादकत्वे संभवति न तदनुमानेनोपाध्यनुमाने सादिति चेत्  
 अप्रयोजकत्वादनुपपत्तत्वादित्यर्थः अस्माकं तु विवक्षितः सपक्षसत्त्वत्वात्ताव्यभिचारो ननु पयस्यैव तदनुमानमिति भावः अतएव सोपाधौ हेतुतावच्छेदकं न  
 साध्यव्याप्यतावच्छेदकमतरोपसर्गोपवर्तिनमादधातिसंक्रामयति स्वीयधर्ममिति व्युत्पत्त्या त्वसमानाधिकरण्यासाधनधर्मिकस्वनिष्ठव्याप्तिभ्रमजनकत्वे प्रकरेणासाध्य  
 व्याप्यवयोगार्थमर्थादयोपाधिपदप्रतिपादसाचयैरुच्यते अन्यथा हेतुतावच्छेदकधर्मस्य साध्यव्याप्यतावच्छेदकत्वे साधनस्य साध्यव्याप्यत्वमिति श्रद्धाप्रदानाधर्मिकसा  
 ध्यव्याप्तिभ्रमजनार्थकत्वमुपाधेर्निरासित्याह अतएवेति तस्य उपाधेः साधनत्वमिति तस्य त्वसमानाधिकरण्यात्सादिः चकास्तिमिति विवेकजवाकुमुपवर्तित

चापि स्फुटिकधर्मिकलौहि ससंक्रामकत्वेनैवोपाधिपदस्य प्रयोगादिति भावः अहोसमानाधिकरण्यासाधनधर्मिकस्वनिष्ठव्याप्ति संक्रामकः ननु यदि यो गार्थस्य रयासाध  
 नधर्मिकस्वनिष्ठव्याप्ति संक्रामक एवोपाधिपद इति प्रयासः कथं तर्हि धर्मवान्हेरित्यादौ साध्याधिके देशरतावा द्वैधनादौ साध्यव्यापकसाधनाव्यापकत्वमाल  
 यशास्त्रकृतं उपाधिव्यपदेशरसत आह्लासरां त्विति उपाधिपदशक्यतावच्छेदकस्वरूपं त्वित्यर्थः तथा च तादृशेण शतैव शास्त्रकृतामुपाधिव्यवहार इति भावः  
 साध्ये सादिसाध्यस्य साधनसंबंधेन सिध्यनुगुणसाध्यतावच्छेदकसंबंधांतर्भावेण व्यापकत्वे सति तस्यः तेन रोत्वान् अश्रुत्वादित्यादौ सामानाधिकरण्यात्मकस्य सा  
 ध्यसाधनयोः संबंधस्याप्रसिद्धावपि साक्षात्तावुपाधौ नान्यथाः नवासाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नसाध्यतावत्तामर्थव्यापकताज्ञातिनोपुपाधेः संबंधांतरावच्छि  
 न्नसाध्यवत्तागर्भव्यापकत्वविरहादसंभवः साध्यस्य व्यापकत्वमात्रं सहेतुस्थलेपि प्रमेयत्वादौ गतमतः साधनाव्यापकत्वमित्युक्तं न च शुद्धसाध्यस्य व्यापकत्वस्य  
 नोमित्रातनयत्वादित्यादौ शक्यतावच्छेदकत्वात् किं विदुर्मविच्छिन्नसाध्यव्यापकं तु वन्निमान्धमादिसादिसहेतुस्थलेपि कसरं वत्तावच्छेदकव्याप्तं साधिमहानस  
 त्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वादिति वाक्यं पदमविशिष्टस्य प्रकृतसाध्यस्य व्यापकत्वं तद्विशिष्टस्य प्रकृतसाधनस्य व्यापकताप्योतास्य इति भावः ननु साध्यव्याप्ये  
 पिसमानाधिकरण्यासाधनधर्मिकस्वनिष्ठसाध्यव्याप्ति संक्रामककत्वप्रकरेणोपाधिपदशक्यवर्किं नोपेयतरसत आह विवमव्याप्तिरिति साध्याव्यापकत्वे सति  
 साधनव्याप्तिरित्यर्थः प्रवर्तनीयौ गार्थमर्थादाव्याप्यपदानां शक्यतावच्छेदकविरहादित्यर्थः प्रकारोत्तरलभ्येव शक्यताद्वयप्रापककर्तृदावपि पाचकादि



२८

परस्परशक्तिप्रसंगीदितिभावः अयानुमानद्वयतोपपि कथमेवोपाधिपदस्यशक्तिः शास्त्रकारैरुपेपाउन्मर्थीवर्धमन्त्रसेवायाधिपदवाच्यत्वात्तान्नेवरावैव्यव्याज  
 नचनिरुक्तसाधनायापकत्वंदूयतोपपिकं हरेवन्दिमानधमादित्वादीप्रतिपक्षो आपकेवन्दिमानधमाद्युपाधावसत्त्वादत आदरवकताचेतिदूयतोपपिकत्वेत्यर्थः तस्य  
 निरुक्तसाधनायापकत्वस्यव्यभिचारेनापकतयाव्यभिचारेनपणोपपिकत्वेनव्यभिचारेनापकत्वमेवेवेवकारेणानिरुक्तसाधनायापकत्वस्यप्रतिपक्षः उपाधित्वमुपा  
 धिपदशकृतावच्छेदकं अयाप्रयोक्तृत्वं व्याप्तिनाहकानुकूलतर्करहितत्वंतच्चतसाध्यव्यभिचारेनायकत्वंअहतिहेतौव्यभिचारेणसाध्यव्यभिचाराव्याप्यत्वा  
 दत आह साध्यव्यापकव्यभिचारित्वेतिउपाधितापनेरुपाधिपदवाच्यतापतेः स्वाव्यभिचारेणसाधने साध्यव्यभिचारेनापकत्वमभिधापतयोर्वीरगतुलाघवात्सा  
 ध्यव्यापकत्वेसतिसाधनायापकवृत्तिरुचितेतिभावः गृहाभिप्रेतिश्चार्वाकः स्वपंयश्चागिरसेनगुरुमतेनैवस्वीयसंमतभूयोदर्शनस्यव्याप्तिनिश्चयायक  
 त्वेतिउपपत्तिरपिसादिनाअत्रपदिव्यापकसामानाधिकरण्यात्तत्रव्याप्तिपदेनोच्यतेतदातस्मात्सकृदर्शनगम्यासेतिगुरुगामगिमोपसंहाविशेषोपदिचानैषाधिक  
 रण्यमात्रेणमात्रेणयातदातस्यभूयोदर्शनगम्यत्वाभावात्साधनेताकिंकारांसिदृश्याधनमतःसेपमितुक्तत्वात्तद्व्यसाधारणप्रकारविधयानुमितिजनकतावच्छेदकोध  
 र्मः पक्षतपानिविद्यः तभूयोदर्शनगम्येतिभूयोदर्शननिविद्यमयेकदर्शनत्वावच्छिन्नकारणातानिरूपितकार्यतानवच्छेदकीभूतविषयिताकेत्यर्थः तेनभूयोदर्शन  
 जन्यमहप्रसिध्यातेद्विपत्तलसगसभूयोदर्शनगम्यत्वस्याप्यप्रसिद्धेरित्ययास्तानवभूयोदर्शनत्वावच्छिन्नकारणातानिरूपितकार्यतानवच्छेदकीभूतविषयिताकत्व

राम ०  
१८

मेवभूयोदर्शनगम्यत्वंसाध्यमस्त्वित्वाच्यभूयोदर्शनत्वावच्छिन्नकारणात्वमसिध्याप्रकृते साध्याप्रसिद्धिप्रसंगात्तत्रभूयोदर्शननिविद्यमयेकदर्शनत्वावच्छिन्नकारणात्  
 प्रसिध्याप्रकृतेपितहोयतादवस्थमितिवाच्यतायमतेस्वपर्ववर्तिज्ञानादिनाशप्रसेवविरोधिगुणविधयामतद्वयेवसाध्यादेस्तत्तत्प्रतिव्यक्तिप्रसेवोद्योधवविषया  
 सहचारणवततदर्शनेव्यक्तितेहेतुतापाः सुमसिद्धत्वादितिभावः उक्तसाध्यहेतुमाहदर्शनत्वमितिप्रपेकततदर्शनव्यक्तित्वेनाहेतुत्वात् व्याप्तिमहेप्रत्यजनकेत्वात्तथा  
 वप्रकारविधयानुमितिजनकतावच्छेदकोधर्मः भूयोदर्शनवत्तदर्शननिविद्यमयेकदर्शनत्वावच्छिन्नकारणातानिरूपितकार्यतानवच्छेदकीभूतविषयिताकेः स्वानुभवजन  
 कतावच्छेदकीभूतप्रत्येकदर्शनकत्वादितिपर्ववर्तिताः प्रयोगः ननुदर्शननामत्येकव्याप्तित्वेनव्याप्तिभवंप्रतिजनकतापेक्षाधकाभावादुक्तानुमावेस्वरूपासिद्धिरुतआ  
 हाव्यतिआश्रयिनाशिक्रमोत्यत्रवद्वेगाणामेकसमगावच्छिन्नकार्यवृत्तित्वस्यस्यनेकस्याभावनिष्पादिस्यर्थः तथाचदर्शनानामातिस्विकरुयेगाहेतुत्वेत्यत्ये  
 कव्यक्तित्वावच्छिन्नकृतस्यास्यनुभवप्रकृष्टगावच्छेदेनप्रकृष्टवृत्तित्वविरहात्कदापिव्याप्तिभूतस्यातरत्येवप्रपेकदर्शनत्वेनहेतुतायाधकमित्याशयः नचोक्त  
 व्याप्तावाधुविनास्यादिपदेवैव्यव्यक्रमोत्यनानाधर्मादिस्मिन्गामाधुविनाशिनचपुणपुटुसत्रसुखविस्वादीनामाधुविनाशिक्रमिकपदयोर्वेदवचनस्योपादानदि  
 तिअत्रमेवकाभावादित्युपलसगप्रत्येकदर्शनत्वेनव्याप्तिभवंहेतुतायंव्यभिचारेपिबाधकोस्तीतिदूषणंरनुव्याप्तिर्वभूयोदर्शनगम्यत्वस्याव्याप्तिसाहकत्वाभा  
 ववद्वयोदर्शनिकेत्यर्थः स्वगाहकतावच्छेदकरूपमभूयोदर्शनकत्वादितिहेतुरुदनीपः नचस्वरूपसिद्धिः दर्शनानामप्रत्येकव्यक्तित्वेनव्याप्तिभवंप्रतिहेतुत्वेमप



स्वेन वाम धमे दर्शनानामिति अनेतुता अनिपतपर्वहतिता तथा चेदमेक दर्शनत्वेन व्याप्तिरुक्तता वच्छेदं व्याप्तिरनियतपर्वहतिता न वच्छेदकता इति युगः द्वितीये  
 आप्तिमेतत्कमेकस्य वच्छेदेनैकात्म्यं हतिता तथा च भयो दर्शनत्वेन व्याप्तिरुक्तता वच्छेदकं राक्षसा वच्छेदेनैकात्म्यं हतिता न वच्छेदकता इति युगः त्रितीये  
 चकः भयो दर्शनत्वेन दर्शनपदेन विषयमात्रेण लक्षणमित्यभिप्रायेणार्थकत्वेन चेति नावदिति तावतो भयोः सहचारज्ञानजन्यत्वं स्फारं द्विपसहकृतास्ततो  
 भूयस्सहचारविषयकत्वमकारेण व्याप्तिरेधीतवत्यर्थः । तथा च निरुक्तभो यो दर्शनस्य नमेलकाप्रसिद्धिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन  
 दृष्टव्यमन आहमत्याभिज्ञायां च तत्तद्विधिसाध्यसहचारप्रकारकत्वेन संस्कारहेतुत्वेन व्याप्तिरेधीतवत्यर्थः । तथा च निरुक्तभो यो दर्शनस्य नमेलकाप्रसिद्धिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन  
 हरतिमानि सादिना अन्यथा एकगोचरसंस्कारस्यान्यगोचरज्ञानजनकत्वेन नुवस्त्वत्तस्मात्सहचारप्रकारकत्वेन च प्रतिपत्तिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन  
 धर्मिकव्याप्तिरसं प्रतिननुप्राप्त्याभिज्ञविषयकत्वादिमहत्तमगोचरसंस्कारसंवेधभूयो दर्शनत्वेन न वदेतुत्वा चेदानीं दिपदेन सविषयकमात्रस्योपलक्षितत्वादत आ  
 र्थिकं चेति संवेधभूयो दर्शनत्वेन संवेधभूयो दर्शनत्वेन न वदेतुत्वा चेदानीं दिपदेन सविषयकमात्रस्योपलक्षितत्वादत आ र्थिकं चेति संवेधभूयो दर्शनत्वेन संवेधभूयो दर्शनमभिप्रा  
 यं नतयेति न व्याप्तिवृत्तादप्येव कारणमित्यर्थः । प्रथमेकनरूपस्योपलक्षितार्थः । तथा च तत्तद्विधिसाध्यसहचारप्रकारकत्वेन संस्कारहेतुत्वेन व्याप्तिरेधीतवत्यर्थः । तथा च निरुक्तभो यो दर्शनस्य नमेलकाप्रसिद्धिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन  
 पस्यानाप्रसिद्ध्या व्याप्तिरुक्तता न स्यादिति भावः द्वितीये द्रव्यवच्छेदकत्वेन व्याप्तिरेधीतवत्यर्थः । तथा च निरुक्तभो यो दर्शनस्य नमेलकाप्रसिद्धिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन

राम०  
३०

भावः तृतीये वादय कुत्रैवेति अधिकारगतिशेषः धारणादिके साध्यसाधनयोः संवेधनहेतु द्विपसंगतव्याप्तिरसंगतसंवेधगोचरभूयः संस्कारसंवेधनतत्रापि संवेध  
 भूयो दर्शनपदार्थसंज्ञा इति भावः ननु भूयो दर्शनसत्त्वेन च व्याप्तिरुक्तता पतयति पदार्थात्तदा भूयस्त्वस्येति चित्तु रिति चेन्न चित्तु स्वदिरूपेण वदतु बहवमेव भूय  
 त्वेन च केदं नैकतो मते संख्यातामनेषां तु द्वितीये संवेधकत्वेन नानुगमरत्यत आद अपि चेति लाह्वेषु पार्थिवत्वादिवादे भूयः सहचारगतेऽपि धारके व्यापिचारज्ञानदर्शनाया  
 स्यान्नात्र तथेति पूर्वोक्तं चयः नातः ये च स्य संगतिः श्रुतकर्मसहकृतमिति सहचारदर्शनमित्यदिः तथा भूयो दर्शनत्वेन व्याप्तिरुक्तता केतुर्कोपदिव्याप्तिबुद्धेः कारणतदा भूयो दर्शन  
 त्वेन न वदेतुत्वं मफलविशेषगता न विषया सहचारज्ञानमात्रस्य वृत्तहेतुत्वसमवादिता शयेन परिहृतिरिति ननु व्याप्तिरुक्तता दर्शनस्य हेतुत्वेन तत्कर्मसहकृतता पामानाभावरतिता  
 च्यं व्यापिचारज्ञानस्य उच्यते दृग्गोचरा व्याप्तिरुक्तता स्य कारणार्थकहेतुत्वस्यावस्यकत्वात् अन्यथा पूर्वव्यापिचारगतेऽपि तत्तत्संगतव्याप्तिरुक्तता स्य उच्यते  
 अथवा व्यापिचारो भवत्येव स संज्ञतयो यत्वात्तत्तथा चेत्सहचारगतेऽपि धारके धर्मिकभूयस्त्वानुभावेन सहकृतस्यार्थः सहचारगतेऽपि धारके धर्मिकभूयस्त्वानुभावेन सहकृतस्यार्थः  
 कत्वात्तदा आयायापदयोर्व्यापिचारदर्शनमेव सहचारदर्शनमात्रं स ह्येतोमिथः सहकारेण उच्यते स्तर्कवत्त्वार्थः आयाध्यानुमित्योः सामानिभेदे संपत्त्यर्थमावतो व्या  
 प्तिरुक्तता हेतुत्वादि स्यात्तः अनुमिता विवायता वपिलाघवात् व्याप्तिरुक्तता वदेतुत्वा व्यापिचारगतेऽपि धारके धर्मिकभूयस्त्वानुभावेन सहकृतस्यार्थः सहचारगतेऽपि धारके धर्मिकभूयस्त्वानुभावेन सहकृतस्यार्थः  
 व्यापिचारदर्शनेति न व्याप्तिरेधीतवत्यर्थः । तथा च निरुक्तभो यो दर्शनस्य नमेलकाप्रसिद्धिरिति भावः नन्विदं स संस्कारसहकारेण ज्ञानजनकत्वेन



















रासमन्तादीनामिववन्निन्वादिनामपिताहनाभावप्रतिषेधो गेतावच्छेदकत्वसत्त्वेष्वभावे शविमक वं दिव शानमह संभवेन योग्यानुपलब्धे विरहादिप्रभावः साधकप्रभेदेन्यापस  
तेनिरस्यतः परंपामरं प्रमाकरस्यापि मतेनिरस्यति मेवमिति साधनेत्यस्य प्रकाशने सादिः न्यायमासिद्धमुपाधिनिर्हृत्य गुरुमनसि द्योतमाह साधत्वाभिप्रेतेति व्याख्याता पमेत किंति  
सादिसंन्येभिरिपेयंते वा पावतां व्यामिचारिणा साध्यवसायानाधिकारणमित्यर्थः ननु केवलान्वप्यनुमानमनेनो कुर्वतां गुरुतां मते साधुनिष्ठः साध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छि  
न्नव्यभिचारित्वाभाववशादेव व्यापकतां च साधनसहसं प्रमत्तो मोहोतुं शक्यमेवेत्यत आह किंचेति ननु रितिवन्सादि सहेवरित्यधस्तात् ज्ञानमात्रादिविद्युत्वाधनुमिप्यपतेरिति भावः  
किंसु व्यासित्वेनेति साधनधर्मि कव्यामि त्वावच्छिन्नवतनिष्ठपसामनीत्वेन हेतुत्वमप्येवमप्यत आह निष्ठयत्वेन हेतुतां लाभात्त्वस्य प्रत्यक्षमसंभवेत्याहेनवेति भावतेत  
पाचप्रकारतपानुमितिजनकतावच्छेदकधर्मस्य निरुक्तसकृदशनगम्यत्वसाधने बाधद्वितीयावः विशेषणज्ञानेति विशेषणस्य ज्ञानेयतइति व्यासिता विशेषणज्ञानसा  
मनीसाध्यत्वादित्यर्थः तेन गुरुमतेविशिष्टवद्वैविशेयज्ञानसहेतुत्वपिनक्षतिः साध्यव्यापकः व्यभिचारित्वाव्यापकस्य तावयिप्रमत्तभावत्वस्य प्रत्यक्षमसं  
भवीत्वा - हनवेतिनवेत्यर्थः नियमतरतिस्तीव्यापासस्मिन्नपिमेतविशिष्टेवर्थः योग्यानुपलब्धे विनियतदिप्रतिषेधो गिधीरभावेत्यस्य सहेतुः प्रकमेव साधनस्य सा  
ध्यव्यापकव्यभिचारित्वाव्यापकः सत्त्वेष्वमहसं पवात्तदुपस्थितिर्योग्यानुपलब्धिविपतेति तत्सर्वेपिताहशोपाधेः सामान्याभावेन तौक्तिकमस्य सगम्यति भावः सोपाधितु  
ज्ञानाभावसहितं केवलं व्यापकता ज्ञानमेवानुमितिनिरूप्याधित्वव्यवहारो वदेतुं येव हारंतुमिति योगि ज्ञानस्याधिकस्यापेक्षेति साधकैरुदेति मतेनिरस्यति पञ्चैसादिनात

राम०  
३५

रभावः अत्र व्यापकः मायवहारो मायवहारो मायवशिष्यतां नचैवमिति वन्निन्वाहवतिधमृताज्ञानमात्रा सुमितुसतेरनुभववद्विद्वदिति भावः ननु सातोसाधनधर्मिको निरुपाधित  
सलोकिको निष्ठयः तथाप्यलोकिकरावापमनुमितेः कारणमविव्यतिप्रसमिज्ञानस्यैवयथार्थपनीतमानांतरस्यापि प्रभाकरैरुपगमात्सकृदशनगम्यत्वेन गुरुतां व्यापकतां च  
सेवानुमितिजनकतावच्छेदकस्य सातोः साधनोपमत्तवबाधप्रसंगरसतः कुत्राप्युपाध्याभावत्वप्रकारको निष्ठपरावसंभवति कस्यानुमितिहेतुत्वेवाचमि त्याहव सुतस्त्विति व्यभि  
चारोतिहेतौ साध्यव्यापकतावच्छेदकरुपावच्छिन्नस्य व्यभिचारसंशयादभाववतित्वसंज्ञापदित्यर्थः प्रथमदर्शनरसत्रमायामविवक्षितं याक्षिनिष्ठपरतिनसाध्यव्यापकताव  
च्छेदकरुपावच्छिन्नमाववरति त्वरुपस्यानोपाधिकत्वस्य नाश्वयत्वस्यैव त्वर्थः संशयान्निष्ठपरसमिलापस्य निष्ठयप्रतिषेधयस्य प्रतिबंधकत्वेतामर्थं प्रचोदरोयति अथिति  
व्यभिचारोति साध्यव्यापकस्य सादिना पूर्वसकाशयनिरस्यति नवमो व्यभिचारसंशयः प्रोतेबंधके इति गति संशयसाममीतरिक्तो विद्वयविशिष्टधीस्तमनितरत्यर्थः निष्ठयत्वेन  
जन्मतामभ्युपेयस्य संशयस्यापि विरोधित्वेव वस्याप्युपति किंचेति मृदोतिपदताज्ञानसामनीत्वेन पत्रप्रतिबंधकत्वमित्यर्थः तेनानुमितिसामनीप्रतिबंधस्य प्रत्यक्षमसंभवेनानुमि  
त्यप्रतिबंधत्वेपिनव्यभिचारः ननु साध्यव्यापकेन समेहेतोर्भयः सहचारदर्शनेमवदेतौ साध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नस्य व्यभिचारसंशयविरुद्धात्प्रत आह गवमि  
तिननुहेतुर्वेति साध्यव्यापकतावच्छेदकरुपावच्छिन्नस्य व्यभिचारोति साध्यव्यभिचारो सादिसादितर्कवदेतौः साध्यव्यापकाभावसामानाधिकारणसंदेहस्य प्रतिबंधक  
सादत आह तर्कस्तितिकयं व्यासित्वा निष्ठयः तथाप्यल्लिनिष्ठयसत्तात्कस्यानुमितिप्रमाकरात्त्वमिति चोर्कोविगर्वः गुरुमतेनिरस्यमापमेव बाधकानरमाहवस्तु







रामः  
३०

[illegible]











॥

पाचते त्वाभासानोपेव विधत्वा कोपरति भावः साध्यवदिति साध्याभाववदिति तद्विपरिणः सामानाधिकरण्यात् सामानाधिकरण्येन स्वसंज्ञाधिकरण्येन भावा  
 ः प्रतियोगिसाध्यवदित्वादिष्वप्यत्रासंगतिः अनयोः निरुक्तसामानाधिकरण्याभिचारद्वयोरित्यर्थः ॥ २ ॥ श्रीशिवः ॥ अथास्तु यमिचारमहमहत्तमे  
 चारदर्शनेत्यादिनाह केतव्यमिफलधर्मिकमस्य सौम्यामिमहोर्द्वयत्वे संप्रति कार्या सत्तादत अहम्यामिमहत्वेति सामान्यं तत्सारांस्वरूपं यस्या रति व्युत्पत्त्या सामान्या  
 त्वमकालेऽप्येः तपाचक्षुष्यत्वादिप्रकारकचासुषुप्रतिवा सुषुप्रकारिभवरूपत्वादिकेते नुस्तत्र कार्यस्यालौकिकं मुख्यविषयेष्वेवंकारणस्य तु यत्संबंधात्तु चिन्मकारकत्वे जायेता  
 वच्छेदकं तत्संबंधेनाश्रयेत्तमनः संबंधमेव दर्शयत इत्यर्थः भाष्यमिह संभवेन धर्मस्य चासुषुनालौकिकं वाच्या देष्टव्यं धर्मत्वे प्रतीतवा सुषुनते सुषुविशेष्यकमतो न तेनैव्यभिचा  
 रः चक्षुरालोकादिमयोगनाशदेवो सत्राच्च धर्मत्वप्रकारकपाततादृष्येण धर्मस्य चासुषुंचासुषुसामान्यस्य सामान्यी विरहात् न च सौरभत्वादिसकारकवा सुषुतादृष्येण च  
 सुषुष्येण स्यादिसौरभदिमुख्यविशेष्यकतकचासुषुप्रसंगः चक्षुरावेयं सौरभत्वादिसामान्यांतर्भावेण वा सुषुवादिकं प्रतिप्रसासकत्वं नादेव तदप्यसम्भवात् ॥ १ ॥  
 दिवानि स्यात्तत्संबंधादेरेव सत्त्वं दर्शयतादृष्येण तदश्रयाणां प्रत्यक्षं न स्यात्तवा सुषुवादिसकारताय न स्यात्तवापि सत्तादिति विभाज्यते तत्सामान्यं च सारां निरूप  
 कं यस्या रति व्युत्पत्त्या सामान्यप्रकारकज्ञानमेव प्रयोसतिः ॥ २ ॥ त्वेव धर्मनापिकत्वे धर्मत्वप्रकारकचासादिकं प्रति तत्प्रकारकचासुषुत्वादिनाहेतुतायां कार्यत्वाः ॥ १ ॥  
 कं मुख्यविषयत्वमेव संबंधः कारणस्य तु न स्वप्रकार अयत्वं तत्तादिकं तु स्वप्रकाराश्रयिण्येव विषयत्वमेव अनियंतत्वे रसत्त्वं दर्शयामुसंभवेन तत्प्रकारकचासुषुसंतते







गाम् ०  
५०

गाम् ०  
५०



सत अरु ननु निर्विकल्पाकमिति कारणातिप्रसङ्गात् अन्वयः मानाभावादित्यस्य चेत्यादिः शङ्कते विशिष्टज्ञानत्वेनेति जन्वविशिष्टबुद्धित्वमेवेत्यर्थः व्यावर्तककारकजन्वबुद्धि  
 स्याद्विषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजन्वेति व्याप्यगौरवमित्यादिप्रत्यक्षसम्पत्तौ त्वमस्य सत्त्वमस्य सत्त्वमकारकजन्वबुद्धित्वेन गोलज्ञानजन्वत्वावच्छिन्नजन्वेति निर्विकल्पकजन्वतायामेव विषय  
 वसानादिति भावः ननु बोधितरेकेन गगनादरे वसुत्तमोदस्यतः रसता आहं देनीति अनभ्युपगमादिति तेषां च तस्यामेव तदेव प्रकारक बुद्धौ तदेव विषयकज्ञानजन्वत्वात् त  
 व्याप्तौ व्यभिचारव्याप्यत्वात् सिद्धिरिति भावः ननु ननुक्तबुद्धेर्देदुप्रकारकत्वे निर्विहाः कपे स्यादत आह विशिष्टेति देदुत्वविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धित्वादेः एव तत्र देदुप्रकारकत्व  
 मित्यर्थः सामान्याप्रसाधकाभावपुक्ता बाधकमव्याहृतिवैतिस्वोपस्थितिकालीनमस्य स्यामात्रेण ज्ञाते त्वमेव त्वादिसामान्ये हेतुस्येयमस्य व्यभिचारतत्रैव परिक  
 ये स्यामात्रा अयनिर्देविषयत्वाकारात् स्यात्तत्त्वमेवेधः तदा ममेव त्वस्य ज्ञानोत्तरं सर्वमेव प्रमेयत्वस्य निर्विकल्पाको सत्तौ सत्तामुत्तरकाले पत्रयस्ति तत्र तस्य विशेष  
 निश्चयो सत्तापरुषः सर्वज्ञः स्यादित्यर्थः ननु सर्वज्ञमिदं प्रमेयत्वात् तर्भावेन सामान्यप्रसाधनोः न हेतुत्वेन सति प्रमेयत्वकारणैकवाच्यत्वादित्यादिमहोत्त  
 रं तादृशेण अपरस्य प्रसाधनं निश्चयात् न तत्र अनुमित्यनपत्तेरत एव सर्वज्ञहेतुगर्भविशेषता उक्तप्रमेयत्वेन व्याप्येति चिन्ता त्विति अध्यात्मपरः सर्वज्ञततः किमिहाह  
 यावेति वृत्तत्वेनेवेत्यस्य बुद्धेर्न वेत्यत्र संशयतात्पर्यं तस्यासंशयमिदं स्पष्टिद्धातं पश्य संशयतिरिति धेयं प्रमेयत्वेन प्रमेयत्वप्रसाधनसामान्यो ज्ञेयत्वमिति वाच्यः एवं अनेपितद  
 न्तरेति च तत्त्वतः भावाः नतरस्य निश्चयादित्यर्थः शङ्कते प्रमेयत्वेनेति तत्त्वज्ञानवृत्त्यकत्वेन सकलवृत्तान्तवृत्तिधर्मस्यैव व्यक्तित्वज्ञातेरपि प्रसाधित्वेन अ

राम  
 ४३

त्रिकपोनदिति भावः अत्र क्वेति अनकुलतकारिकं विना पो धमाधसौ व्यभिचारसंशया सन स्यादित्यर्थः बन्धिसंबंध स्थिति वहेनियतसंबंधस्य व्याप्यत्वस्यावगमनिश्च  
 यादित्यर्थः अज्ञानादिति तेषां धर्मिज्ञानस्य संशयहेतुत्वादे शोत्तरं यत्तद्धमस्या ज्ञाने तत्तद्धर्मिको व्यभिचारस्तत्रायोनस्यादिति भावः ननु धर्मिज्ञानसंशयहेतुत्वेना  
 नाभावात् तदेव पुक्तं तावतापि संशयरावताद शधमस्य भावार्थे सामान्यप्रसाधने तदवसकवात्संनिकर्षविना प्रसाधनोपयोगादिति भावः ननु धर्मिज्ञानसंशयहेतुत्वेना  
 हेतुत्वात् तदधिसंत्ववच्छेदत्वावगाहिनिश्चयो ज्ञातः सत्तातादृशेण धर्मात्तरं विषयमिदं संशयोर्दधेदः तदवच्छेदेन बाधनिश्चयस्य तत्त्वविशिष्टधर्मिकज्ञानमा  
 नं प्रत्येव विरोधित्वेन परिधमस्य सामानाधिकरण्यात् तत्रैव धर्मव्यभिचारसंशये बाधकाभावो धर्मितावच्छेदकसामानाधिकरण्यनवाधनिश्चयस्य तत्त्वसा  
 नाधिकरण्यनविशिष्टबुद्धेर्मसंशयेति त्वादिति वाच्यं धर्मितावच्छेदकापनंतरभावेन त्वावच्छेदसमानविषयप्रसाधनैव बाधबुद्धेर्विशिष्टधर्मिज्ञानमिति मतेना  
 स्यामिधानात् नैव बाधनिश्चयपरत्वे धर्मिक निश्चयोत्तरं धर्माभावप्रतियोगिवृत्त्यापो न वेत्यादि संशयः तद्धर्मिको न स्यात्तरति वाच्यं तत्र धर्माभावप्रतियोगि  
 तादिना धर्मोत्तरं संशयान्न हेतुदिसंशयो ह धर्मिको न स्यात्तरति वाच्यं तत्र धर्मिक निश्चयस्य तत्त्वविशिष्टधर्मिकज्ञानमिति मतेना  
 शोत्तरवृत्तिधर्मतावच्छिन्नधर्मिको वा व्यभिचारसंशयो न स्यादित्यर्थः ननु धर्मतावच्छेदेन व्याप्तिनिश्चयदशायां न भवत्येतादृशसंदेहसतादृशसिद्धेति प्रसिद्धमस्ति



वृत्तेरेवमिति निश्चयत्वादिसर्थः मोक्षसंशयस्यानुपपत्तेर्हेतुमाह कालांतरेपि कालांतरेयधर्मत्वादिति निश्चयप्रमाणकाभावेनाज्ञानादिसर्थः मोक्षसंशयस्यानुपपत्तेर्हेतुमाह  
 कालांतरेपि कालांतरेयधर्मत्वादिति निश्चयप्रमाणकाभावेनाज्ञानादिसर्थः तथाच धर्मितावच्छेदकविशिष्टस्य धर्मिने ज्ञानसंभवात्तादृशसंदेहस्यादिति भावः  
 ननु तत्र प्रसिद्धस्यैव कालांतरेयत्वादिसंशयस्य भ्रमत्वात्तत्पत्तेः नापि कालांतरेयत्वादेः प्रसिद्धस्यैव संसारीनां दृष्टान्तस्य भ्रमत्वात्तत्पत्तेः ननु धर्मिने ज्ञानसंभवात्तादृशसंदेहस्यादिति भावः  
 योपनिषत्प्रसंगेऽपि अंगिकतत्वेन धर्मिणि कालांतरेयत्वादेः विशिष्टस्यैव बाधकाभावात्तत्पत्तेः ननु धर्मिने ज्ञानसंभवात्तादृशसंदेहस्यादिति भावः  
 नान्यनविति धर्मोत्तरेभावीधर्मत्वावच्छेदविशेषादज्ञानेन यत्तिनिश्चयसंशयोऽनुसृज्यते उपस्थिते भाविनिभावितादेरुपनिषत्प्रमाणबाधकाभावादिप्रमादः नित्य  
 वस्तुतः निश्चितं न स्यात्तद्विषयविषयकमुत्पादा विद्यमानादिसंयतदुचितं तथापि उपायरक्षायाचिकिषीत्वेन मवादिनागुरुणां मत्तनु रूपावाकादेः चिकिषा  
 नुसरणं सुखादिविद्यारिनादुस्वधोऽस्योपायनरः सिद्धेऽर्थे सत्तत्त्वाविरहादिति उदेताव्यविषयत्वसंबन्धनतत्त्वात्तिनेच्छासामान्यप्रसवतत्त्वात्पर्ववर्तिनास्तावत्पुन  
 विरोदित्वादित्याभाविमानविषयकनियमानाज्ञानात्तादृशसंशयस्यैव बाधकाभावात्तत्पत्तेः ननु धर्मिने ज्ञानसंभवात्तादृशसंदेहस्यादिति भावः  
 होसिति स्विकाररिति भावः असिद्धस्य भाविन अज्ञानादिति तत्तत्पत्तिगोचरेच्छाप्रवृत्तितत्पत्तेर्गोचरज्ञानहेतुत्वादिति भावः सुखवत्त्वादिनासाधन्येन सिद्धिसुखे

राम ०  
 ४४

असिद्धः अविनिच्छेतिरच्छाप्रवृत्तौ भावि विषयत्वं साध्यादेसर्थः महत्सुपादाने ह्यंतां र्थादृष्टापा मरुतिरुसतिः सत्त्वाभावादिनिर्वायः तपोपादादिविकीर्णसुरादीच्छा  
 पाः न वेति सिद्धसुखादिधर्मि कोदरेक रूपेण ज्ञानादस्यैवोच्छासतिप्रसंगस्यैवः अत्रैक रूपेण सिद्धिगोचराज्ञानादस्यैवोच्छासत्वादिन्यायातेविसेवादिनीवामयमेस  
 मानप्रकारकत्वेनेति याचसंवादीच्छास्यत्वे सुखधर्मिकसुखत्वादीच्छासामान्यप्रति सुखधर्मिकसुखत्वादिप्रकारकज्ञानत्वेनैव हेतुत्वमतो गुणात्तादृशेण सुखस्य  
 ज्ञानात्सुखत्वादिना सुखोदोपत्तिर्येच्छासादंतापादितननुमानप्रकारकत्वे सति तत्पत्तिविशेषकत्वेनापीत्यर्थः तथापि सुखत्वादिप्रकारेण तत्तत्सुखव्यक्तिगोचरेच्छाप्रति  
 तादृशतत्तत्सुखव्यक्तिगोचरज्ञानत्वेन हेतुतायां महत्तावापत्तेर्गोचरकृतिरूपकल्पनादिति अनुगतैककार्यकारणाभावस्य संभवो विज्ञेयतः तन्नामत्वस्य कृत्यकृत्य  
 त्वादिसर्थः ततोप्येत्वाह स मानव्यक्तिविशेषकत्वेन हेतुता स्यत्वेपीत्यर्थः रक्षाकसोभावादिनिर्वायविसेवादिस्वत्वेपितत्तत्पत्त्यादिव्यक्तिधर्मिकरजतत्वादिप्र  
 कारकेच्छापोततत्रैव तत्पत्तिर्येच्छाप्रवृत्तौ ज्ञानादिसंवादिप्रकारकज्ञानत्वेनैव हेतुत्वं वाच्यं मतो रूपान्तरेण मुत्पादेज्ञानात्प्रवृत्तत्वादिप्रकारेण धर्मिकविसेवादीच्छाप्रतिरि  
 तिभावः ननु संवादिस्वरविसेवादिस्वत्वेपिसमानव्यक्तिविशेषकत्वेनैव हेतुता स्यत्वेनापि रजतमुक्तिधर्मिकेच्छासामान्यप्रसवतादृशेण मुक्तिधर्मिकज्ञानत्वेनानुत  
 हेतुत्वस्य सुखवत्त्वादेत आहतस्येति सतसामानव्यक्तिविशेषकत्वस्यावस्यकत्वेनैवोत्पत्तीकाराच्चैसर्थः रजतत्वेनाकमुक्तिज्ञानोत्पत्त्यादिसिद्धसकलमुक्तिधर्मिके  
 छानुसादेतत्तत्पत्त्यादिधर्मिकरवत्त्वादिप्रकारकेच्छापोमेव तत्तत्पत्त्याज्ञानत्वेन व्यक्तधर्मिकरजतत्वप्रकारकदिसमानव्यक्तिविशेषकत्वमंतर्भावहेतुत्वस्या



राम ०  
४५

योवच्छिन्नसाध्यतेतुकावृत्तिरिति यात्रे उपाधिरतो नोक्ता व्याप्तिः काचन धर्मत्वावच्छिन्नवगाहितानिरूपकं पदमन्तं तदवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वेन कचन वत्तावगाहितानिरूपकवन्ति  
 त्वावच्छिन्नप्रत्ययपकत्वेन चार्थेन वत्तादेरुपाधित्वसंभवादिति तत्तुच्छद्रव्यविशिष्टासत्तादिसादोद्रव्यत्वावगाहितानिरूपकवन्ति त्वावच्छिन्नप्रत्ययपकतपा उपाधित्व  
 स्पद्वीरतापत्तेरिति ध्येयनरुपाधः साध्यव्यापकत्वं साध्यनिष्ठव्याप्तिरूपकत्वं साध्यवन्निष्ठाभावे प्रतियोगित्वसमानाधिकरणरूपायाः साध्यनिष्ठव्याप्तेरन्येतरमेव ना  
 स्तं साध्यधर्मिकतादृशव्याप्तिमहश्च तदुर्मिकात्त्वोपाधिव्यापकया वद्व्यापकत्वसंज्ञानां येन कत्वमहो हेतुमन्ति तत्तत्रापि साध्यनिष्ठव्याप्तिरूपकत्वसंज्ञाया  
 स्य साध्यव्यापकत्वसंज्ञायापेक्षापामन्योपाश्रय इत्यत आहोनेषाधिकत्वेति दर्शयितुं ततः परे तु अनरुपाधेः साध्यव्यापकत्वं साध्यनिष्ठव्याप्तिरूपकं मुञ्चति त्वव्या  
 प्तिश्च साध्यव्यापकभूतत्वसमानाधिकरणरूपेण व्यापकत्वं शब्दे व्याप्तिमहापेक्षायादयो न्युपयोगो अत हो आ अतो या धित्वज्ञाने वेति व्याप्तिज्ञाने चेत्यर्थः साध्य  
 समानाधिकरणाभावा प्रतियोगित्वसमानाधिकरणनिरूपकत्वस्यैव व्याप्तिरूपकत्वपकत्वपदार्थत्वादिति भावः साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगिसमानाधिकरणनिर  
 पकत्वस्यैव व्याप्तिरूपकत्वपदार्थत्वादिति भावः साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगिसमानाधिकरणनिरूपकत्वस्यैव व्यापकत्वस्यैव शोभात्वादप्येति व्यापक  
 त्वेन व्यापकत्वं ननु व्यापकत्वेति निरुक्तप्रतियोगित्वरूपस्य व्यापकत्वस्याभावत्वेन त्वभावद्वयप्रवेगेन गौरवमत्त आह प्रतियोगित्वे चेति तद्वन्निष्ठाभावाप्यप्रतियोगित्वे च  
 र्थः अव्यापकत्वं तदव्यापकत्वेन नुगुणवानसत्तादिसादोद्रव्यत्वावगाधव्याप्तिः तस्य साध्यवन्निष्ठाहितो ववच्छिन्नभावप्रतियोगित्वात् तद्वन्निष्ठाप्रतियोगित्वे चेति तद्वन्नि











ननु पूर्वोक्तं तदिति तत्र विषयस्य दृष्टिरेव मोक्षि चार्थकारां तेषां वेतने हेतुत्वादेस्तद्वत्त्वे विषयस्य आवर्तकविशेषात् तदिति भावः अत्र विषयस्य आवर्तकधर्म  
सामान्यस्य तत्त्वविशेषात् स्वस्वरूपकोपदेयसाधारणत्वे कथं संस्तुतं स्य त्वेव प्रथमेन हेतुत्वादितीयेन त्रयेण तिसृषु सिद्धिर्वाति उपाधौ स्वस्वरूपविषयस्य आवर्तकधर्मस्य सि  
द्धौ च न तच्छून्यत्वस्य संभवस्यार्थः न न बाधो नाप्यकत्वेनोपाधेर्यदयकत्वे बाधो नातिपक्षेतरस्य सद्भाव्यतापत्तेः परंतु व्यभिचारो नाप्यकत्वात् तत्त्वानुवादादृश्यकताविरहादेव प  
क्षेतरः कथापिनोदायतेरस्य तत्त्वसाक्षात्प्राप्तिरिति धोत्रापकत्वेन दृष्टकत्वेन च त्रयेण तत्रापक्षेतरस्य संसर्गवृत्तिरवस्यमुपधिरुद्धा अतस्त्विति शेषः ननु विषयनिष्कारावसा  
ध्यकस्य वृत्तेः साधनवृत्ति साध्यवर्तकत्वात् पक्षेतरत्वेन स्यात् तत्त्वसाक्षात्प्राप्तिरिति धोत्रापकत्वेन दृष्टकत्वेन च आह भावमानस्यैवेति साध्यवर्तकव्यवहारीत्यत्रैवेति साध्यवर्तकव्य  
वहारीत्यत्रैवेत्यर्थः दृष्टकत्वात् साधनवृत्ति साध्यवर्तकत्वात् तत्राप्यप्युक्तत्वात् विशेषात् विषयस्य निश्चितरूपे जातित्वात् जात्युत्तरकत्वात् उपधिरूपस्य तत्त्वविशेषः प्रकाशोत्तरा  
धावृत्तिरपक्षेतरत्वात् तद्विषयगोचरानुवृत्तिपाराधुत्रापकत्वात् नोपाधेर्यदयकत्वेन किंतु सत्यपक्षेतरत्वादिदृष्टकत्वात् केयपिनोदायतेरस्य शयनशक्तौ अतथे  
ति सत्यपक्षेतरत्वात् साध्याभावेन विरस्यति न सतिः असाधारणत्वात् पक्षमात्रवृत्तिरिति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्  
तत्त्वस्यैव साध्याव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्  
न साध्यव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्

राम ७  
७७

यि प्रागुक्तं तत्र साध्यव्यप्युत्तयेन प्रतिवधानं साध्यव्यप्युत्तयेति सिद्धिरिति व्यभिचारो नाप्यकत्वेनोपाधेर्यदयकत्वेन किंतु सत्यपक्षेतरत्वादिदृष्टकत्वात् केयपिनोदायतेरस्य शयनशक्तौ अतथे  
ति सत्यपक्षेतरत्वात् साध्याभावेन विरस्यति न सतिः असाधारणत्वात् पक्षमात्रवृत्तिरिति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्  
तत्त्वस्यैव साध्याव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्  
न साध्यव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात् पक्षव्यप्युत्तयेति साध्यवर्तकत्वात्



सप्त०  
५८

मतिबंधात्तु यमि चारोत्राय कलस्य मतिषु स्थले अनुद्गातापत्ता च समतिषु स्थाना पकलस्य दूषकतायागवीजत्वेकस्य चित्तं अपि उपाधिनेदुषरां स्याद्विज विरहा  
दत्तं अहन्त्यादिति च योरिति उपाधौ साध्ये च स्युपाधौ अपेक्षाया हेत्वोपापकतामिदं कसाम्पमिसयः विरोधात् संशयसामग्र्या निश्चयजनकत्वविरोधात् उपाधौ वै  
यकारव्यत्ययेनोपाधितो यमि चारोत्रके वेत्यर्थः ननु यदि त्रिष्टससाध्यस्य व्यापकत्वं तद्विनिर्दिष्टं साध्यं न स्याद्व्यापकत्वेनोपाधित्वं वानुकिंचिदुपाधौ वृद्धिः त्रिसाध्यव्यापकत्वे  
सति साधना व्यापकत्वं तथाप्यनुमानमात्रेण तादृशयसंतरत्वेनोपाधिप्रतया निरूपयितुं भगवते रत आह भवतु वेति तत्सरां दूषरां पैक रूपं मतिव्यापकमेव तितथा  
वोपाध्यांतरस्यैव संशयसंतरत्वे यमि चारोत्रसंशयोपकलं तद्वदेतस्यापि संदिग्धोपाधित्वेन कथायामुद्गाव्यातायतिरिति भावः यसंतरत्वेनोपाधौ पैकमावर्णीयत्वं सरो  
निरस्तमुपन्यस्यति नार्थमिति अत्र समतिषु स्थाना व्यापकत्वस्य साराप्रयोजकत्वे साध्यते अस्मिन्निमित्तस्य साधनं यस्तस्य व्यापकत्वं वतादात्म्येन बोध्यं तेन द्वे  
दोषोक्तिमान् धर्मादित्यत्र समतिषु स्थाना व्यापकत्ववन्निवृत्तिराम्यदिः साधनव्यापकत्वेपि सति रिति ध्ये पदं यकतावीजस्य दूषरास्य यमि चारोत्रपतेत्यादिद्वयमुपादेयः  
तर्कसोपाध्यव्यापकत्वमिति श्रुयदशापामुधिकृतोक्तमयद नैसाध्यव्यभिचारसंशयस्योतिद्वयविवेकव्यापकसांद्रं धनादेः तदावतत्रैवाव्याप्तिरिति भावः ननु य  
मि चारोत्राय कतात्रेणोपाधित्वे साध्यव्यापकव्यभिचारोदेष्योपाधितापमिसयः तथाव व्यापकव्यभिचारोदेष्योक्तं केमरादूषकत्वविरहादेव नातस्योपाधित्वमि  
ति भावः साध्यस्य प्रयोजकत्वे यधु कूरेत्वं तलनित्यसाध्यकोपाध्यव्याप्तिरत आह प्रयोजकत्ववैतितथावसाध्यं न अधिकदेशवत्यस्यैव साध्यप्रजनकत्व



मतवगगनादेरुपाधिसापत्तयभिचारसंबंधेनैवसाध्यमयोजकधर्मेवजापाः सोपाधित्वनियामकत्वादितिभावःअभवत्अतिशतःसाध्यस्येतिशेषःएवमनेविभवतः  
 साध्याधिकरणस्यन्यत्वदनस्यफलमाहअन्येतिद्वयोतिसाध्यसंबंधोपपिंकेहीत्यर्थःइहउपाधौतदेवतदेवप्रयोजकंयभिचारधुन्यनेविषयव्यापकस्यानु  
 याधित्वेयोगिकार्थरहित्वेनियामकमात्रंकोतेनचिजिउयसमोयवर्तिन्यादधातिअपपत्तिस्तीपधर्ममितिबुसत्याउपाधियदस्यस्वनिष्ठधर्मसंक्रामकार्थकत्वा  
 दितिभावःनचक्रास्तिप्रकाशतेअसौसाध्यव्यापःनचविषयमव्यापकस्यापिसाधनेस्वनिष्ठधर्मोसंक्रामकत्वमाहायैवयोगार्थसंभवरतिवाच्यंस्फटिकस्यनोहि  
 तेजवाकुमपुयाधिरियत्रजवाकुसुमेस्फटिकधर्मिकस्वनिष्ठत्वोहिस्ममजनकपित्ताकारस्येववैदेधमव्यापतायाप्रतिव्यतजवद्विरुपाधिरियत्रप्रादंधतज  
 वद्विधर्मिकस्वनिष्ठधर्मव्यापताभमजनकिइत्याकारस्येवशाब्दबोधस्यसंप्रतिपत्तयेनव्यापत्वादिगव्यतेउपाधियदवाच्यत्वेनप्रवृत्तिनिमित्तेतियोपा  
 र्थमयोहालभ्यधर्मोभावैत्यर्थःप्रतिविंजनकरावेत्यनंतरंवाक्यःपरगीयः।नामाध्यापयिताहत्तमितिअनोपाधियदस्यफलमर्थःततोप्यायास्तुज्ञाना  
 धीनत्वतस्सरोमयुक्तत्वेतयाचलाभावात्कफलज्ञानाधीनकतिविषयदवाकारकोबोध्यः।नामादवितिफलरतिशेषःननुशास्त्राकृतोस्वनिष्ठव्यापि  
 संक्रामकत्वेरावउपाधियदप्रयोगविषयमव्यापकसशास्त्रीप्योपाधियदवाच्यत्वमतआहकिंचेतिउपाधिरुपाधियदस्यसुसादतंसंकेतःअनुमा  
 नसदृशरायेंदूयकताज्ञानार्थेतिअनुमानहपकंचेत्यर्थःअपरेयंमजमाहयदभावरेतयभिचारसंबंधेनयस्वाभावःसाध्यव्यभिचारविरोधिसाध्यव्यभिचा

राम ०  
४९

रुपावसमनिपतःसउपाधिरित्यर्थःनचसदेतोसाध्यसमाव्यापवतामाहपोपाधिसापत्तिःप्रापुक्तसमाधित्वादितिभावःननुपरभावःसाध्यव्यभिचाराभावस्यव्यापकत्वेवा  
 च्यतासमनिपतत्वप्रवेशोध्यर्थस्ततआहनवेतिविषयव्यापकस्येतिसाध्यव्यापत्वेसतिसाध्यव्यापकस्येत्यर्थःतस्यविषयव्यापकस्यव्यभिचारसंबंधेनाभावसत्तेपिसा  
 ध्यव्यभिचारमत्वादित्यर्थःतदेतदुपपादयतिअस्तिहीतिअपमविसंगुणात्वादिसादावरित्यत्वसाध्यस्यव्यापकंयत्तमेयत्वेतत्तव्यंय्यभिचारसंबंधेनतदभावव  
 जुगालेप्रमेयत्वस्यव्यभिचारप्रसिध्याव्यभिचारोभसंबंधेनतदभावस्यकेवल-न्यपित्वातुनवेतिनचगुणत्वेअनिसुत्वस्यव्यापिरव्यभिचारोअस्तीत्यर्थःतथाचउक्त  
 स्वत्वेरावप्रमेयत्वादेरुपाधिताव्युदासायंस्यव्याप्यनुसराभितिभावःइदमुपलक्षणेपदभावःसाध्यव्यभिचाराभावस्यव्याप्यरत्तेतावन्मचित्तावपुक्तस्यलरा  
 वविषयमव्याप्यसुवृत्तादेरुपाधितायतिरिसतोपिसमव्यसत्तेविरोधघटकमितिदुस्यलक्ष्येत्तसरायोजयतेसाध्यसमव्याप्तिकत्वस्येतितासाध्यव्यभि  
 चारविरोधिसाध्यव्यापकेनिसाध्यस्यव्यापकत्वेसतिव्याप्तीमतस्येत्यर्थःव्याप्यव्यभिचारसंबंधेनाभावतनवेवंपत्तास्यव्यभिचारितिमनुसाध्यसमव्याप्यस्येवउपा  
 धितातसाध्यस्यवससपयिताभावात्पात्वमुपयनेमतआहाअमेहेयोतिननुपादशोपाधेरभावत्वेज्ञानेसाध्यव्यभिचारित्वंरूपव्याप्तिरेकारणोपदभा  
 वेसादिनात्तादशोपाधिभिरुच्यतेव्याप्यभावरूपसोपधिर्धूपवतयोज्ञानमनुमानदृशोपाधिविवातननाचरताहत्तवमिदितिबअनोपाधिकेस्यव्या  
 प्तिमाहकत्ववादिनअव्यभिचारसाध्यव्यभिचारसंगहेसाध्यव्याप्यव्याप्यत्वेसाध्यव्यभिचारितेस्यव्यपत्तेनचन्योन्याप्रत्ययपकसंबंधेनसाध्यव्यभिचारितेस्य















५३

त्वादिसादौत इहत्वाडुपाधिस्यनरत्नपः तत्रसाधनपक्षधर्मवच्छिन्नेवमहानसत्तादिनवच्छिन्नस्यसाध्यव्यापकत्वसंभवादित्यतिभावः ननुअत्रसत्यतियसोना  
 पकत्वमेवपरिगण्यताप्रयोजकतदादयोरपिनिस्तयोःध्यस्यव्यापकत्वसंभवादितिभावः ननुअत्रसत्यतियसोनापकत्वमेवपक्षत्वमेवपरिगण्यताप्रयोजकतदा  
 दयोरपिनिस्तयोर्वतोधमवानवनेरित्यादादीर्धनजवन्त्वावतिव्याप्तिरतस्तस्यव्यभिचारोत्रापकस्येतेनन्यस्यातामाविस्फुरतेतयाहिसादिनासाध्यव्यापक  
 स्येष्टसाध्यव्यापकमित्यर्थः सुवरावउत्तेपरावतदत्रयनोयौव्यासमाहव्यापकव्यभिचारिव्यतिव्यापकव्यभिचारित्वस्यस्यः ननुइत्येसादिसादौगुणान्यत्वा  
 उपाधेः व्यभिचारोत्तसाध्यव्यभिचारोत्रापकास्तदेषसंयानुवृत्तेनगुणादीतत्वादेवपक्षकत्वादितिवाच्यं गुणाच्यत्वादिव्यभिचारित्वेनाहेतुत्वमित्यस्यभावात् गुणादि  
 तित्वेनेवस्तुगुणागुणान्यत्वादिव्यभिचारस्यगमकत्वसंभवादितिः भावः शुद्धसाध्यव्यापकस्यव्यभिचारोत्रापकत्वस्यसोववच्छिन्नसाध्यव्यापकस्यतदाहपक्षधर्मसादि  
 नसाध्यव्यभिचारित्वमेवव्यभिचारित्वेनसुदमेकअनित्यत्वेनसाध्यभावत्वस्येतिव्यभिचारोत्तसादिकमनुयजतेगवमनेपिवायो गितिप्रत्यक्षसंशयवत्वेनसा  
 दिः ननुभावत्वादिव्यभिचारोत्रापकत्वस्यव्यभिचारोत्रापकत्वस्येतिव्यभिचारोत्तसादिकमनुयजतेगवमनेपिवायो गितिप्रत्यक्षसंशयवत्वेनसा  
 चारस्यैवतत्वात्सादौत अदविशेषेणेतिविशेष्यत्ववत्तः सामान्यव्यभिचारोत्रापकत्वस्येतिव्यभिचारोत्तसादिकमनुयजतेगवमनेपिवायो गितिप्रत्यक्षसंशयवत्वेनसा  
 समवेतत्वस्यतत्वात्तत्वाव्यपकस्यापिनिस्तयशब्दसमवेतत्वचोपाधित्वसंभवादिसादौतत्वात्तत्वाव्यपकस्यापिनिस्तयशब्दसमवेतत्वचोपाधित्वसंभवादिति

राम०  
५३

व्यत्यसतिवसोत्सापकत्वत्पुफलरदितोपपाधिस्यात्तरतिशेवः तथाच- एतेष्वनन्यमेवसादिसादौशीतत्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वसंभवादित्यतिभावः ननुअत्रसत्यतियसोना  
 वाधवत्तादप्युत्तस्यविशेषांतरप्रकारेणभानसाहाय्यतापासत्यतियसास्यत्वेनतस्यालस्यत्वादितिभावः अत्रापिमविधायासिमपाहतरसिद्धौचेतियसधर्मतावत्त्वमसा  
 ध्यस्याप्रतिधिसत्तेवेत्यर्थः गुणाधिस्यात् उपाधिवदार्थस्यातत्तावपत्रयस्येयत्साध्यस्यभयः कस्यापिनोसत्रः तत्रतादशसाध्यस्यप्रतिपक्षोत्पयाधोअव्याप्तिः निरुक्तस्यस  
 धर्मतावत्त्वमसाध्यस्याप्रतिधिरितिभावः सिध्यतीत्यस्यसदस्यादिसत्यतावच्छेदमाहपक्षि- व्यभिचारित्वेनेति अत्रध्यायेनधर्मस्यसादिवदमेदस्मृतीप्यार्थः तथाचसध  
 नस्यसाध्यव्यभिचारोत्तसाध्यव्यभिचारोत्रापकत्वस्येतिव्यभिचारोत्तसादिकमनुयजतेगवमनेपिवायो गितिप्रत्यक्षसंशयवत्वेनसा  
 मेदसत्तादन्दिमानधसादिसादिसादौतजप्रभतेताद्व्योपाधितावारगायसाधुनस्येतितरर्थः तेनइत्येविशिष्टसत्तादिदेविशिष्टसत्त्वनिष्ठस्यसाध्यभाववत्त्वमित्य  
 सगुणाधुनधिकारावतितामेदेपिगुणादौनातिव्याप्तिविशिष्टसत्ताधिकारातापोद्व्यत्वव्यभिचारस्यासत्तात्साध्याधिकारोत्तरूपसंबन्धेनैववर्तितमत्वस्याप्रक  
 तेव्यभिचारयदार्थत्वात्तत्रधमवानवनेरित्यादौस्नेहत्वादेस्ताद्व्योपाधितावतिताद्व्यभिचारमेदस्यसाधुनवत्निष्ठसाध्यव्यभिचारोत्तसादौवापिगितिवाच्येसाध्यधिकारात्  
 तित्वावच्छिन्नताकत्वेनापिनिस्तयशब्दसमवेतत्वचोपाधित्वसंभवादिसादौतत्वात्तत्वाव्यपकस्यापिनिस्तयशब्दसमवेतत्वचोपाधित्वसंभवादिति  
 तव्यापकेऽसाध्यव्यापकाभावस्यानुपाधितावासकत्वतोत्रकसिद्धत्वेनतस्यालस्यत्वादित्यतिभावः ननुअत्रसत्यतियसोना







५५  
इति साध्यताहेतुत्वेति साध्यव्यभिचारो न यनस्वरूपयोर्मन्वेत्यर्थः साक्षात्सुव्यभिचारसंबन्धेन तत्त्वं अवष्टितं साध्यव्यभिचारोपाधिनामसंग्रहः तेषां सुव्यभिचारमात्रसंबन्धे  
न साध्यव्यभिचारव्याप्यत्वाभावादेन आह

राम०  
५५

परंपरयावेति स्वसमानाधिकरणेभूतसाधनाधिकरणयत्किंचित् अक्षिप्यतिस्वरूपपरंपरासंबन्धेन वेत्यर्थः तादृशवृत्ति  
श्च सर्वत्र साध्यायाधिभूयसाधनवति अक्षिरेव सुलभेति धेयं नाशांतरं नोपाधितोभिन्नं उपाधिरित्यनुयज्जते ननु यत्रोपा  
धिरस्ति तत्राव उपउपाधितोऽर्थांतरमप्रयोजकत्वादिदुषकं साध्याव्याप्यत्वादिरूपहेत्वाभासानां च संचारोः स्तीति तदेवोभ्य  
वेतां वृत्तमुपाधिभेदतत्त्वं किंचेति दुपाधितोऽर्थांतरास्मात्प्रयोजकत्वादेरुपलक्ष्यत्वात् तदुपलक्ष्यमात्रदोषत्वात् तत्राभा  
सांतरस्य साध्याव्याप्यत्वादेस्तत्रोपाधुर्भावस्थलं त्रभावादेः भानादुपाधित्वेन निश्चितभावत्वादिकमेव तत्राऽनुमाने दोषः प्र  
तिबंधक इत्यर्थः यथाश्रुतयवैवसितगर्भे प्राकृतगुणत्वाद्यवशिष्टसाध्याव्याप्यत्वादिभावः विशिष्टेति साध्यानाधिकरणसाध  
नवन्निष्ठयद्वमेवति साध्यप्रसिद्धतादृशधर्मे विशिष्टसाध्याव्याप्यत्वासंभवादित्यर्थः निरुक्तधर्मे विशिष्टस्यैव यवैवसि  
तयदेनोक्तत्वादिति भावः पक्ष्यतरहस्यवाधानुव्रित्तदपदिः स्वप्याद्यातकत्वेन नुपाध्यावितिकथकानां स्वसिद्धां तमाद्या  
त्वाकत्वेनोपाधितया नोभ्यमित्यर्थः न च नुमानमात्रावष्टेकत्वेन तेनानुपाध्यावितिकथकानां स्वसिद्धं त्वर्थः



तर्कादिना निश्चित आसिकं स्पष्टे तोपक्षेतरत्वादेः सहश्रेयायनुमासकत्वोच्छेदा संभवात् आपकत्वानिश्चयादिति निश्चये बाधो  
 नितिविवदुषयस्यवानुमानं परंतु कथं कल कांनिकानां सिद्धांतमाद्यातभिया कथोयामुपार्धे त्वननायमुभवेत इति भा  
 वः असंवेतिवन्हेरनुश्रुते सत्यताद्यमावप्रसंगदिति भावः पक्षमात्रेति मात्रपद स्वयमाशयेन पक्षमावर्तकवि  
 शेषणमात्रवत्वात् तस्यैः तेनापि साध्यापकता निश्चयेन केस्य अवच्छेदो लभ्यते धूमे साध्यातिशेषः अर्द्धधनेति न च स्व  
 तंत्राचय्यतिरेकवत्ता त अर्द्धधनत्वे वहित्वाभ्यामादृता संपादकजलत्वे धनप्रभववत्त्वाद्युपाधेः धूमप्रतिधूमादिसाध्यप्रति  
 कारणत्वावगममेव मेव मेव हेतुः सचादे धनादौ तर्कविधया धूमादि आपकताः नित्येनेति वा अर्द्धधनादौ दुग्धादेविस्वं  
 धूमेयो धनस्य स्वध्वंसत्वाज्जनकपामन्यासिद्धत्वनगुरुणाप्यर्द्धधनप्रभववत्त्वेनैव तत्र हेतुत्वादिति भावः तदुक्त  
 खेणेसादि एवमार्द्धधनप्रभववत्त्वाद्युपाधेः धूमादिसाध्यप्रतिकारणत्वावगममेव मेव हेतुः सचादे धनादौ तर्कविधया धूमादि  
 आपकता निश्चापकः जमानिसत्वं प्रतिभावतोपाधे आपकता निश्चये कर्तृमाह घटो न ज्ञानप्रसंगेन चेति भाव त्वं पदिज

रामः

न्यस्यनाशं प्रतिप्रयोजकं न स्यात् तदजन्मत्वमात्रस्वतया त्वेष्टधोस स्यापि च स स्यात् ततश्चाद्यद्यध्वंसोत्तरस्थणे  
 यदि घटस्य प्राग्भावानधिकरणत्वे सति ध्वंसस्य आप्यनाधारस्या तद्यद्यन स्यात् इत्येवंक्रमेण घटनास्योत्तरं घटसत्त्वापा  
 दनेनेत्यर्थः शंकितं किमिति कारणतावच्छेदकत्वेपिन श्रुतिः आपि आपकत्वनिश्चयः कारणत्वकार्यप्रयोजकत्वादेरेव तद्वा  
 हकतत्त्वादिति भावावहमा कली स्यादिद्रव्यादिकं प्रतिसत्त्वादेः आपकत्वनिश्चयेन स्यादित्यर्थः तदुपजीवीतित  
 योः कार्यकारणकारणयोरुपजोविनः सदृशायेत्येतेषामपीत्यर्थः नदुपजीम्येयमिति पाठेप्यमेवार्थः तदुप  
 जीम्येयं कार्यकारणभावग्राह्यमापिकमित्रानामित्यर्थमाहः नैकत्रेति साध्मे हेतुआपकत्वस्य उपाधो  
 वा साध्यापकत्वस्य निश्चय इत्यर्थः अभिवेति साध्यापकत्वे मे संदिह्यमानस्य उपाधेः साधनधर्मिकोम  
 मिचारसंदेहकं धर्मिकं साध्यापकमिचारसंदेहमाधत्तेत्यवत्तादौ च सावर्ज्जिनस्यपि आपकत्वस्य निश्च  
 य इत्यर्थः अभिचारित साध्यापकत्वे न संदिमिचारसंदेहस्य आप्यमाभिचारसंदेहं प्रति हेतुत्वाद्दूत एव श्रु



किं ५१.

हरिवं:

५७

वक्ष्यति सायकतां पक्षमायलमतिरिति साध्यहेतुसायकतापामेवतर्कस्यावतारे हेतुत्वं साध्यमायत्वा उपाधेः निश्ची  
 यते साध्यसायकतायां तदुपतारितुपाधित्वमेवमर्थः ननु हेतोः साध्यमायतायायताग्राहकतर्कानवस्थाने सर्वत्रैव पक्षे  
 तर्कः साधने साध्यमभिचारसंकासदधानः संदिग्धोपाधिसादतं ग्राह्यपक्षेतरस्योतिपक्षेति प्रागनुयज्यते स्वमाद्यतकत्वे  
 न समुपाधित्वं रतस्य व्याघातो विरोधीयत्र तत्वेन अत इति न दे मनुष्यस्य ते तथाच पक्षेतरस्य साध्यमोपकत्वादिरूपो  
 पाधित्वग्रहविरोधिमुच्यमानहेतौ मभिचारसंशयाभायकत्वमनसदानसंदिग्धोपाधित्वमिमर्थः समयां तरेतुमभिचा  
 रसंकासायकत्वेन संदिग्धोपाधिरप्यसौ स्वसिद्धान्ताश्रयनमिषेव कथ्यते नोऽप्यस्य सुक्तमेव प्रागिति भावः पक्षेतरः सं  
 दिग्धोपाधिरपि दूषकत्वविरहात् नोऽप्यस्य तदस्येयां समाधानमाशंकते पक्षितिसायकत्वं ग्राह्यत इति शेषः न चैवमिति  
 देहोदः भावाभावेणोरप्येकधर्मिणि निश्चयं प्रति सामग्रीमिथो विरोधित्वादिसमिमान्नः सायकतायक्ष्मालं मेति साध्यमा  
 पकता संदेहविषयी भवन्ति मर्थः सादेवेति पक्षेतरं तिर्यक्वाच्येयः तर्कस्यासिग्रहं प्रति हेतुत्वमभिप्रेतशंकते अ

राम

तच्चित्तियतोपाधिर्गस्यरतिशेषः तर्कराहित्यमुपाधिश्चेत्तुभयं भनुमानलाभार्थे उपाधित्वग्रहार्थहेतोरनुकूलतर्कसत्वे  
 साध्यमायहेतुसायकत्वेनोपाधेः साध्यसायकत्वग्रहो सत्तौ साध्यसायकतमिकस्य उपाधेव स्यैव लाभसंगतिरिति भावः  
 विषयबाधकतर्कानवस्थाने सासिग्रहप्रतिहेतुः किं न प्रतिबंधकाभावविधया मभिचारग्रहं प्रसेवतदभावोऽपेक्षितदसाशये  
 न समाधत्ते सोपाधिवितिराकृष्टसंमयेतद्वामसे। पाधोसाध्यसाधनीयस्य प्रहेतसाध्यमभिचारित्वस्य तदभाव  
 स्पचयः सवधः समानधर्मिके निश्चयविषयत्वरूपस्यैकत्र समये विरुद्धत्वादवश्येकभेदेन विभिन्नकालावश्ये  
 देन तदुभयस्य साध्यमभिचारतदभावोभयस्य निरुक्तः संवधोवाच्यः तथाच साध्यसंवधिनावश्येक रूपसाध्यकत्वाम्  
 न हतिरूप उपाधिसाधने आवेस्यकसादशोपाधिर्नैव साधने साध्यमभिचारस्योत्पत्त्यादेव मत्कूलतर्कोभावोप्याव  
 श्यकः विषयबाधकतर्कसंदावेनैव प्रतिबंधादुपाधिसहस्रेणापि हेतौ साध्यमभिचारस्यानुमातुमशक्यत्वादिसुपा  
 धेरनुकूलतर्कोभावस्य च द्वयोरपि विनिगमकाभावेन दूषकत्वाच्च मभिचारज्ञानरूपदोषकं साजकत्वं वा तदव



विं. जा.

हरं व०

५७

छेदकत पाउयाधिस्तीकारेपितस्यानुमानदूयकतायां प्रमाणाभावस्तादिप्रलपितं परेयां प्रसुक्तं साध्यपदस्योर्पोधि  
साधनीयप्रकृत साध्यमभिचारपरत्वेनैव सर्वसामंजसादिति भेदं बाधस्वरूपासिद्धोरन्यतरोत्थापकस्यवलक्ष्य  
त्ववादिनां मनमुपस्यस्यति अमेत्विति पस्येति सप्तम्यनेवष्टीतयाचपद्याहसायतपक्षे साधनस्यसंभ्रंसाधन  
विशिष्टसाध्यनिवर्तते सधमे सत्रपक्षे प्रकृतसाध्यकप्रकृतहेतावुयाधिरसर्थः यदोदमं सेहवत्वादितादावसि  
धुन्नपकस्यजलत्वादेः संग्रहाय साध्यस्य साधनविशिष्टत्वा नुरणं यटः सेहवानुदमत्वादितादौ प्रतियक्षोत्रा  
पकस्यजलत्वादेः संग्रहाय साध्ययदं न तु मुगो गौरश्चत्वादि सत्रप्रतियक्षोत्रापकसासादावसिधुन्नपकहेया  
वत्तादौचायपिः साधनविशिष्टसाध्याप्रसिद्धेरतः फलितार्थमाहसाचेति साध्यसाधनसंबंधाभावं साध्यतात्साधन  
वंतात्वेयोरन्यतरत्वावच्छिन्नाभावस्तथाचोक्तस्यलेपिसाध्यसंबंधिताद्यवच्छिन्नाभावोत्रापकतामादायेवलक्षणनेय  
मितिभावः अतएवधूमत्वात्मावृत्तिसत्तादेवसाध्यसाधनसंबंधाभावः पूर्ववदोभ्यः सवमप्येपिजन्यतानिसत्वयोः संव

राम

घोजन्यतावतावविमाशितावद्रुत्वयोरन्यतरावच्छिन्नः पक्षधर्मतावत्तादिति अं सोजम्यतावतावविनाशितावतात्वयो  
रन्यतरधर्मोवच्छिन्नाभाववानुग्रभावताभावादित्यनुमानेजमतावच्छिन्नाभावस्यबाधवत्तादिसर्थः अनिसनात्  
वतात्तावच्छिन्नाभावद्वयत्वे संतीसादिद्रमदं वहिद्रमरंतथाचवहिद्रमतावतात्वप्रसक्ततावतात्वयोरन्यतरा  
वच्छिन्नाभावसाधयत्तित्विसर्थः उभयत्वेनेति अं सोविनाशीजम्यत्वादितादौवास्तवप्रसक्तोवहिद्रमत्तादितादौचे सर्थः  
साध्याभावसिद्ध्याः साध्यवत्ताभावसत्वेनइदमपलक्षणं यदोदमं सेहवत्वादितादौ जलत्वादिदौ जलत्वादिद्यु  
याधियावृत्तानिरुक्तः साध्यसाधनसंबंधाभावः सिधुन्नसाधनवत्ताभावमादायपर्यवस्यतीत्यपिद्रष्टव्यं स्वाप्यत  
कत्वेन साध्यादिमावृत्तौपैकरूपभूत्यत्वेन साध्यावर्तकत्वादियुलक्षणं साधनाभाववर्तकत्वादिसपिद्रष्टव्यं पवि  
तिधर्मत्वमुपाधिभाद्यटकसंबंधेनवृत्तियत्वेन संयोगादिनारूपादेरुपाधितामुदाससमवेनावन्मात्रं च प्रमेयत्वादा  
वतिप्रसक्तमतोमभिचारेकीतिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिकंतु ज्ञायः ननुपक्षे ततरत्वस्यापिअतिरेकिधर्मत्वाद्



विं. जा.  
हेरंवे:

५८

पाधित्वं सादतत आह पक्षतरेयातिकचिदितिवर्ततः यदोदयत्वादि सांदावितर्कः अथैवं वदन्ति नो धर्मस्य साध्यापामाद्रेध  
नमुपाधिः नतद्वत्त्वादिरित्यादि अवहु तो किं त्रियाम कं अतिरेकि धर्मत्वस्याविशिष्टत्वादेत आह सदितितत्तसा  
धक तत्तद्वेतुकोपाधित्वं तिसर्थः धर्मवन्ति संवंधे धर्मवन्ति हेः साध्यात्वे आप्येति वदन्ति आपकत्वे सति धर्मा आपकत्व  
रूपस्यापाद्यस्याप्रसिद्धिरित्यर्थः उभयत्र ह यणे माह अनुमितिर्ननुमिति रमुमानंतश्च नोति अस्मदुक्तं च अमी चारो न्ना  
पकत्वं तदुन्नयनयो ग्यत्वं ननु अभिचार संवंधेन साध्याभिचार आप्यत्वे सति साधन कृति त्वरूपं विषयानुमितिं प्र  
तिपविध वंधकता वद्येदक मे वेति भावः साध्या आपकत्वं साध्याधिकरण यत्किंचिद्व्यक्ति निष्ठा मावाप्रतियोगित्वरू  
पमेव वा असम्यक् आनुद्ध साध्यमपकोपाः धिकरण यत्किंचिद्व्यक्ति निष्ठा मावाप्रतियोगित्वरूपमेव वा असम्यक् आनुद्ध सा  
ध्यमपकोपाः धियाध्यमाप्तेरित्याशयेना द्वीतीये दोष माह विरोति पक्षधर्मावस्थिन्न साध्या आपकत्वे सति पक्षवृत्तित्वमे  
वोपाधित्वं तावतैव सप्रतियक्षोत्थापकत्व संभवाच्च साधन आपको निप्रसंगः पक्षाहते सत्यलक्ष्यत्वादिसम्येयं मन

राम

मुदाहरतिकेचित्तिनिपक्षान्तेरुपाधित्ववादि न इत्यर्थः कठिनेति कविन स्पर्शवद्वृत्तिसंयोगादित्यर्थः कठिन्यन  
संयोगे वृत्तित्वे त्वगिंद्रिये पौवचक्षुषापितस्मग्रहापत्तेः चक्षुः संयुक्त समवेत समवाय सत्वादिति श्रेयं सर्वत्र मते साध्यं  
चेति यत्संवंधेन यदूपावस्थिन्न साध्यं तेन तदूपावस्थिन्नं नोपाधिमभिचाराद्युन्नापकमित्यर्थः तेन अभिचाराद्यन्नयनोपैक  
आद्यादि मत्तः यो साध्यस्योपाधित्वेपि नक्षतिः साधन स्तुः अभिचारि न्नयनं हेतो साध्यमभिचारित्वस्वाग्रहदशायां  
कार्ये तदग्रहदशायां वा प्रथमे साध्ये विशिष्टत्वादितितथाचर्यं साध्यमभिचारित्वस्य पक्षधर्मत्वनिश्चयत्वेन अभि  
न्यागेन्नपना संभव इति भावः द्वितीये ताह अनुमितिमात्रेति साध्यमभिचारित्वस्य पक्षधर्मत्वानिश्चयसत्वेनेव प्रति  
बंधात्प्रपिणः साध्यमभिचारानुमितेरुद्येदप्रसंगात् इत्यर्थः ॥ ८ ॥ लक्षितमुपाधिविभजते सचापमिति निश्चितं लक्ष  
णं साध्या आपकत्वादिनिश्चयसु क्वचिद्व्यभिचारनिश्चायधीनोपयोगित्वादिभिहि तो ननु लक्षणघट कोमर्थत्वादया



चि. ज्ञा.  
होव

५०

सिकवताश्रोतधेयसंदिग्धलक्षणपत्रवेति साधनायपकत्वसंदेहस्तत्सावसंदेहः एवमप्येहिहेतुमभिचारेतिहेतु  
धर्मिकसाध्यमभिचारसंशयात्मकसाध्यमभिचारमप्यस्वमभिचारवतासंशयकोपाधित्वेनेमर्थः अत्रापिसा  
धनायापकत्वादिसंदेहः क्वचित्कस्यसाध्यमभिचासंशयस्याध्यानोपयोगित्वातउपपदशितोनतुलक्षणप्रवि  
ष्टसवधेयंनवआप्यवतासंशयत्वनयपककतासंशयप्रतिहेतुत्वेमानाभावसादृयेणहेतुत्वविरहेपिस्मत्  
भावातविशेषाज्ञानादिविधयाहेतुत्वमाध्यायेवलक्षणस्यसंगमनियत्वातयत्तुस्वतंत्रान्वयमतिरेकवत्वात्  
आपकवतासंशयप्रतिआप्यवतासंशयत्वेनापिहेतुत्वमायेतावच्छेदकत्वमतयेवक्षोभतेनायर्थेतिधेयंशकाद्या  
हारपरिनामजत्वंअश्रीनशाकवाचजत्वंचशामसामयीमतोपलक्षकमतोनामग्रिमग्रंयंस्मभक्तवांतत्तांत  
त्वमितिद्रष्टव्यंतेनैवमित्रातनयत्वेनैवउपाधित्वातसंदिग्धोपाधित्वातअर्थोतरमितिउपलक्षणउभयोः  
प्रत्येकरूपेणसाध्यतायामेकांशेअप्यसोभयत्वप्रकारेणसाध्यतायांचप्रत्येकरूपेणद्रव्योत्पादित्वसंभवादिसपि

गम

द्रष्टव्यंअगोपाधिकत्वनिश्चयादितिआतिनिश्चयादिमर्थः वन्देरिवतत्सामग्राअपिअभिचारित्वेधूमस्यवन्दि  
कार्यत्वाभावप्रसंगादितिभावः मित्रातनयत्वंआप्येतिमित्रातनयत्वावच्छेदेनेमर्थः हेतोरपिसपिरेवर्थः ता  
तस्यासिनिश्चयकसाध्यसामग्रियत्रगोपाधिसुदुदाहरतियमेतितुल्ययोगक्षमतयेतिसाध्यआपकत्वतद  
भावयोः ग्राहकतौल्येनेमर्थः शरीहजमत्वंशरीरघटितसामग्रित्वंकअनलत्तुनोपादानंसाध्यकतासं  
देहेनानुवाधितायांदृष्टांतार्थमन्यातेस्यसाध्यसामग्रित्वाभावेनासंगत्यापत्तेरितिधेयं सामग्रिमात्रोपाधि  
सुदुदाहरोहतिमित्रातनयत्वेतिउपाधित्वमितिशेषः नापाधिर्नाश्वनितोपाधिः निरनुयोऽनानुयोगोनिग्रह  
स्यानादियोगः संदिग्धेसादिअत्रसंदिग्धानैकांतिकत्वस्यसाध्यमभिचामिसौयैकतदीयमाप्यिश्रद्धताभ्यां  
निश्चोपाधेः असाक्षादेवेत्यामिनिश्चयविरोधित्वाततदुद्भवनेअर्थोतरादिविरहेपिसंदिग्धानैककांतिकम



चिंता  
हेरंबः  
५५

६

नुभ्राअप्रथमतः संदिग्धोपाधेरुद्भावनेन त्रयोतरत्वमप्राप्तकालं वादुरुक्षरमिति विभावानीयं सप्रतिपक्षतया साध-  
वता बोधविरोधिनिश्चये सर्थः शंतमपि तितथावप्रतिपक्षस्वरूपयोग्यानां वादुत्पन्नवत्त्वं अन्वयमभिचारादिति भावः  
तत्प्रत्यययोग्यमपि वितुनापि वादुत्पन्नप्रतिपक्षोपस्थापकत्वाद्दुत्पन्नवत्त्वमिहाहवेन केनोपिति ननु प्रतिपक्षहेतोर्वो-  
दुत्पन्नविना वलवत्त्वं दुर्वचमतग्रहमासीति ननु तथापि निरुक्तवत्त्वस्याधिकपार्थमेव प्रतिपक्षं स्यात्तेष्विदधिव्याम-  
इत्यतरुहते चेति पतयाप्याध्यात्मकरात् अमेव अपेक्षितमिति शेषः भयः तस्य वलवत्त्वेव व्यादुसंदिग्धेति पक्षे  
पक्षवृत्तिताद्यंशे तेन साध्याभावव्याप्यत्वसंदेहस्याप्युपग्रहः ननु साक्षादनुमानाविरोधित्वेन प्रथमतः तदुद्भावेन  
अत्रांतराप्यासंदिग्धोपाधिरदुषणमेव अत्र यथा तदज्ञत्वे स्यापि दुषणात्वापत्तेरतग्रहोपि चेति ननु पक्षोत्तरे तत्त्वस्य  
तिरेकः साध्यापकाभावमुद्रया एव प्रतिपक्षोपस्थाको भविता तदिदमुक्तमतिरेकिणामप्रतिपक्षसंख्येयस्य तत्र  
हयक्षवृत्तिचेति कार्यत्वपक्षलावत्वावच्छिन्नसाध्यापकमुदाहृतमसदुसाध्यापकमुदाहरति अंधकारइति

राम

खाजं नेनेति स्वाध्याविषयकसाक्षात्कारविषयत्वदिसर्थे तल्लक्षणाति साध्यापकत्वे साति साधने व्यापकत्वरूपोपा-  
धिलक्षणासत्वादिसर्थः ननु दुषकताभ्रमे अतिप्रसक्तत्वादित्थं लक्षणा मेव ने सता अह अत्र व्यापितिन चेतन्म-  
ते पक्षवृत्तत रुपाधित्वविरहेऽपि नास्ति तल्लक्षणात् अह किंचेति साध्यापकत्वनिश्चितइति शेषः अतिरेकादिति उत्रेवपं-  
चम्यमः विरह रूपतयेति दुषकत्वमिति अभिप्रेक्षणी न्वयः आसित्वं प्रकारतया अनुमितिजनकतावच्छेदकं अत्रो-  
पाधिकत्वज्ञानस्य हेतुद्विर्मिकनिरुपाधित्वज्ञानस्याव्याप्यत्वासिद्धे अतरेभावो आसिज्ञानत्वाद्दुषकत्वं हेतुद्विर्मिकनि-  
रुपाधित्वज्ञानं प्रति अद्वैधनादिद्विर्मिकोपाधित्वज्ञानस्याप्रतिपक्षकत्वात् आसिज्ञानकारणाविघटकत्वमुपादेरसि-  
द्धमित्याशयेनाह सन्नेति आसिज्ञानेनिरुपाधित्वरूपव्यापेक्षानेकारणाविघटकत्वमुपादेरसिद्धमित्याशयेनाह स-  
वेति आसिज्ञानेन ननु हेतो साध्यापकाव्याप्यादिसाशंकतेन चेति तत्सीध्यापकव्याप्यत्वज्ञानं प्रतिबंधकं स्यादिति ज्ञेयं  
भूते ज्ञानं विघटमतमेव ज्ञानस्य निश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतावत्त्वादिति भावः ननु हेतो साध्यापकाव्याप्यत्वा



चिं. जा.

हं वं.

42

ननु हेतोसाध्यमायकाभाष्यादिरूपस्य सोपाधित्वस्य बुद्धेस्तद्वर्त्मिकसाध्यमायत्वधिविशेषो देवअभिचारादिवदुषा  
धिशेषस्यादिसाशंकतेन चेति तत्सीधमायकमायत्वज्ञानं प्रतिबंधकं स्यादिति जनकीभूतं ज्ञानं धिघटमतस्य  
ज्ञानस्य निश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतावत्वादिति भावः ननु हेतोसाध्यमायकाभाष्यत्वादिति ज्ञाननदशायां सा  
ध्यमायत्वाग्रहादवश्यं तथाविधसोपाधित्वस्यो नं आमिधिविप्रतिबंधकवाच्यमतग्रहकिं त्विति साध्यमायक  
मिचारित्वेन साध्यमायकाभाष्यत्वेन सहचरितस्य साध्याभिचारित्वस्य तानत्वादास्य त्वोद्देश्यैः साहाय्ये  
तियया साहचर्यलाभात् अमिचारे त्रौपकत्वेन दूषकत्वमित्यपि पूर्वोक्तान्वयः एवमग्रेपि साध्यमायेति साध्यमा  
यतावागम्यसागस्य हेतोर्वाभिचारित्वेन आयकत्वेन सोध्यस्य मिचारित्वमआयकत्वमुपाधेरनुमेयमित्यथा  
अआयकस्य अपि अमिचारपवार्थत्वात् तेन हेतुमिचारिणाः साध्यादः साध्यमभिचारित्वेपिन श्रुतिः हेत्वाभासां  
तरं हेतुदूषकादि नैदूषकतापदयोः साध्यमभिचरतव आयत्वात्तरेणायकत्वेने सादिः नेन संदिग्धोपाधिः साध्यमाय

रामः

कत्वाद्यनिश्चयेपि अभिचारस्त्वव्याप्यत्वान्तरात् नैव नैव साधकत्वेनादिः नैव संदिग्धोपपत्तिः शयाधायकत्वेन दूषकत्वान्तरात् सगतिः सा  
ध्यसाधनेति हेतव्यायकत्वरूपस्य साधनस्य साध्यासायकत्वरूपस्य स्वचनियनसानाधिकरणविश्लेषते समः तस्यो  
पाधेः कृतिर्भवति दूषकतायिजसत्ता सत्वपितेत्यर्थः ननु सत्यतियक्षेत्रायकतायां साधनायायकत्वस्येव साध्यवभि  
चारघुनायकतायामपि साध्यव्यायकत्वस्य निश्चयो नोपेक्ष्यनियरसत आह किंचेति व्याप्यत्वासिद्धतया साध्यभा  
वो न्नायकत्वेन स्वात्रनेन वेति स्वफिलं जसिद्धे नवमिवा रो न्नायकत्वेन वेत्यर्थः उपाधित्वेन निश्चितस्योपाधेरवो  
नं त्रे नैवाश्रनुमानुदूषकत्वमित्यर्थस्तु न युक्ता प्राक् एव न न स्ये सादिना मूलवृत्तैव तस्य दूषितत्वात् तनेयां स  
त्यतियक्षादिना उपस्मादिति साध्यायिकी भूतस्योपाधेरव्यभिचारसंबन्धेन साधनेन निश्चयात् साध्यव्यभिचारस्या  
नुमिते सा संकोनिश्चयस्ततादशसंबन्धेन संशयाच्च साध्यव्यभिचारस्य संशय इत्यर्थः बन्दिमान् गगनादि सा  
देरपि सोपाधित्वमनुश्रुसाह साध्यव्यायकव्याप्यत्वेनेति साध्यव्यायकिभूतस्वीव्याप्यत्वेनेत्यर्थः साध्यव्यायकत्वे सति



विं. ना.  
हेरंवं:

स्वाभावात् साधनकृत् स्य बोधाधिष्ठादिति भावः अग्निरिहोपि साध्याभाववत्तद्वृत्तिव्रेसतिवृत्तिमत्वरूपाया आस्येर्विरहो ना  
यकतपे सखः ननु साधनस्य अभिचारसंबंधेन उपाधिमत्वे प्रमाणाविरहादुपाधिमत्वे गोप्रागुक्तं यमचारोन्नयनम  
संगतमित्यदिब्रूयात्तदा प्रकाशं नरेण तदुन्नयनमाह पदेति उन्नेयं साधनस्यैवं साधनायापकत्वविशिष्टस्योपाधे  
रभिचारिवेन अभिचारसंबंधेन तथाविधोपाधिना वा साध्यसाधनायापकत्वरूपस्य अभिचारस्य निश्चयकत्वमुक्तमि  
दानिं साधने साधने साध्याभाववत्तद्वृत्तिवरूपस्य अभिचारस्य निश्चयकत्वमाह पदेति सादिने सपिव दंति उपाधिरूपायाधि  
हेनोन्मायः साधनाभाववत्तद्वृत्तित्वं साध्यव्यत्यस्य साध्यमभिचारस्य वा साध्यद्रोपां उपाधितत्रोभयन्न दोषमाह उ  
पाधिमत्वेति सोधनाभाववत्तद्वृत्तित्वोपाधिना साध्यमभिचारस्य नुमानेपि तथाविधस्य साधनाभाववत्तद्वृत्तित्वांतरस्य  
उपाधित्वेनोन्मावोत्वप्रसंगादिसर्थः तथाच कथं कं संप्रदायविरोधो देवतस्योपाधितयाः नुन्मायत्वमतएवाह सं  
प्रतिवक्ष्यति अत्रानिर्वृत्तौ निर्वोहत्वादिसम्यप्रतिपक्षोचमवान्मात्वादिसम्यैवं साधनमतिरेकस्य वन्ति

गम

मत्तस्वोपाधित्वेन यथा क्रता स गतेरिति ध्येय। प्रथमेऽवृत्तिवन्निर्धमाभाष्यो धर्ममायकादेऽन्धनाभाष्यत्वादिसादो सा  
ध्यभाष्यत्वस्यानुमानेव न स्वाभाववद्बन्तिवादिकं नौपाधिर्गगणादौ साध्यभाष्यकत्वादित्यर्थः। द्विज्ञापे स पौ  
गादाविति सयोगः पटत्वमभिचारीयमिदं सत्यमिचरित्वादितमेवं साध्यमभिचारस्यानुमानिसंयोगभाव  
वद्बन्तिव नौपाधिः साधनभाष्यकत्वादित्यर्थः। यद्यपि वन्ति मज्जनेऽर्थस्येहादिसादावाश्रयासिद्धेः उल्लिख्यवृत्तेरित्यादौ च  
स्वरूपासिद्ध्या देवयि स्वमतिरेकेण यश्च द्रव्यभाष्यकतया दूयगास्पचन्ति सामग्रादेरुपाधित्वं संभवयेव तस्यापि त  
नौपाधिपदस्य शक्तिवन्निरूप्यत्वक्षणाश्रयाभवात्तत्र निरुक्तं सत्यतिपक्षोन्नायकं न कृष्णकेरुपाधित्वेन प्र  
युक्तत्वेनिरूपयतमित्यभिप्रमेइति ध्येयं॥ नयाध्याभासा नपाधित्वेन कथयामानुभवायानिरूप्यन इति शेषसत्वेनानुभवा  
वमेव क्वचिदपधिपयिकरूपसत्वेपिकथक इन्द्रिकात्रांसमयः क्वचिच्चतादशरूपवैकल्यमेव प्रयोजकमिति द्रष्टव्यं। असा  
धारणाः यश्चमात्रवृत्तिर्विषयो यो यस्य सतया अन्वयमतिरेकिनेयद्ये तो वन्ति माध्वमाद्वमवानवावन्हेरित्यादौ यश्चेतरः



चिंता. न.

ਹੇਠਾਂ:

42

तादितस्य सध्मायकत्वादिनिश्चयदशायांतदभावेनपक्षप्रतिपक्षस्यसोधनचतिसाध्याभावस्यावोच्चायकतथाऽनुभा  
नदूषकतपोपाधित्वनिश्चयोपिकशायामनुभावनस्यकण्यकतंत्रिकमिदत्वादितिभावः। अग्रसिद्धीः प्रमितोः नवगतोवा  
साध्मस्यविषय्ययोयन्नसोपिकशायामनुभावनस्यसर्थः। केवलान्वपिनितत्वेननिश्चेतेवा। दोतरत्वादिरित्यादिनाधर्ममा  
त्रस्योपग्रहः बाधित। साध्मस्यविषय्ययोयन्नतादशोयुपाधित्वेनानुभावनस्यचेत्येतितत्रानुदनत्वरूपस्यसाध्मविषय्यस्य  
प्रत्यक्षेणायक्षेवाधभिन्नुपादितिभावः पक्षायायकेतितादत्तेनपक्षस्यायायकोविषय्ययोयस्यस्योयुपाधित्वेनानुभावनस्यक्षि  
त्यादिकमित्यस्यजन्यमात्रमर्थः। क्षित्यादेर्जन्यभात्रस्यभागासिद्धेरितिजन्यधर्मिकसकत्तेकत्वसिद्धौजन्यत्वावच्छेदेनैव  
सकत्तेकत्वव्यायकतयागृहीतोपाधरूभावभाववतानिश्चयस्यविरोधित्वात्त्रचैत्रचैवजन्यत्वावच्छेदेनसकत्तेकत्वानु  
मानेततसामानाधिकरण्यापिआयकाभावनिश्चयस्यविरोधित्वात्त्रानुभिन्नत्वमपाधित्वेनोभावनस्यदूषकतासत्वोदि  
तिध्यायंरयत्वादितिभावः। पूर्वोक्तिसप्रतिपक्षेस्थलेपूर्वद्वैतोर्थतिरेकः परानुमानेनोपाधितपोभावनस्यसर्थः। अम

राम

वदितवानुयाधितोषपिकधर्मवतानियतत्वात्। उपधित्वं उपाधितोऽभ्यासत्वं स्पष्टमिति शेषः। ननु क्तापो द्वेयोरपि साधन  
योऽसौ याधित्वात्ताभ्यां विषयमवस्थानास्मैवेत्यत आह उपाधेर्निसदोषत्वादिति तथा च शर्करासोऽनिसोऽनिसद्वति  
गुणात्वादिति ते तावन्मात्रं प्रयोगस्थलेऽप्युक्तं हेतोः सौपाधित्वमादत्त आह न हीति सौपाधिसंबन्धं साध्यकसौपाधि  
सहचरितं पूर्वसाधनमतिरेकोपधुपाधितेनोभ्यामः स्यात्तदा सर्वत्रैव प्रतियक्ष्येत दुभ्यावनसंभवात् प्रतियक्षमा  
नमुद्यत्तं स्यादतः दस्र्वसाधनमतिरेको नोपाधितेनोभ्यामिति केवाविन्मतं निरस्यति न त्विति स्थायनाय इति  
हृदो धमवान्वहेरित्यादि स्थायनयापत्रहेन्वभासत्वे तत्र सप्रतिस्थापनया हृदोर्निधमो हृदत्वादिमादिरूपायां पूर्वसा  
धनमतिरेकस्मिन्निर्वादितादेः रयः पिंडादौ साध्यसायकत्वनिश्चयो नोपाधितयानुभ्यामत्वादिसंभवात्। तथा च तत्रैव न प्रलि  
प्यक्षोऽद्येदृशेति भावः। तत एव आत्रमत्वादेरगृह्यमाणोति पूर्वहेतोराभासत्वाग्रहदशायां प्रतियक्ष्यदोषत्वसं  
भवादिसंभवात्। यथेति प्रगभावः सकृत्कः कदाचित्कत्वादिसंभवात्प्रतिहेतोसोऽकृते कोऽजन्मत्वादिसंभवात् पूर्वसा



वि. जा.  
हं व

घनसकादाचित्कत्वस्य कर्णपदिनाशित्वं तद्विपर्ययस्य निमित्तादिकं नोपाधितयोभ्यामभिमित्यः। अन्ये इत्यादि कोधमो  
परो निर्देशः। तत्रैव प्रसिद्धानुमानस्य मर्थेति पर्वते तत्त्वस्यैव दूषकत्वत्तमवेतद्विशिष्टवन्निमित्तस्य मर्थेति तदर्थः।  
तुल्यः पक्षेतरसाध्यधीरत्वतुल्यता चेहताध्यात्म्यपक्षेतरत्वगर्भतामात्रेण ग्राह्यमतस्य बाह्यत्वमिति पक्षेतरत्वविशि  
ष्टसाध्यसामग्रीत्वादिकमपि प्रसिद्धानुमाने संपादित्वेन ननु भ्यामं कथं कादि संप्रदायविरोधादिति भावः॥ अनुमित  
नुकूलापक्षतां निरूपयितुमाशंकते आसीत्। सादिमात्रिनिरूपणानन्तरं पक्षताविशिष्टस्यैव यद्येतादेह मर्थेति निरूप्यते म  
धियतसे। मीयल्लानि रूपविषयतेऽन्यथा हेतौ साध्यवत्ताया यमानस्यापि पर्वतादेह मर्थेति तज्ज्ञानादे निश्चिपदेरनुमिता  
तेः तत्र पक्षत्वं न संदिध साध्यवत्त्वमिति मर्थः। पक्षे धर्मत्वं च स्यादिति पक्षस्य धर्मता यत्रेति वाच्यं स सापक्षधर्मनायक्षते स  
थेततेन पक्षधर्मतां निरूप्यते प्रतिज्ञापादये पक्षस्य मात्रस्य निरूपणान्तरं कारस्य न प्रतिज्ञाहानिरिति सापि न दन्ति। तत्र  
पक्षतानिरूपणे सप्तम्यर्थो विषयता संदिधेति धर्मपदं साध्यता वृत्ते दकं संवन्धेन संशयस्य लोभाथैः। तथा च पक्षधर्म

राम

कः साध्यपादशेन संवन्धेन यः संशयस्तद्धर्मिकायां तादृशसंवन्धेन साध्यस्य अनुमितो स एव पक्षते मर्थः। केवलान्वयि स्य  
लेवाभावान्तरे सादीयता वगत्वे वद्योवाओ न वेत्याकारः साध्यसंशयः सुलभः न च साध्यपक्षवृत्तिनवे सादि संशयस्यापि  
पक्षतात्वात् सापि रिति वाच्यं समा नाकारनिर्नेयस्यैव संशयविरोधितपायक्षधर्मिकसीधसिद्धिदशाया मपि तादृशसं  
शयोत्प्रमानुमिति प्रसंगेन तथा विधसंशयस्यालक्ष्यत्वात् तादृशसंशयीनन्तरं पक्षः साध्यवत्त्वेति संशयो सैव वानुमिनु  
तसादृश्यतु मित्रधर्मिकस्य संशयापि प्राच्यान्ते निश्च प्रतिवधत्वात् पक्षधर्मिकसाध्यवत्तानिश्च निवर्त्तते संशयस्य  
मत्र विवक्षितत्वात् न तत्र सापि रिति तत्पर्वतादौ वन्निमित्तस्यैव सवत्वादेः सध्यात्वात् सत्येव तो वन्निमित्ताने सादि संशयस्या  
पि पक्षतापत्ते सापि वद्विमाद्यधर्मवत्तालक्षणा साध्यानिश्च निवर्त्तते साध्यवत्त्वादि संशयस्य संशयत्वात् न चोपाध्या  
मतमाद स साध्यवत्तानिश्च पत्वावष्टिप्रतिवधत्वात् निरूपितपतिवंधकता कत्वं विवक्षितमुपदर्शते शंशयस्य वन्निमा  
यरूपसाध्यवत्तानिश्च पतिवंधकत्वादिति वाच्यं पर्वते वन्ने साध्यात्वात् सत्येव तो वन्निमित्तभावभाष्यवानुवर्त्तते पक्षे संशय



निं. ज्ञा.

हेरंब

५५

स्यपक्षतोत्पायतेरुयाध्यायमतेपिप्रत्येक्षिकतनेश्वपत्वष्टिप्रतिरसावेज्ञानस्यैवतदभावव्याप्यवताज्ञानस्यापिप्रति  
वन्धकत्वाच्चतादशप्रतिवन्धकत्वेसतिसाध्याभाववतानिश्चयप्रतिवन्धकताकत्ववाच्यमुक्तस्यलेचसंशयस्यसाध्या  
वतानिश्चयप्रतिवन्धकत्वेपिसाध्याभावनिश्चयाप्रतिवन्धकत्वानदोषइतिवाच्यंयत्तत्तावद्येदेनवन्हेःसाध्यातीत्यले  
वन्हाभाववतपर्वतसधर्मोवन्दिपर्वतोद्वयंनवेतिसंशयस्यपक्षतानुत्पत्तयेःपर्वतत्तावद्येदेनवान्हेनिश्चयस्ये  
ववन्हाभावनिश्चयस्यापिप्रतिवन्धकत्वादेतेनसाध्यावतानिश्चयत्तावद्येदप्रतिवन्धतानिरूपितप्रतिवन्धकतावद्येदक  
विवपतावत्वेसतिसाध्याभावनिश्चयत्तावद्येदप्रतिवन्धतानिरूपितप्रतिवन्धकतावद्येदकविवपितावत्वमुपाध्या  
येमतमादसविवक्षितमतएववन्दिआप्यवतिवन्हेःसाध्यातीत्यलेवन्दिआप्यवानवन्दिमात्रवेतिसंशयस्यपक्ष  
तात्वेतादशसंशयस्याहार्यतपाहेतुप्रतिवन्धत्वेपितादशप्रतिवन्धकतावद्येदकविवदितावत्तादिसपिकेवंचित  
प्रपितमयास्तप्रागुक्तद्वयंनवेतिसंशयस्यानिरुक्तप्रतिवन्धकतावद्येदकविवपिद्वयवत्त्वपर्वतत्तावद्येदेनवन्हेःज्ञा

रामः

अतायांयज्ञतात्पायतेः।दितिधेयंनविशेषणानसाक्षातकारणालिङ्गेतिलिङ्गदर्शनेनआप्तिस्मरणास्यादिभूतेनसंशयस्य  
नाशोदिसुशेस्तनलिङ्गदर्शनेनोत्तरंआप्तिस्मरणादशायामेवसंशयस्यनाशोत्तरंआप्तिस्मरणास्याहेतुत्वेपिनक्षतिपथा  
संभवास्त्यलेभिप्रायेणावालिङ्गदर्शनेनआप्तिस्मरणायोःसंशयनाशकत्वाभिधानंनचलिङ्गदर्शनादिनासंशयस्यासंभवास्त्यलेभि  
प्रायेणावालिङ्गदर्शनेनआप्तिस्मरणायोःसंशयनाशकत्वाभिधानंनचलिङ्गदर्शनादिनासंशयस्यनाशकत्वेसंशयान्तरस्यो  
त्पत्तेरनन्तरमेवपरामर्शस्योपादादनुमितिःस्वीकार्येतिवाच्यंसाध्यासंशयस्यपक्षतात्वेकार्यसहभावेनैवतस्यहेतुतीया  
वक्तव्यत्वेनतथाप्यप्रतिकारादभ्यासास्यसंशयोत्तरसिद्धात्मकपरामर्शोदमनुमित्यापत्तेरितिभावः।नोपलक्षणांनस्व  
जम्भधंसादिद्वाराकराणामंदेहईसनुषज्यतेप्रवर्तकत्वेतिसिद्धसाधनदशायामनुमितेर्याचर्तिकैवहिपक्षतानिर्वासा  
असंशयस्यसिद्धिदशायामपिस्वजम्भधंसादिद्वारावर्ततस्यैवप्रवर्तकत्वानसापक्षतेतिभावाःसंशययोग्यतायाःप  
क्षतात्वनिरस्मातिसापीतिसाधकवाधकैसिद्धिवाधयोःसामग्रेताभ्यांजनितयोर्मोनयोर्मिसोःफलतिसिद्धिवाध







चिं-ता

हं-वं:

५५

१३

तादृशानुमितित्वावच्छिन्नस्यप्रतिबन्धत्वोक्तोअशादं वन्निज्ञानंजायतामित्यनुमितिसायाअसंग्रहायनेतस्यामंशदव  
न्निज्ञानत्वेनैवप्रतिबन्धकत्वात्तादृशानुमितिनिरूपप्रतिबन्धकताकत्वमात्रोक्तोवदन्तेःपठस्वन्नमेहान्वनरुपा  
नुमितेःप्रतिपक्षतामादायपठानुमितिसायाअनुमितिसंग्रहादितिदिक्कानच्चेवमायचमिकदेहादिभिन्नत्वप्रवरो  
नप्रतिबन्धात्तादृशनिर्नेयेहानुत्पत्त्यातेदुतरंअर्थधर्मिकतोदाशमननस्मादतआहृतयाहीतिमोक्षोपायत्वेनेतिप्रह  
णादितिशेषःअतएवसिद्धाधपिषायाःपक्षतत्वादेचवचनयोरविरोधःइत्येउन्वयःप्रसक्षेतिव्रसक्षेणपरिकल्पितोनि  
श्रूयमानोयोर्थतद्विविधयोक्तोयानुमानजन्याबाधतद्विषयंतरसर्गःतेनउपजातप्रसक्षदशायामेवानुमेयत्वला  
भाद्वचनविरोधिसंभवअथमेअनुमितेतिद्वितीयतद्विदेतिसेहवतसंदेहस्येवन्वसिद्धाधपिषाणासंस्थलेषि  
तद्योम्यतास्मात्सिद्धेयक्षतेसतआहयोपतायाश्चेतिसिद्धाधपिषोतेज्ञानादेसत्वस्यतथात्वेऽतिप्रसंगदितिभावःननु  
सिद्धाधपिषाणाशस्थलेप्यनुमितिसान्तरोयत्वेवानुमितिवस्तुतःसिद्धिदशायांपद्यद्यदिज्ञानादिमक्तिज्ञत्वेतत्

राम

१३

पक्षसाध्यकानुमितिरुसद्यतेतत्तद्विज्ञाद्यभावकूटत्वावच्छिन्नाभावरूपेकथोअतावाच्यासाचसिद्धाधपिषाणाशस्थले  
प्यस्तीतिमतआहसिद्धाधपिषगवरहेपीतितथाचसिद्धिकालीनसिद्धाधपिषाद्युपत्तेयुपरिदेओमेद्यवानाविरक्षणाग  
जैवत्वादिसाद्यनुमितुत्पादोदुक्तुरुषाणानुमिज्ञादेरनुमितिहेतुनायाअभिचारःनचपद्यदिज्ञानादिसत्वेप्रकृत  
पक्षसाध्यकानुमितिरुसद्यतेतत्तद्विज्ञाज्ञागद्यभावकूटत्वावच्छिन्नाभावत्वेनैवतादृशानुमितिसामान्यसिद्धाधपिषा  
देहेतुत्वमतोनाक्तस्थलेअभिचारस्तत्राप्यततःपरामर्शरूपस्यैवतादृशकूपभावस्यसत्वादितिवास्तव्याचसमेक  
कारणपरिशेषायतेःननुसिद्धिदशायांपद्यदिज्ञानादिसत्वेऽनुमितितत्तद्विज्ञाज्ञागद्यभावकूटभावत्वेनसिद्धुत्त  
गानुमितित्वावच्छिन्नप्रसंगेवहेतुत्वंसिद्धुत्तरत्वंचसिद्धिविशिष्टकृतिमत्वरूपेद्विविश्रणसाधारणंआसंवैशिष्ट्यं  
यचेस्ववृत्तिप्रगभावप्रतिर्योगित्वस्यसामानाधिकरण्याभयसंवन्धेवाअमतोनाक्तअभिचारेहेमतस्तत्रदूषणा  
माहस्वकारणोतिअनपेक्षितंअनुमितिसिंतयतसंभ्रंतस्यानुमितिरर्शनाच्चसर्थःतथाचतत्रेचसिद्धिदशायांमपि



चिं. जा.

हं. वः

५८

परमशोदितक्षरासामान्यसामग्रीतोतुमिति सामान्यप्रसंगः सिद्धानुमितित्वावच्छिन्नं प्रसेवोक्त रूपेण सिद्धाद्य  
पिषादेहेतुतायासिद्धानुतरानुमितिसंकीर्णो सामान्यसामग्रीवक्तादापत्ति समवादिताभावः ॥ अत्रवदन्ति उक्त  
मेरासिद्धानुतरानुमितौ सिद्धयोरपि सादृश्यसिद्धिरेतानुमितौ वपिसिद्धि सामान्याभावस्य हेतुत्वान्तरकल्पना नोक्तदो  
षः विशेषसामग्रीसहिताया एव सामान्यसामग्राः कार्यजनकत्वेन त्वेन केवलसिद्धिस्थले तादृशणावृद्धि शेषसाम  
ग्रीचाधेनानुमितिसामान्यस्याप्यपि तु मशकत्वात् तत्त्वोक्तक्रमेण हेतुताद्वयकल्पनायां गौरवादेव सिद्धाद्यपि वा वि  
रहविशिष्टसिद्धभावत्वेनैकरूपेण प्रकृतपक्षसाध्यकानुमितिसामान्यप्रतिहेतुत्वमग्रेसिद्धानुमित्यत इति चार्थं  
विशिष्टभावमात्रस्य विशेषाणां विशेष्याभावस्याप्यनतिरेकेनानुमितस्याविहरविशिष्टसिद्धभावस्य सिद्धिसा  
म्याभावः ॥ अनुमितसायां व्यप्येवसानात्तयोश्च स्वरूपेण समवायेन वाऽनुगतैकज्ञेयत्वेनानुमितिसामान्यप्रति  
निरुक्तविशिष्टभावत्वेन हेतुत्वासंभवात् सिद्धिसामान्याभावस्थले समवपिनसिद्धिविशिष्टानुमितिसामान्ये

राम

१४

५८

लेखस्वरूपसंबन्धेन तादृशविशिष्टभावस्यासत्वात्पद्यदि सत्त्वेऽनुमितिरुन्मद्यते तत्तद्विच्छादिरहविशिष्टसि  
द्धभावमतेरितिरुत्तोर्यगमेपितत्तद्विच्छादिरहमक्तिना विशेष्यविशेषणभावभेदेऽनुगुत्तराननाकार्यकारणा  
भावमपेक्षोक्तक्रमेण हेतुताद्वयकल्पनायां गौरवादेव सिद्धाद्यपि वा विरहविशिष्टसिद्धभावस्य तद्व्यक्तित्वेनैव हेतुत्वमतो ना  
वच्छेदकगौरवमिति सांप्रतं प्रतियोगिविना कृतस्य स्वडाभावस्य तत्त्वेन हेतुतासां सामान्यसिद्धत्वादप्यनानुमि  
तस्याविहरविशिष्टसिद्धेस्तदसमानकालीनसमुत्पत्तिर्भावाभेनमावच्छिन्नाभावस्याप्यस्वरूपस्य तद्व्यक्तित्वेनानु  
मितिहेतुतापत्तौ यत्तु साध्यवत्तानिश्चयानुतरानुमितौ साध्यवत्तानिश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वे साध्यभावतावृद्धिवाच  
छिन्नं प्रतिसाध्यवत्तानिश्चयत्वेन यद्यपि प्रतिबंधकत्वं न स्यात्ताद्येन साध्यवत्ताभिश्चयानुतरवृद्धिसामान्यप्रसेव  
साध्यवत्तानिश्चयत्वेन विशेषित्वस्योचित्यादितित्तु साध्यवत्तानिश्चयत्वावच्छिन्नाभावस्य साध्यवत्तानिश्चयानुत  
रवृत्तिर्मासाध्यस्यानुमितौ पूर्ववत्तिमात्रेण साध्यभाववत्तावृद्धौ च तावृद्धौ च कार्यसहभावेन हेतुतापत्तिभिन्नका



चिं. जा.

हेरवः

७०

प्यकारणमावस्मादशकत्वादप्यासाधनिश्चयोत्पत्तिरुपपत्तिरिति दशापामपि साध्याभाववता बहुविधिसंगेन तत्रानाविधा  
याः साध्यवतानि न्यपसामग्राः वृत्तिवन्धकत्वात् नानाकल्पाणां महागोरायतेरिति सङ्क्षेपः ॥ सिद्धाधपियोति यत्र  
सिद्धात्मकपरामर्शोत्तरवशात् साध्याकृशो वापि साधपि सातत्र पक्षसंयत्यर्थे सादृकतान्तसाधकमानस्य विशेष  
सां सिद्धाधपि साधेहयद्यपि नानुमितिमात्रविषयिणी साध्या च न संशे सिद्धात्मकस्य द्रव्यवन्तो मयिवतानि न्यपसामग्रा  
रमनुमितिर्जायतामिति साध्या साधे नानुमितिमात्रस्यैव नानुमिति न्यायपत्तिः ॥ नापि प्रकृतपक्षसाधकानुमितित्वप्रकारि  
के श्वेतवत्प्रावर्तेः सिद्धात्मकशब्दपरामर्शोत्तरं यत्तेव नानुमितिमात्रे सिद्धात्मकवन्ति मात्रपरामर्शस्यो  
त्तरमनुमितिर्जायतां च नानुमितिर्जायतामिति साध्या नुमितिसाधे च नानुमितिसनायत्तेः तद्यपि सिद्धे समायादायद्यदि सा  
ध्याक्तिस्तत्वे प्रकृतपक्षसाधकानुमितिर्जायते तत्तदिष्टाभावकूटमेवात्र सिद्धाधपि साधिविच्छेदपदेन विवक्षितं अत  
एव सिद्धात्मकस्य घटसंलिंगकपरामर्शस्योत्तरमालिङ्गिकनयत्तेव नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप

रामः

७०

१५

शिकावन्नुमिति सादिष्टावर्तेरनुमेजकत्वात् न च तदिष्टावर्तेरनुमतिरिति नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
तपसावन्नुमितेर्भावेनैव नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
वोतेजकत्वस्यैव नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
यवतयोः समूहालचना नानुमितिरुत्पत्तिरिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
धेर्निनयाभावविशिष्टतत्तदनुमितिसाध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
साध्यासिद्धिस्तत्तदनुमितिव्यापदः ग्रामीणिकस्तदासिद्धे समाधायपदिष्टाज्ञानादि अति सत्वे प्रकृतपक्षसाध्या  
नुमितिरुत्पत्तिरिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
प्रकृतपक्षतावच्छेदकविशिष्टे प्रकृतसाध्यातावच्छेदकविशिष्टस्य निश्चयश्चेति यावत् नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप  
नानुमितिर्जायतामिति साध्या सत्वेपि न तत्रैव तप



किं ना.

हेरंबः

७९

१६

च वैज्ञानिकं शास्त्रं न वन्नामृतः शशविषाणोच्चानि साधनुमितावपितादशसिद्धोर्वि रोधितं सुशुद्धं अन्नचविनाद्यनुमि  
त्सां पक्षतावच्छेदकसमानाधिकरणेन साध्यसिद्धेः सत्त्वसायांतदवच्छेदेन साध्यानुमितेरानुभविकत्वात्तपद्वेत  
त्वाद्यवच्छेदेन च न साधनुमितौ तदवच्छेदे वि रोधिनी न तस्मानाधिकरणेन साध्यानुमितौ तत्तद्वैविध्याविशेष्य  
कं साध्यसिद्धिमात्रं विरोधियद्वैतत्वसमानाधिकरणेनैव तदवच्छेदे निश्चयदशायां वर्ततत्वसमानाधिकरणेन वन्ने  
रनुमितस्तदप्यतथा च यक्षतावच्छेदकादिभेदमिव तन्निष्ठा चच्छेदकत्वादिभेदमन्तराभापि पक्षतायाः पक्षकृष्टयगे  
वकार्यकारणभावोध्यः एवं च यत्र पक्षेयस्य साध्यस्य निश्चयोत्तरं कदाप्यनुमितिनंजाता तयक्षसोध्यकानुमितौ तादशसि  
द्धभावमात्रं पक्षतानुत्तरानुमितसाविरहोपनिवेश्यो गौरवात् अतएव यत्र पक्षसाध्यकानुमितिसामान्यसिद्धांतर  
मेव सिद्धाधिविद्योतरं जायते तत्रानुमितसेवयक्षतानुत्तरानुत्तरसिद्धाभावस्तस्य गौरवीत॥ श्रीमतारधुनार्थनते कलि  
कारसूनुभापक्षतापरमूलस्य निर्गुणार्थः प्रकाश्यते॥ अनुमितिनपक्षताजन्माविशिष्टज्ञानाजन्मत्वादि सनुमानेस्व

राम

७९

१६

रूपासिद्धिमाह पक्षधर्मस्येति तथा च यक्षताजन्मत्वासिद्धादुक्तत्वेन चिन्तनीयत्वरूपो यो ध्याते न विशिष्टज्ञा  
नस्य हेतुत्वं व्यवस्थापयतीति भावः॥ शब्दप्रयोगस्यैव निरूपणाय दध्यत्वात्तपदि च ज्ञानंतदाते नीपि संबन्धादिति ध्ये  
यं व्याप्य पक्षोभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वावच्छिन्नकार्ये ताद्यदितं प्राधान्ये प्रागुक्तभनुमितिलक्षांतद्वैज्ञान  
द्वत्वाद्यनुमितस्तपसाः संभवी सतोऽनुमितिलक्षणो यो ध्याते न अंशमवतारयन्निदीधिति कृतक्षधर्म  
स्य पक्षसंबन्धस्यावार्शे ज्ञानं व्याप्य पक्षोभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयपरमर्थे स्तेन लिगविशेष्यकपक्षवि  
शेष्यकपरामर्शयोः संग्रहः गुरुमतसिद्धकारणा तावच्छेदकांशे ग्रहश्च॥ ५॥ पक्षऽनुमितिलक्षणौ ककार्यो  
नुक्तत्वं सगतापक्षतानिरूपणात्तरं विशिष्टज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वं निरूपयति तत्तुष्टं अनुमितिलक्षणा  
स्य अपि विशिष्टसादिना ग्रंथदुक्तत्वात्॥ केचित्तु पक्षधर्मस्य पक्षतावच्छेकावच्छिन्नस्य इति ज्ञानस्यैव यही



विं. जा.  
हेरं वः  
७२

१७

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने व्याप्तिविशिष्टज्ञानं व्याप्त्यवच्छिन्नप्रकारकज्ञानमिति पावततथा च न अनपेक्षतावच्छेदका  
वच्छिन्नविशेष्यकव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानस्यैवानुमितिहेतुत्वमिति वदन्ति तन्न अर्थे यथा तथेत्यादिग्रं  
थेन व्याप्यविशेष्यकपरामर्शस्यापि ग्रंथकृतावक्षममगात्वादसंगतत्वायत्तेरिति सीमांशकः शंकते नन्विति व्या  
प्यतावच्छेदकप्रकारं ग्राह्याप्तिस्मरणधूमत्वादिति प्रकारं ग्राह्याप्तिनिश्चयः तेन व्याप्त्यनुभवादनुमित्युत्पादेपि  
न श्रुतिः पक्षधर्मताज्ञानं व्याप्यतावच्छेदकप्रकारं ग्राह्यधर्मतानिश्चयः धूमत्वाद्यवच्छिन्नविषयतानिरु  
पितयसतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताशालिनिश्चयइति श्रावततथा तेन रूपेणानुमितिकरणात्तथा च ध  
मत्वावच्छिन्नविशेष्यताकव्याप्तिनिश्चयत्वं धूमत्वाद्यवच्छिन्नविषयतानिरुपितपक्षधर्मतानिश्चयत्वं चेद्वपद  
ग्राह्यवक्तव्यवतकारणाभातावच्छेदकमिति भावः लाघवात्कल्पनाद्यवातननुपपन्नस्मरणात्कपर  
मशोदनुमितिस्तत्रज्ञानद्वयस्य कल्पनीयत्वात्कल्पनाद्यवमविशिष्टमज्ञानादुपरामर्शहेतुत्वेनेति

राम

१७

न्यायमतेपिविशिष्टज्ञानस्यानुमितिप्रतिहेतुत्वेनावस्यकत्वादस्मडक्तकारणात्तावच्छेदकद्वयस्यावश्यस्यात्वाद  
त्यर्थः विशिष्टपरामर्शस्यापिज्ञानद्वयव्याप्यत्वादिति भावः विशिष्टपरामर्शप्रतिजनकत्वेनज्ञानद्वयस्य उभयवा  
दिशिद्धितपानियानियतपूर्ववर्तित्वेनावस्यकत्वादिसमर्थमन्युक्तः वन्दिष्याप्यो धूमइत्याकाराभिश्चयस्यविशे  
षराज्ञानविधयापरामर्शजनकत्वोपिकमवाम्भेतेतदज्ञानस्याविशिष्टज्ञानजनकत्वात्तपक्षतावच्छेदक  
प्राकारकज्ञानविधयातस्यावस्यकत्वेपिवन्दिष्याप्यो धूमः यत्तदज्ञानादिकेवलपक्षे तत्तादिसप्रकारकज्ञाना  
दपिविशिष्टज्ञानसंभवाम्भेतरस्यविशिष्टज्ञानाजनाकत्वादिति ध्येयं दाधितिकृतमुकवितप्रथमोपाधि  
तत्वरूपलाघवादिसर्थः पत्रप्रथमज्ञानद्वयततः सिद्धादिप्रतिबन्धवशेनानुमितिसामग्राभावद्विशिष्ट  
यसमर्शस्तत्रैव स्वप्रकाशवादिगुरुमतसिद्धकारणात्तावच्छेदकद्वयस्यायमतसिद्धकारणातीवच्छेदकत्वं  
पक्षाप्रथममुपाधितत्वादिति भावः यत्तु लाघवादिशिष्टधूमाभावतिविशिष्टधूमप्रकारकज्ञानमित्यादिभ



वि. जा.

हेरि:

७३

मत्वज्ञानस्यानुज्ञेजकत्वे लाघवात् तनुपपन्नवद्विषयविशेष्यतानिरूपितधर्मत्वावच्छिन्नप्रकारताकज्ञान  
 स्थानुमितिजनकत्वेनमिमोसकैरपितो देशभ्रमत्वज्ञानस्येतजकत्वस्विकारादभ्येधानीलघटवानुरति  
 ज्ञाननिलघटोभाववतिनिलघटप्रकमितिधर्मत्वज्ञानसत्त्वोपघटाभाववादितिज्ञानीनतयस्यायत्तेरितिधर्मो  
 योननुपदाकदावितप्रथमोपस्थितत्वस्कारणातावच्छेदकतायाननियमेकत्वात्कल्पनीलाघचंविनिगम  
 कमाहयगमशेहेतुत्वेनेतिआवश्यकत्वातरतिवन्निआप्यधर्मवांन्यधेत्यादिविशिष्टयगमगोस्थानुमि  
 तिहेतुत्वेनन्यायनेयप्रिगुगमतसिद्धकारणातावच्छेदकत्वपस्यउभयत्वादिसिद्धनियतपूर्ववर्तितावच्छेदक  
 त्वादिसर्प्यः। विशिष्टज्ञानस्यापिज्ञानद्वयाक्रान्तत्वात्तथाचन्यायमतसिद्धकारणास्थानन्यथासिद्धानि  
 रूपकत्वनियतपूर्ववर्तितायोः कल्पनामपेक्षनियतवर्तितावच्छेदकत्वेनोभयत्वादिसिद्धज्ञानद्वयस्यानन्य  
 थासिद्धत्वकल्पनायाएवलाघवादिवदन्ति। नचन्यायनपेदन्ति। नचन्यायनपेचन्निआप्यवान्नयमिआप्य

गमः

१८

तावच्छेदकाप्रकारकाद्यत्रानुमिति। सूत्रगुरुमतसिद्धकारणातावच्छेदकद्वयस्यापिनियतपूर्ववर्तितावच्छेदक  
 त्वनालाघवामविष्टमितिवाच्यं तस्यापिग्रंथ्यकृतैवाग्रेवक्ष्यमाणत्वादिति। ननुद्वयरूपेनकारणातायांकिंवाधकमत  
 आहयचमितिज्ञानद्वयादेवेवेकारम्। ननुज्ञानद्वयादनुमितिरेवासुनतुविशिष्टयगमशेइत्येतेनवन्निआप्यो  
 धर्मोधर्मवांन्यधेतस्यादिसमूहालंवनज्ञानमीमांसकैरप्यनुमितिस्वीकरिपिनश्रुतिः एवकारोऽप्यर्थेइमपिक  
 श्रिततत्रसाप्यपक्षोभयवैशिष्ट्यावगादिनिश्चयत्वमनुमितिजनतावच्छेदकत्ववावन्निआप्योधर्मोधर्मत्वाश्रुप  
 र्वेतस्यादिज्ञानमनुमित्युपधापकत्वेवेसादिविप्रतिपत्तयः सवन्धाननुगमस्येवसंसर्गतावच्छेदकगोरवस्याहय  
 गात्वमिमाशयेनशंकतेनचोतिआप्यत्वज्ञानमेनेतिविशिष्टयगमशेसंवन्धेआपिप्रकारकज्ञानमेवेत्यर्थः लाघवा  
 तकार्यकारणाभावेक्यलाघवात्आवश्यकत्वात्ज्ञानद्वयमापकलयातादशस्यवन्धेनआपिज्ञानस्यावश्यकत्वा  
 तनुपजीवेत्वाच्चेतिपाठेपितिविशिष्टयगमशेसंवन्धेआपितस्यआपकत्वादिसर्थः। तस्येतितादशसंवन्धेनआद्य



राम

त्रिकृष्टधर्म इति पर्वतवृत्तित्वेन गह्वीत इत्यादिः स्मरणादस्य लक्षणां धर्मनानपर्वत इति ज्ञाने चेति शेषः पद्यपि व  
न्निष्कारिणाकारस्मरणौ वदन्ति आप्योपमितमभेदप्रसयनिर्वाहाद्विशिष्टस्मरणा मफलं तथापि योक्तकारणा  
रक्षार्थमेव विशिष्टस्मरणं स्मरणास्तथैव प्रगपदुपस्थितेति भावः । धर्मत्वासाधारणोति धर्मत्वरूपमाद्यध  
र्मदेशेनादिसर्वः । एतद्वसशयनिरासायानुपर्वतीयो धर्मो वदन्ति आप्यमानुवेति मशयोपि संभावनीयः स्वा  
दिति भावः । आप्योपमिताति अनुमितमवहितपूर्ववन्ति आप्योपपर्वती पदै स चैककारकानि रूक्तवियः ताश्च  
त्विनिश्चयात्मकाभेदः प्रसयः स्पष्टिसर्वज्ञानमग्रावृत्तिमादिति तादशाभेदप्रसयसी मग्रावर्तमानत्वादिनिमा  
वः । हेतुरितिलोच्यवादिति शेषः । एवकारोऽप्यर्थोऽप्यनुमिति हेतुरित्यर्थः । धर्मपर्वतापसमन्तरं वदन्ति आप्योपप  
र्वती पदैति । क्रमिकं ज्ञानमद्येसादिग्रंथास्याभिप्रेतमिहाशयेन दृष्टपतिज्ञमज्ञेसादितादिना अमथावन्ति आप्योधर्म  
इति स्मरणावन्तरपत्रपर्वतापत्वधर्मत्ववन्ति आप्यिरेतेषां एकत्र द्रष्टव्यमिति गीतामानं तत्र सत्यमतोऽनुमिति सामग्येवना



चिं. ११. ५१

हेरबं:

५५

स्तीतिभयतएवाग्नेवक्षतिप्रथमतएवमा। प्रेधूमद्वयोर्वैशिष्यंयत्रभासईतिभावः। अय्याभेदप्रसर्पईति। तादशविषयता  
 शालिनिश्रुयीसकाभेदप्रसर्पईत्यर्थः। वस्तुतस्तुगयाआप्यस्याभेदस्तादात्म्यतद्वत्तितासाधारणाधर्मोआप्यत्वंतत्प्रकारक  
 प्रसर्पईत्यर्थः। पक्षधर्मतांशेआप्याभिन्नप्रकारकस्याभेदसंबन्धेनआप्यत्वंप्रकारकज्ञानस्यचाउभयवैशिष्याननगादि  
 तपायथाक्रतासंगतेरितिधेयं। अयथाअनुमितिसामग्र्यवस्तुत्वाभावोतववैयर्थिकस्यस्मरतईतिपक्षेइत्युक्तंस्वले  
 ज्ञावतश्चेत्यर्थः। प्रथमतस्वेतिअनुमितिसमवहितएवमेवेत्यर्थः। भाशतेयक्षांशेविशेष्यीभूयधर्मभासते। आप्तवावपादि  
 तिचन्दिआप्यधर्मवानयवतईसादिस्मरणांशमावयोवोद्यंउभापतापातितथाचमवहितएवत्वकालिकविशेष्यता  
 भ्यामनुमितितादशविशिष्टनिश्रुपणोरन्वयसहचारज्ञानावयुगपदुपस्थितिरितिभावो। लाघवाद्दवद्येदकलाघवा  
 तवन्दिआप्यवासर्वतईसादिआप्यतावद्येदकाप्रकारकशाब्दादिपरमशोदेवयत्रानुमीतिसूत्रआप्यतावद्येदकप्र  
 कारकनिश्रुपाभावेनज्ञानद्वयस्याप्युभयैवाद्यसिद्धतपोनियतपक्षेवर्तित्वेनकल्पनगौरवाच्चापिद्रष्टव्यमंततस्म

राम

७५

चनाप्राप्तवाक्यादितिपूर्वमुक्तं। पक्षधर्मोआप्यत्वंज्ञानस्येतिपक्षतावद्येदकावद्येनविषयतानिरूपितआप्य  
 त्वावद्येनविषयताशालिनिश्रुपस्येत्यर्थः। अयत्रापीतिज्ञानद्वयान्नरंयत्रानुमितिसूत्रापोमर्थः। तथाऽनुमितिसाम  
 ग्र्यभावेनज्ञानद्वयोत्तरोत्तरतदशविशिष्टनिश्रुपस्येवानुमितिहेतुत्वकल्पनंइन्द्रियामन्त्रिकृष्टेतिमधुमोवन्दिआप्य  
 सत्त्वमवांश्चपक्षेइसादिवित्यर्थः। सन्निहृषेण्यहताद्रिपेवेतिपिशाचत्वमत्रभुतरूपआप्यमिसादौचमर्थः। प्रसक्ष  
 विशिष्टज्ञानसामग्रीविरहातवन्दिआप्यतद्वमवांश्चतईसाकारकप्रसक्षिकविशिष्टज्ञानेसामग्रीविरहातयाद्वा  
 दिसामग्रासूत्रापिकदाचितसंभवात्प्राप्तसक्षिकेसत्त्वंतेनतादशविशिष्टज्ञानिननुमितिसनुमादेतिइष्टायनायनु  
 भवविरोधादितिभावः। अस्मदुक्तेतियथपिआपेनपईवमिसांसकमतेपितदोषतादवस्थंतथापिपत्रधमेवन्दि  
 आप्यत्वंपक्षेचधर्मवतामात्रप्रागनुभूतंनतुवन्दिआप्यधर्मावन्दिआप्यसत्त्वमवांश्चपक्षेइसवंस्मृतिस्तत्रज्ञा  
 नद्वयस्यसिद्धमितिभावः। अनुमानादितियक्षीयोधर्मोवन्दिआप्यःधर्मत्वादिसनुमानादिसर्थः। परामर्शःज्ञाने







चिं. शी. ज्ञा.

हेरुं:

७

त्रकार्पता निरूपितकारणात् अपमित्यर्थः। ज्ञानज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रतिशरीरस्य हेतुत्वाद्वाप्यकारणत्वं  
 चात्र विषयत्वाद्यनवच्छिन्नं ग्राह्यतेन साक्षात्कारत्वावच्छिन्नं प्रतिविषयविधयया शरीरं हेतुत्वेऽपि नोक्तदोषः  
 वक्षुर्गदेस्तु वाक्षुषत्वादितादृशजासवच्छिन्नं प्रत्येव वक्षुसत्वादिना जनकतया न तददृष्टानामिद्विः। ज्ञानवृत्ती  
 सुपादनात्संयोगत्वाद्यवच्छिन्नं प्रतिद्वयत्वादिनहितुत्वेऽपि शरीरं हेतुत्वं न चानुभवत्वमाप्यजासवच्छिन्नं कार्य  
 त्वं प्रविष्टैव तत्तारणसंभवे ज्ञानवृत्तीति अर्थमिति चेत्संस्तारवारकस्य प्रभामिस्य अर्थत्वापत्तेरिति आत्मसु  
 र्वादिसन्निकर्षेऽभिचारवारणाय वद्विगोचरेति स्म सुपाधायकस्य संस्कस्य संस्पन्निरुक्तासाधारणमभः सह  
 कारितया तत्र अभिचारवारणाय प्रमामिति ननु तथाप्यल्लोकादौ अभिचार इति चेत्तत्र माणा न तसहकारातिवि  
 शेयगां देयं शरीरमित्रं स तस्वेतरप्रमाणा सहकृतं यत्तदस्य त्वमिति दर्शयः। एतेन शरीरस्यापि स्वेतरप्रमाणा सह  
 कारित्वादिति न चानुमित्यादिकरणाभावादेष्टापत्तिरिति वाच्यं पन्निरुक्ततदस्य त्वेति वद्वि विषययोदश्याद

राम

श्रमोत्तयादवश्यं मानसाम्यतादृशतादृशप्रमायाः फलोपहितकरणा मिति आह्वयमानज्ञान्यपरामर्शकरणात्स्यप  
 त्तिरिष्टायमसंभवादिति अयं पितृचरणास्तु असाधारणमिति शरीरगाय अर्थस्तु पूर्वतत अलोकादौ अभिचारवारणा  
 यस्वावृत्तिधर्मावृत्तिप्रमाकरणात्तपानिरूपितं पतकार्यत्वं तदवच्छेदकीभूतमानसावृत्तिजासवच्छिन्नकार्यता  
 निरूपितकारणात्तप्यत्वं विशेषगां देयं अत्र वक्षुर्गदेव पितृम्यतावच्छेदकीभूतत्वाक्षुषत्वादिजासवच्छेदकत्वेनैव  
 जातिविशेष्यतामिति वाच्यं सर्वेषामेव वक्षुषा स्वेतरवक्षुर्नारजमतावच्छेदकीभूतं पञ्चाक्षुषत्वं तदवच्छिन्नं प्रति  
 जनकतयादृष्टानामिद्वि तादवस्थायतेः कारणात्तच्च विषयत्वादिधर्मावच्छेदं ग्राह्यतेन प्रसक्षत्वावच्छिन्नं प्रतान्दिय  
 त्वेन करणात्तत्तरीरस्य विषयत्वे भप्रसक्षप्रसक्षत्वावच्छिन्नं प्रतिहेतुत्वेः साधारणायदस्य नवैयर्थ्ये मानसावृत्तिप  
 द्देत्वापादकस्य पराभ्युपगतत्वस्य सर्थममथास्यलौकिकसाक्षात्कारत्वावच्छिन्नं प्रसव आप्तिस्मरणादेहे  
 तुत्वस्य नैयापिकैरप्युपगमेन निरुक्तकरणात्तप्यत्वं तत्रासंभवादिति अयं चैत्रादिशरीरजमतावच्छेदकजातिः



विं. ध. ता.

हेरवं

प्रेमागिकत्वेपुनरेकदा सन्नानवृत्तिनान्नानवृत्तिजातिविशेषणीयास्मन्नुपधापकसंस्कारवारणापप्रमामिति आत्मसु  
खादिसन्निकर्षे अभिचारवारणापवहिर्गोचरेति दृष्टान्ते चेदियपदं चक्षुः परं आदिना त्वगादेः परिग्रहः तथा च रदमा  
प्रिस्मरगायपत्रभवत्वाप्यकज्ञानवृत्तिजासवाद्यि न काप्येतानिरूपितकारणात् अपत्तिमिति स्वावृत्तिधर्मावृत्ति  
त्रप्रमाकरणातानिरूपितकाप्येतातावद्येदकीभूतमानसज्ञानवृत्तिजासवद्विन्नकाप्येताप्रतियोगिककारणात् अपत्त्य  
त्वेवमिति चेद्दिज्ञोचरप्रभोयदकस्याततदमानसाम्यप्रमायाः फलोपहितकारणात् स्याच्चक्षुरादिति समुदितार्थतदिति प्रा  
द्व॥ च सुतसुः साधारणापदे स्वेतरमानसप्रमानसहकारिपरमितितुनयाः ननुक्त आप्रेनिद्रादामिचरईसतत्रारु  
संसयेति न विशिष्टप्रसक्षरूपोक्तिं विशेष्यविशेषगायेस्मरणरूपानिद्रादिरत्यादियदातज्जसोपस्थितेर्मेन सञ्चोप  
रुप्रपातानांतरत्वमातसाम्यप्रमायाः फलोपहितकारणात् अभिचारसंपादकमिति शेषः विशेष्यविशेषगायो. लो  
किकथनमवतैः प्रसक्षस्वीकारादिति भावः तश्चाचनिद्रादौ हेतुभावादेवन अभिचारः स्वयंप्रभापदेत्येतत्तिमादे

राम

समोऽवधारः शब्दप्रयोगः तदनां अवधारणवद्विप्रकृष्टाणां आवद्विप्रकृष्टाणोचा अनुभावकाभावात् प्रस  
क्षसामग्रभावात् द्वयोपनयस्य प्रसासति नगीकारादि सर्थः आप्यत्वानुमानादिति आप्यत्वस्यानुमानपंस्मादि  
तिमुत्पत्त्या आप्यत्वा संसर्गग्रहादिसर्थः अनुभावप्रसक्षरूपः अतएव अनुमित्यात्मकाप्यो मथानुपपत्तेः का  
रणात्त्वकस्य कस्यत्वादे च आप्तिज्ञानवतः वद्विआथोवद्विआप्यइतिज्ञानवतः अनुमितिरिति नामप्येति केवलं  
वद्विआप्यवानुपमिति शब्दज्ञानोत्तरमिति भावः वद्विआप्योऽनवेति पद्वेतापोवद्विआप्योऽसदमोचावद्विआ  
प्तिमानतदभाववनेवाई सन्नसातवप्येन तु वद्विआप्योऽप्यधीपोनवेति पद्वेतीपधमेधमत्वेन ज्ञातइसस्य सन्दर्भविरो  
धोपत्तेः संशयोपि सत्रापि नाविशेषदशेन तेन न व्याप्येवद्येदकधर्मवताज्ञानविधेया आप्यभावग्रहं प्रतिविरोधि  
त्वेना अमथावार्त्तकधर्मदशेन सस्यभावग्रहं प्रतिसविरोधित्वेय रामशैति संशयानंतरमिति नयद्वावि  
शेषदशेन तेनानुमितिसा मग्रित्वेन संशयस्याभावात् संशयस्वानुपादीततथाचभिन्नविषये अनुमिति सामग्रा



वि. ए. मा.

## हेतुः

۷۷

बलुवतेनानुमितेरेवे। सादासंशयइतिभावः अथवाअनुमिति सामग्रासंशयस्याप्रतिअर्थकत्वेपगमाशेषिकु  
त्तो न स्यात्कतो न स्यादितिज्ञानद्वयानन्तरमित्यादिः। नान्वर्तमान्यतावद्येदकप्रकारमासेज्ञानस्यहेतुत्वंदुग्रहंशा  
दज्ञानीन्तरमिचारसंशयेनप्रतिवन्धादि साशंकतेसंशयेनेतिमिचारसंशयेनेत्यर्थः। प्रतिवन्धादितिकारणा  
त्वग्रहंप्रतिवन्धादितिसर्थः। तु, समितिअतीन्द्रियमन्त्रिकृष्टस्यलेक्षानद्वयानन्तरानुमितौमिचारसंशयेनप्र  
तिवन्धाविशिष्टज्ञानत्वेनहेतुत्वदुग्रहतु, समितिसर्थः। धर्मत्वमात्रावष्टिन्नविशेष्यकआप्तिनिश्चयस्यतद्वर्तमान  
त्रावष्टिन्नविशेष्यकआप्तभावधियतप्रतिप्रतिवन्धकत्वातधर्मत्वावष्टिन्नविशेष्यकआप्तिनिश्चयस्यतद्वर्तमान  
आशोनपिति संशयउपसधतेइसाशंक्यनियेधतितचेति सामान्यानिश्चयस्यधर्मत्वमात्रावष्टिन्नविशेष्यकआ  
प्तिनिश्चयस्यनिवर्तकत्वातप्रतिवन्धकत्वातविशेष्यसंशयश्चेतिधर्मविशेष्यसंशयश्चेत्यर्थः। नीवर्तनीयः प्र  
तिवन्धककआप्तिनिश्चयपरीतयवर्तनीयधर्मत्वावष्टिन्नविशेष्यकआप्तभावकुटोतद्वर्तमानत्रावष्टिन्नविशेष्य

गम

۷۷

यक्यापिनिश्चयतेनैवविरोधित्वकिंतुधूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकस्यास्यभावग्रहं प्रतिधूमत्वावच्छेदेनआपि  
निश्चयेनप्रतिबन्धकत्वमिहाशयेनसमाधुतेपत्रमहीमादिपदस्मोवच्छेदेनहीमर्थःपद्यावर्तकधर्मदर्शनंय  
द्भाववद्भाषतदवच्छेदकधर्मदर्शनंतच्चनतसंशयइतितद्भूमोवच्छिन्नेनतत्प्रकारकसंशयइत्यर्थःनचेतिधूम  
त्वावच्छिन्नविशेष्यकस्यापिसंशयश्चेत्यर्थतचेतिधूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकस्यापिसंशयचेत्यर्थसाम्प्रविशेष्येवोति  
धूमत्वमात्रावच्छिन्नविशेष्यकसंशयस्येतद्भूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकसंशयस्यैवाश्लीमर्थःनन्वेवंपत्रादौ  
विशिष्टघटकस्यैकदलेपरदलस्याभावनिश्चयस्तदनन्तरंज्ञानद्वयंततोप्यनुमितिःस्यादतस्तत्रेष्टापत्तिमा  
हवस्तुतस्त्वितिकेचित्तुनन्तुधूमत्वावच्छेदवच्छेदेनआपिनिश्चयइत्यस्यधूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकस्यापिज्ञानमित्यर्थः  
धूमत्वसमानाधिकारायेनअभिचारिनिश्चयपदशायामपिधूमत्वसामानाधिकारायेनआपिनिश्चयसंभवात्तदानी  
मनुमितापचित्तवत्आहवस्तुतस्त्वितिधूमत्वगोतिधूमत्वव्यापकत्वविशिष्टस्वरूपसंबन्धेनधूमत्वावच्छि



विं. १०. जा.

हरवं

७ ८०

नविशेष्यक्यापिप्रकारकस्मरणोसतीसर्थेईसप्याहुः। ननुजातिमानवन्दिआप्योधूमवांश्चैपमितिज्ञानद्वपाद  
 प्यनुमितिः स्यादिततआहवस्तुतस्त्वितिधूमत्वपुरस्कारेतिधूमत्वनिष्ठनिरवष्टिअविशेष्यशेष्यतावष्टिदकता  
 कनेसप्येईसप्याहुः। वस्तुतोज्ञानत्वद्वयानन्तरमप्यनुमितिनृपापतांग्रसात्वग्रह रूपकारणोभावादितआहव  
 स्तुतईतितथावस्वप्रकाशगुपिज्ञानद्वयस्यैवस्वधर्मिकपरमशोः। प्रामाण्यग्रहरूपत्वेईसपिचदन्तिप्रमेयप्र  
 मेयत्वसंबन्धितावष्टेदकरूपत्ववतनतसाध्यवदयावत्तिवदतप्रमेयवदमत्वस्याप्रसिद्धेः। खडशास्तप्रमिचवव  
 पियत्रद्वनामवाक्यादिनाप्युक्तत्वात्तयवैविशेष्यकाभिप्रायेनइदीनीलिङ्गविशेष्यकाभिप्रायेनोक्तमितिनपौनरुक्त्य  
 क्तमिसापिवदन्तिभावत्वेईसादितमेनभावाभावयोआप्यताभिप्रायेनअन्यथाभावेवादेआसवष्टेदकत्वेततसे  
 शयोस्यपक्षधर्मेताग्रहाविरोधित्वादसंगतेभावत्वाभावत्वयोअद्वैतभावत्वाभावत्वान्यतरानिष्टपृन्दावत्वत्वे  
 तयोरनिष्टपतत्प्रकारकानिष्टयादिसर्थे। अनुमानंअनुमितिः। तदामासत्वस्यावभिन्नेवेतिअभावभि

राम

२५

नपत्रदमत्रत्वसालिङ्गत्वाभावात्लिङ्गनिरुक्तामतरत्वस्यवानिरुक्तामतरत्वस्यलिङ्गत्वाभावात्तावष्टेदकत्वा  
 भावात्भावभिन्नेवैशत्वभावभिन्नत्वस्याप्रसिद्धेरितिभावः। निरुक्तामतरत्वस्यतत्त्वस्यज्ञानस्यअनुमितिप्रमुपधाप  
 कत्वाभावातेलिङ्गसंसर्गोग्रहान्नेगिसंसर्गोअद्वैतस्यैवोपगमादितुनआः। लिङ्गत्वादितिभावाभावयोस्तदात्मेनहेतुतास्य  
 लाभिप्रायेतुतिङ्गतावष्टेदकत्वादिसर्थेः। फलवत्तेतत्रतादशज्ञानकल्पनीतत्रानुमितुतपादादितिभावः। केवलाच्च  
 पिसाध्यकानुमितिसंकीर्णनाप्युक्तस्थलेअभिचारभावादपमातोकोधूमोवात्रभयथापिवन्दिआभरतिज्ञानजन्य  
 नुमितावेवअभिचारान्निरस्पतिरवमितिनिङ्गच-ह्यसाधेलिङ्गतावष्टेदकंसमानाधिकरणसंबन्धेनवन्देसीध  
 त्वेषथाकृतमेवसाधुष्टितिवदन्ति। अनुमितिर्घोशिशृज्ञानजन्यशिशृमतिरेकज्ञानसामान्यप्रतिवधत्वादिसनुमा  
 नेनाशंकतेअथेतिपर्वतापधूमधर्मिकवन्दिआप्यभेदज्ञानप्रतिवधत्वात्तद्वैतापक्षीभूतानुमितौस्वरूपेसिद्धत्वा  
 चेदमनुमानंमानमिसाशयेनपरिहृतिधूमत्वैसादिविशेष्यदर्शनात्धूमत्वाष्टेदकनआप्तिनिष्टयातविशेष्यदर्श



विं. टी. टी.

हरवं

८९

मातृज्ञानद्वयधर्मिकप्रमोदग्रहणत्वेप्रकाशमतेप्रमत्वग्रहस्यैवानुमितिहेतुत्वादितितुन्याः अतर्हिमिन्नवि  
शेषेऽनुमिति सामग्यादिनाप्रतिबन्धदिमर्थः। भेदज्ञानंज्ञानद्वयद्वितीयोपक्षरोडयामानं भेदज्ञानप्रतिबन्धत्वरूपहे  
तोः स्वरूपासिद्धत्वाभावेनानन्वेवं अनुमिद्विशिष्टज्ञानज्ञानाविशिष्टमतिरेकनिश्चयप्रतिबन्धत्वात्तुमानंविशिष्टज्ञान  
सहेतुत्वेमानमस्तुअतएवसाधुत्वमतिरेकज्ञानसामान्यप्रतिबन्धतीनिश्चयजनमभिचारस्तत्रनिश्चयत्वावच्छिन्न  
प्रतिबन्धकत्वामावातग्राह्यभावानवगाहित्वस्यनिश्चयेविशेषणीयत्वाच्चनविशिष्टमतिरेकज्ञानप्रतिबन्धेविशि  
ष्टज्ञानेअभिचारइतिमनसिष्ठमशंकतेनचेतिभ्रम्यतः निश्चयवतः ज्ञानद्वयपक्षोत्पत्त्येतिरेकज्ञानेअनुमितिर्भवसे  
वृत्तौकारोकिमसिद्धाईतिआपादितिभावः। अप्रयोजकमिदमिमाशयेनाहमत्वेतिधूमत्वस्यधूमत्वावच्छिन्नस्य  
विशेषदर्शनेनधूमत्वावच्छेदेनआप्रिनिश्चयेनेतिपावततादशभ्रमानुत्पत्तेरितिदोषविशेषाद्यजम्बुद्वयेववाधनि  
श्चयस्यविरोधितत्वादितिभावः। तत्रानुमितिःसम्भावादेवेतिअनुमितिसामग्यावत्त्वत्वादितिभावः। अन्यथाऽनुमिति

रामः

ज्ञानग्रावत्वाभावेनिश्चयसामग्राज्ञांविशिष्टयरामशोज्ञानग्रां ससांभ्रमादननारंभ्रमंमुदशानंतरंयरामशोपिकु  
तोन्नवतामर्थःभ्रमाभावादितिपाठेभ्रमावहितप्राक्क्षरोप्ररामशोप्रतिबन्धकभ्रमाभावातभ्रमोत्पत्तिक्षरोपर  
मशोपिकुतोन्नवतीमर्थःभ्रमानन्तरमितिपाठाखगमः ननुयत्रभेदज्ञानोत्तरंज्ञानद्वयं तत्रानुमितिर्तोसतएवआतरा  
वमिच्छारज्ञातस्यप्राप्तेः साक्षारेवानुमितिप्रतिबन्धकस्वीकारादतत्राहअस्तुवेतिरावकारोप्यर्थेतथाचज्ञानद्व  
यसंसर्गोग्रहश्रुदेतुरितिभावः ननुपक्षधर्मस्यआप्यभेदज्ञानंनानुमितिप्रतिबन्धकंज्ञानकज्ञानाविधिवातइत्यनुमा  
नमाशंकतेतचेतिअभिचारसंदेहेनप्रतिबन्धादिदंनानुमितिर्विरोधदुरवसुरवमिसशयेनपरिहरतिअभेदस्येतिअस  
न्निकृष्टस्यद्वेयरामशोसंभवेनविशिष्टज्ञानस्यानुमिसजनकत्वासंभवादिसर्थः पक्षातिरिक्तेअभिचारनिश्चयमाहत्वया  
पीतिगोत्वंगोपदशकातावच्छेदकं गोत्वादिसत्रआप्यतावच्छेदकप्रकारेणआमिनिश्चयाभावात्तादासेनगोत्वावच्छिन्न  
पक्षकानुमितिर्नेस्यादिसाशंकतेअथेतिपक्षतावच्छेदकसाधसामानाधिकरण्यावगाहिज्ञानस्यापिसिद्धसाध



चिं. धकाजा.

हरं

२

नतपातत्रप्राच्येननुमित्यनंगीकारादुक्तं मुधुरत्वावांतरेति तथा चरमः शब्दोवा अनिसः मुधुरत्वावांतरजातिमत्वा  
दिप्रत्ययप्राप्तवच्छेदकप्रकाराणां निश्चयाभावात् ननुमितिः स्यादियदर्थः मुधुरत्वं जातिरखडोपादिधिवैम  
न्यदेतत्तु भयत्रप्राप्तवच्छेदकप्रकाराणां निश्चयानाभावे हेतुमाह तदुक्तं ननुमितिः स्यादियदर्थः मुधुरत्वं जातिरखडोपादिधिवैम  
छेदकधर्मोत्तरस्येत्यर्थः तेन ह तत्र प्रमेयत्वजातित्वादेः प्रसिद्धावपि नासंगतितः शब्दहेतुतावच्छेदकरूपेण रज्ञा  
नाभावात् कर्तृतादृश्याणां निश्चयः नानेः स्वरूपतः प्रकारत्वनियमादिति भावः ननु गोत्वादिकं गोत्वात्वा  
दिमदिसादिप्रत्ययवत्तादेव तदुक्तं ननुमितिः स्यादियदर्थः मुधुरत्वं जातिरखडोपादिधिवैम  
स्य प्रकारत्वादेवेत्यर्थः तस्योक्तप्रत्ययस्याविनष्टात्वात् प्रमेयत्वं च प्रमेयस्यैव तद्वैतस्येन गोत्वांगोत्व  
स्यैव प्रकारत्वात् प्राच्येस्तादात्म्येन व्याप्यत्वस्यैव व्याप्यतावच्छेदकस्याप्यनंगीकारादिति भावः तादात्म्येन व्याप्यत्व  
स्यैव तदवच्छेदकस्यापि सीरत्तत्वेन समाधत्तेतत्रेति अन्तेरेव प्रकारकत्वात् गोत्वमिति ज्ञाने तादात्म्येन गोत्वस्य

राम

२७

क्तेरेव प्रकारत्वात् तथा च गोत्वरूपव्याप्यतावच्छेदकज्ञानात् तत्रातुमिति रिति भावः ननु जातेर्विषयत्वं तिरवच्छिन्नमेवा  
न्यथा गोत्वं गोत्वमिति ज्ञानयोर्विशेषो न स्यात् तथा च कथं तत्र अन्तेः प्रकारत्वमित्यत आह न हीति तथा च गोत्वमिति ज्ञाने  
ने सावच्छिन्नगोत्वावगाहित्वं गोत्वमिति ज्ञानेन निरवच्छिन्नमिति तयोर्विशेष इति भावः अस्या गोत्वमिति ज्ञानस्य  
गोत्वनिरवच्छिन्नविषयताकारयवैकक्षिण्यां गोकारनिर्विकल्पकत्वापत्तिरिति विद्विष्यप्रकारत्वातिरूपितविषयत्वापत्ता  
व्याप्यत्वग्रहेतुतावच्छेदकघटितत्वासेग्रहेयगमर्शेवेति तादृशविशिष्टतापरामर्शेवेत्यर्थः अनुययोगादिति तथा  
च हेतुतावच्छेदकघटितत्वासेग्रहेतादृशविशिष्टज्ञानाभावात् ननुमिति कथं तदुक्तं ननुमिति रिति भावः अक्रान्तवत्ता  
चांमते तादात्म्येन व्याप्यत्वस्यैव तदवच्छेदकत्वस्यासत्तात्तन्मतेप्याह गवेतरेति अतुभवाच्चेति तथा न गवेतरवृत्तित्वे स  
तिसकलगोवृत्तित्वावच्छेदेन व्याप्यनिश्चयादेवानुमितिरिति भावः अन्तेरेव प्रकारकत्वात् गोत्वमिति ज्ञाने तादात्म्येन गोत्वस्य  
तादात्म्येरेव प्रकारत्वादि सपिवपति परेणागोमर्शेरेवेत्यर्थः इत्येके अपरे गोत्वस्य किं गत्वमेव न किंतु तादात्म्ये



विं. टी. जा.

हेरवं

ॐ

नगोयत्तेरेवेत्ताशयेनपरिहरति यत्तेरेवेतितादास्येनगोयत्तेहेतुत्वमनंगीकुर्वतांमतेनाहगवेतरेतीत्याहुः रावंगोवे  
 यत्तमिप्रसक्तधर्मस्वीकारिअनवस्थेनिअनरिक्तधर्मस्वीकारेअनवस्थेतिअनप्रसक्तधर्मस्यापिप्रमेयत्वादियाप्य  
 तपातेतद्वसोतेरस्वीकाररूपीनरूपीनयस्याप्रसंगदस्येअप्यकायसंभवादितितथाचवीजोक्रादिवस्यानक्षतिक  
 रेतिभावः। सीमांसकमतसिद्धकारणस्यअभिचारमाह स्वयमित्यादिनास्वयंपक्षवृत्तिरितिशेषः वन्ध्याप्य  
 इति साधसंबंधितावच्छेदकधर्मवानित्यर्थः तथान्वयत्रसामानाधिकरण्याप्यत्वादिसंबंधेनवन्धेः साधसंता  
 दास्यादिसंबंधेनधूमस्यहेतुत्वंतत्रधर्मेवालोकोवोभयधापिध्वान्ध्याप्यइतिआप्यनावच्छेदकादिप्रकारकसंज्ञा  
 यानंतरमपिनेनतेनसंबंधेनसाधस्यानुमितिसत्त्वानुभवसिद्धोतत्रअभिचारइतिभावः संयोगसंबंधेनवद्वेः साध  
 त्वेधूमस्यचत्वेनहेतुत्वेधूमत्वादिसंज्ञापस्यपक्षमेताग्रहविरोधित्वादसंगतेरितिअप्यनुमितिसत्त्वेनतरंताद  
 शसंबंधेनानुमितिअभिचारसंगमपतितमेतितत्रतादशसंयोगोतरातुमितौनिष्पद्यः आसिपक्षधर्मेतापानिष्प

रामः

२८

पः इदमुपलक्षणंवेतोवद्विमान्नुमादिसत्रपर्वतोधूमवानालोकवान्वेसुभयत्रापिबन्ध्याप्यवानितिपरामर्शो  
 तआप्यतावच्छेदकधूमपक्षप्रकारकसंज्ञायात्मकपरामर्शसत्त्वपिपद्यनुमितिसत्त्वातत्रअभिचारइत्यपिद्वयंअभि  
 चारंपरिहर्तुमाशंकतेअधेतितदस्यामत्वमेवेतिधूमालोकासतरत्वेमैवसर्थः खिं गतावच्छेदकं तथाचतत्रसाधव  
 न्ध्याप्यधूमालोकासभावायमितिज्ञानंतोनमितिरतो नमभियारइतिभावः यत्तुसाध्याधिकरणात्संबंधेनक  
 गमेवयथाचतंसम्प्रकृतधूमालिकास्यामत्वज्ञानविनेत्यग्रिमग्रंथासंगतेः तदज्ञानदशायासपीतिधूमालो  
 कासतरत्वाज्ञानदशायासपीत्यर्थः अनुमितिदर्शनात्तादशसंज्ञायात्मकपरामर्शोआप्यत्वादिसंबंधेनवन्धेननु  
 मितिदर्शनात्तनतज्ञानमध्वमालोकासतरोभयमितिज्ञानंधूमालोकासत्वज्ञातमितिपक्षेधूमालोकासतरत्वं  
 प्रकारकधूमालोकासवृत्तानिष्पद्यमसर्थः तद्वन्यपिकस्यवन्ध्याप्यत्वानिष्पद्येतिपक्षेयक्षताआप्यत्वप्र  
 कारकवन्ध्याप्यवतानिष्पद्यासंभवेनेत्यर्थः। तच्चविशेषदर्शनेनविधयासंज्ञानिरासार्थमित्यभिप्रायः तद्वो



विं. ध. जा.

हेरवं

८५

धेति अन्यतरोपमिति बोधेऽर्थः। तथा च तादृशसंज्ञया सकपरा मर्शस्य लेधुमा लोका मतरद्धमा लोका न्यायत्वा  
दिति व्याप्यत्वनिश्चया संभवे नान्यतरोपमिति ज्ञानस्य तवाप्यावश्यकत्वादिति भावः। वाग्रादृशार्थे धर्मत्वा  
लोकत्वापेक्षया धर्मा लोका न्यायत्वस्य गुरुत्वादिति मर्थः। पद्यपि धर्मत्वा लोकत्वादिधर्मद्वयस्यावच्छेदकत्वं  
रावगौरवं तथापि अतएव तत्त्वस्य भेदादियः। अतएव ताततद्यति धर्मद्वयस्यावच्छेदचित्तादिति भावः। ननु वस्तुगत्वा व्या  
प्यस्य ज्ञानमिति जनकव्ययविशेषयामिति न मे पाक्षकतेन निवसादितदन्त्यापदितियाहः। तदन्त्यापदिति पठितदन्त्याप  
स्यादिति व ह्यो हि वे धः। एवमग्रपिननुतादनामयोगस्य मारा ह्यकत्वेन नियतं हो न स्यात् अत आह पु  
रुषस्त्रिमादिनाममे निरकृत्य समा धत्ते तदन्त्यापदिति व्याप्य ज्ञाना व्याप्यस्य पक्षधर्मतां ज्ञानात् अतिप्रसंगा  
दिति चेन्निव्याप्यो धर्मः प्रमेपवान्पवन्तरस्य दिज्ञानादनुमितिप्रसंगादिसर्थः। व्याप्यतावच्छेदकप्रकारक  
ज्ञानादिति व्याप्यसि ह वि। श्रव्यतावच्छेदकी मता पा व्याप्यतावच्छेदकधर्मस्तत्कारकपक्षधर्मता ज्ञानादिस  
र्थः। न चेवमिति धर्मा लोका न्यायत्वस्याप्यतावच्छेदकत्वभावे तदन्त्यापत्वादिति धर्मत्वावच्छिन्नवद्विन्न  
त्वसंनिज्ञा हो कत्वत्वावच्छिन्नवद्विन्नत्वेन सति वद्विन्नत्वादित्यर्थः। धर्मपरोवा निदेशः तादात्म्यसंबंधेन ध

श्रीराम.

८५

मात्ता का न्याभावेन हेतुते सपिक श्रित्वा च विशेषणत्वात् अन्यतरत्वसमानाधिकरणव्यापकता  
वच्छेदकत्वरघटितत्वादिसर्थः। एवं व्ययविशेषणत्वस्याप्यतावच्छेदकत्वविधायकत्वधर्मत्वादिना व्या  
प्यज्ञानविरहदशापमिति शेषः। तदन्त्यापत्वात् विशेषणतविशेषसंबंधेन धर्मा लोका न्यायत्वस्य हेतुत्वादि  
त्यर्थः। तत्र लोका मात्ता का न्यायत्वस्य धर्मत्वा। अतिरिक्तत्वे भिन्नधर्मकतपा धर्मप्रभाववद्वेप्य धर्मो  
धर्मत्वादिस्वरूपवत्त्वपि धर्मवत्त्वेन रूपपा प्रपावेनो न वेप्य धर्मादिति द्रष्टव्यं न स्यादेव तेन हेतुना नत्रा  
नुमितिः किं न स सारावत्तत्र व्यासिर्गद्यननुमिति समा धत्ते प्रत्यक्षहनु हीति विशेषदर्शनादिति संशयो न्तरव्या  
प्यप्रसङ्गादिभिः प्रायेण विशेषणविशेष्यसंबंधेति चेत्तिसाठन्तत्र संबंधाशेतौ किकप्रसङ्गादिभिः प्रायेण प्रत्य  
क्षप्रतिपत्त्यगुणात्पातत्संपादनपि दमि सपिक श्रित्वा विशेषणविशेष्येति विशेषणस्य ज्ञानत्वे पुनरिंद्रि  
संभिकर्षाभिधानतदंशे नो किकप्रत्यक्षाभिः प्रमाणप्रसङ्गसत्त्वादिति प्रत्यक्षसंभवादित्यर्थः। क्वचित्थेव  
पावनचेवमिति र्गुणगुरुतपा व्याप्यतावच्छेदकत्वसंस्पृष्टातिगुरुतपा विषयतया ज्ञाननिबृत्तसं  
कारणावच्छेदकत्वसंभवादित्यर्थः। विरुषदर्शनत्वेन व्यावर्तिकधर्मतपा विपरीतज्ञानविरोधिदर्शनत्वे







चिं० टी० भा०

व्याप्तिवृद्धौ शब्दव्याप्यत्ववृद्धौ ते निनिर्दिष्टतायै व्याप्यत्वज्ञानमिति व्याप्यपक्षो मपेवेशिष्याकाङ्क्षिनिश्चयपक्ष  
 मित्यर्थः तत्राद्यव्यप्यपक्षो भवविषयताशालिनिश्चयपक्षे नैव हेतुत्वं कल्पनेत्वाद्यवान्निष्ठज्ञानादेर्नागोरवस्ताहे  
 तुलादिनिभावः तत्रैव मितिपत्रज्ञानद्वयानंतरमनुमितिस्तत्रेयादिः सप्रमाणकत्वादिति पथोऽस्तसंगः तस्य प्रमा  
 राकत्वस्य दोषताप्रयोजकगोरवमात्रस्यैवा दोषत्वापत्तिर्न प्रमाराकगोस्वमस्तीत्यतः कार्यकारणभावग्रहा  
 धीनप्रमारागम्यत्वादित्यर्थः तथाचैवमनुमितिर्विशिष्टज्ञानजन्या अनुमितिर्वातरस्यनुमानेन साध्यसिद्धेर्वनुके  
 लतर्कविधपकारणपक्षग्रहस्य वाज्जत्वादिति भावः कारणात्तत्र हेतुतत्प्राकृत्यहेतुतत्प्राकृत्यदशमित्यर्थः फ  
 लं विशिष्टज्ञानानुमितिः कार्यकारणभावग्रहस्य तुल्यमुपस्थितिविज्ञाप्येतादनापदनिरित्तविशिष्टज्ञानक  
 ल्पने गेवतस्यत्यर्थः सीधसिद्धिज्ञानज्ञानाभ्यामित्यर्थः तथाच तदीनां तस्य ज्ञानसत्त्वे कारणतत्प्राह सत्तत्रिष्टुपप्र  
 योजकतया मेशपक्षपक्षज्ञाननविषयमिति न दोषताप्रयोजकं निश्चिनगेरवस्यैव दोषत्वादज्ञानं च तत्राधि  
 न दोषापत्त्युपगोरवदोषत्वादिति भावः केचित्तु सप्रमाणकत्वादिति अनुमित्यासकपरामर्शकामैरुपप्रमाराग  
 म्यात्वादित्यर्थः इत्थानुमितिर्नैव तत्सिद्धेः ननु कार्यस्य सप्रमाणकत्वात्तत्र हेतुतत्तस्मादनुकूलतर्कविषया न  
 सत्तत्रोपयोगः सरावतुन संभवनिगोरवेराप्रविवंधादित्यत आहिकारणतत्तिफलमुवेति न तत्राद्यविशिष्टज्ञा

श्रीरामः

८५

नस्य कारणत्वनिर्णयज्ञानद्वयस्यानेपिकार्यतादृशकारणत्वरूपं विशिष्टज्ञानं परिकल्प्ये गोरवदेयतचेदुपस्थि  
 तं तदा तत्रापिलाघवेतसनस्यैव कारणत्वनेपास्यनं चतुर्किमधिकस्य गोरवस्यैव दित्यर्थ इत्याहुः प्रागर्तप्यभिव  
 रमुद्धरति नचेति तदभावः विशिष्टज्ञानाभावः क्षमत्वज्ञाने श्रुतिक्षमत्वप्रकाशकपक्षधर्मताज्ञानेत्यर्थः तदुसादतवि  
 शिष्टज्ञानेत्यादातनिरवयवव्यवस्थासमवतद्रव्यप्रसेकानुमानापनेति आकाशत्रिरवयवव्यवस्थापरममहत्वा  
 हगनेनिसद्रव्यविभुत्वादित्यनुमानाभ्यामाकाशवृत्तितयोपनीते आकाशवृत्तिनपाइमराइतिसहचारज्ञानसंपत्  
 पव्यात्पनुभवेति न च तत्र स्मरणरूपव्यापित्तानस्यादिनिवाच्यव्यास्यस्मरणमनुमित्युत्तरिति भावः ननु साध्यसाध  
 नग्राहकप्रसेकानुमानाभ्यामव्याप्तिग्रहकिं प्रानसेत्यन आहनुमानयोरिनिव्यास्यग्राहकत्वात्तव्याप्यविषयकत्वात्  
 हिसहचारविषयकज्ञाननियतसहचारासकव्याप्तिविषयके संभवः तोति भावः व्याप्तिग्राहकाभावादिनिनचतत्रा  
 प्यनुमानांतरा व्याप्तिग्रहइति वाच्यं तथा सात्यनवस्थाप्रसंगादिनिभावः राकमित्यस्य विवरणहेतुत्वइत्येतत्तदपनप  
 सहितस्य तत्तदपूनपक्षपासाधारणकारणसहितस्य प्रमाहेतुत्वइति पवतादिव हिरथे विशेष्यकप्रमासकप्रत्यक्ष  
 जनकत्वादित्यर्थः प्रमारांतरसंप्रमारांतरत्वमसंगः पदसाधारणत्वाद्यतव्याप्येति भावः नियतव्याप्यभावेनेति  
 तथाच वहिर्गोरमया नियतव्याप्यारत्वमेव मानसं प्रमाकरणात्तत्र तन्तुनिरुवहिर्गोचरप्रमोसादकत्व



३२  
चिं. १. ५७

मात्रं तत्राचपदसाधारणोद्गीर्णसावमयेतत्कत्वं निपतव्यापारकत्वस्य व्याप्तिस्मरणस्य धिना व्यापकतया उपाधित्वा  
दिनिभावननुच ह्युः संयोगादेर्मयीयां अवधारणत्वे च ह्युः सहकारित्वं न स्यात्त्रिपुतव्यापारवत्त्वेन प्रमाणात्तपा  
सहकारिना पदार्थत्वात्तज्जुः सहकारित्वेति तत्तदभावेऽपि निपतव्यापारभावेऽपि वहीरिद्रियादेवोपारसत्वे मानसा  
दाहता धान्यतत्तद्वितना दोषाभिन्ना नोक्तव्यापिरिति भावः ननु पदसो धनस्य विपाक्यस्तत्तपासा धनव्यापक  
त्वनिश्चयस्वतन्त्रत्वं न आह वहीरिद्रियेति तत्तथा च त्रेवतन्निश्चय इति भावः केचित्तु निपतव्यापारभावेन का  
रणात् व्यापकव्यापारत्वस्याभावेन प्रमाणात्तत्तत्तद्विद्रिष्टव्यापकव्याप्यादिप्रकारकप्रमाणाः कारणात्  
पादानां समवायस्य व्यापारः समवति तस्य कारणत्वमिष्टमेव तत्तथा च तद्विषयकज्ञानासाधारणकारणकमेव  
तद्विषयकप्रमाणात् व्याप्यतनुपदसाधारणत्वात्तद्विद्रिष्टव्यापकव्याप्यादिप्रकारकप्रमाणाः कारणात्  
रात्यत आह सचेति ननु पदसाधारणत्वादेव्याप्येव्यभिचारभावरवभावेन विषयित्यतो व्यभिचारमपि दत्त  
पतिवहीरिद्रियेति च धान्यभावे असंवाधवत्त्वेन सिद्धत्वाच्चेति पाठः नन्विदं कुत्र दृष्टव्यमत आह कथमिति  
नथा च वाक्यार्थज्ञाने विना वाक्यप्रयोगासंभवादिमिति भावः अनुमानस्य प्रसङ्गं भिन्नत्वेनिराकर्तुं राकेनेत्या  
देति वक्ष्यमाणोपपत्त्यादित्यर्थः प्रात्यानक्षिकपरामर्शस्यासिद्धिमुक्तेनानुमितिविज्ञातिरपदयतीति कश्चिन्मपक्ष

श्रीराम  
८

धर्मस्य पक्षसंबन्धस्य व्याप्यत्वमेकीकृतानं व्याप्यत्वप्रकारकज्ञातनेर्द्विगुणनसंज्ञावन्हेरसान्निकर्षेद्वित्वनिर्णय  
ह्युः संयोगविरह इत्यर्थः पद्यस्य सन्निकर्षपर्यन्तं धावनं व्यर्थं न हे सन्निकर्षेऽपि निपतसामानाधिकरण्यस्यायोग्य  
धर्मघटितत्वात्तद्विषयकत्वे किककसाक्षात्कारसंस्थापितदानोकेनाप्यनुमितेरन्गीकारादसन्निकर्ष इत्युक्त  
अयोग्यत्वात्तस्य सारागहितमयवयवत्वात्तथा च पावत्विषयसन्निकर्षस्य प्रत्यक्षहेतुत्वादिति भावः क्वच  
ह्युः संयोगादेव्याप्यग्रहोपयोगित्वाभावातिप्रयोगाशङ्कतेन चेति धर्मत्वेनेति महानसीय धर्मव्याप्तिप्रसङ्ग  
शायं धर्मत्वसामान्यतद्दाराप्रत्यासत्ताधर्मत्वतरेणेत्यर्थः धर्मविशेषपक्षधर्मधर्मसंस्कारात्स्मरणत्वेति स  
वमेदेन तथा च धर्मत्वावच्छिन्नसकलधर्मविशेषकनिश्चितव्याप्तिप्रकारकसंस्कारात्तत्र च विषयकमात्रं  
प्रत्यासत्तिरिति प्राचीनमतेन तद्विद्रिष्टव्यापकव्याप्यादिप्रकारकप्रमाणाः कारणात्  
धावपि विविशततव ह्येदं धर्मप्रकारकस्य विषयकमात्रतादृशविशेषज्ञानमेव वा हेतुरिति भावः उपनीतवर्ति  
व्याप्याभेदरतिवन्निव्याप्यत्वमित्यर्थः प्रत्यभिज्ञाभिज्ञाने विविशततव ह्येदं धर्मप्रकारकस्य विषयकमात्रतादृशविशेषज्ञानमेव वा हेतुरिति भावः उपनीतवर्ति  
विशिष्टस्य तिसंस्कारात्स्मरणत्वेति द्रष्टव्यं नवयः युद्धाभिसेधो ह्येव हेति वन्निचसु संयोगादिकविनापि वन्ही  
विषयव्याप्तिप्रत्यक्षवित्तिकारेत्यर्थः धर्मवत्त्वेनेति वन्निव्याप्यधर्मत्वप्रकारकेनेत्यर्थः वन्हीमत्वज्ञानात्तव्या



निघटकतपावन्निवृत्तपेरानिखिलवन्निमलविषयकपराप्रशरूपात्संशयोत्तरप्रत्यक्षप्रतिविशेषदर्शनस्य हेतुत्व  
 दनुमितिस्थलेमशयस्यावश्यकत्वात्संपत्तयेप्रकारकां वृत्तानविशेषां धर्मवत्विशेषे इतिवद्विवाप्यधर्माशवि  
 शेषिभूतइत्यर्थः। तच्च तादृशप्रत्यक्षप्रतिसमानधर्मिनश्चविशेषदर्शनस्य हेतुत्वमताभिप्रायेरासंस्कारवशादि  
 तिशेकरोधिनलौकिकपरामर्शादितिपावतवहिरिदंदिप्रत्यक्षदरेमुख्यविशेषासमेलोकि कसंनिष्कषस्यापि  
 सिद्धतपासन्निकषलयासंपत्त्यर्थमिदममिहितंविशेषाविषयकमात्रहेतुरित्यभिप्रायेराद्विशेषाज्ञानशेष  
 हेतुत्वमितिमेतेनुस्मरणवस्यात्इत्यपिदृष्टव्यमत्यक्षेराद्विप्रायप्रवेक्षोरोतिजनकेनेत्यर्थः एतच्चपरमतसंपत्त  
 येवन्निमत्प्रमेदयहइतिप्रमेदसंबन्धेनवन्निमत्प्रकारकलौकिकप्रत्यक्षसंयोगादिसंबन्धेनवन्निमत्प्रकारकज्ञा  
 नस्यानुभवसिद्धत्वादिहवन्निवृत्तहइतिवन्निमललौकिकप्रत्यक्षमित्यर्थः किमनुमानेति किं प्रत्यक्षातिरिक्तेनने  
 ति शेष इमवृत्तिवपुक्तज्ञानस्यानेधिवेसिद्धत्वात्इतिभोवाः किमयमित्यामित्यर्थ इति कचित्तथाचावहिचक्षुषसं  
 योयदिकं विनापिवन्निविषयकव्याप्तिमत्प्रत्यक्षस्विकारावन्निचक्षुसंयोगादेः। तव्येकि कप्रत्यक्षसामग्र्यनत  
 गतपावन्नि लौकिकप्रत्यक्षसामग्रिसंज्ञासमानविषयानुमिति सामग्रितोवलवत्वादितिभावः  
 तस्यकारकलौकिकप्रत्यक्षप्रतिज्ञाविशेषानानापञ्चतज्ञानत्वेन हेतुत्वंतथाचफक्तेः तादृशवन्निज्ञान

श्रीराम.

नास्तीतिकथं वृत्तेलौकिकप्रत्यक्षइत्याशयेननेव्यापिकशंक्तेपथागइतिस्वालेत्रोत्तरार्थः तत्रेतिअनुमितिर्लवस  
 मयेसवेत्रत्यर्थः। व्याप्त्यवच्छेदकतेतिव्याप्तिघटकतयेत्यर्थः स्वातंत्र्यचभूतप्रत्यक्षविशेषेतरमात्रविशेषता  
 निरपितवत्तथाचतदविशेषकृताप्रकारकास्वविशिष्टवृत्तौतदितरमात्रविशेषवृत्तिरूपितपिषयताकलानले  
 नहेतुत्वंतच्चधारवाहिकस्पलेप्यस्तद्वीतियादिज्ञानविशेषागतपादहीतस्यदंडादेयश्चातयेकत्रविशिष्टवृत्ते  
 संपत्त्यर्थतदुपादीनादितिभावः ननुतेस्मरणासंशयनविनाशात्तन्तावत्कालमवस्थानेनचक्रोस्मरणासना  
 शेषिसंशयवैस्वतत्रविशेषशेषास्थितिरुपोवतेततिवाच्यपत्रादोसशस्यतेव्यसिस्मरणाततः परामर्शः कत्रशयस्या  
 पिनास्यादिसंस्काराहनेतिनवेत्यर्थः विशिष्टमानेविशिष्टप्रत्यक्षोसम्यधाविशिष्टवृत्तिसामान्यप्रतिस्वतत्रविशेष  
 रास्पहेतुत्वापगमेअनुमितेसमवादानुमितेसमवादानुमितेपि विशिष्टवृत्तिरुपादिनिचिंत्यगौरवादितिइतरविशे  
 रातातापत्रत्यप्रवेशगौरवादित्यर्थः तद्विशेषकतत्प्रकारकलौकिकप्रत्यक्षप्रतिसमानप्रकारकसंस्कारत्वेनतज्ज्ञ  
 न्यस्यति। त्वेनवा हेतुत्वमन्यथाज्ञानत्वरूपरजतस्यवाज्ञानसत्वात्तद्विज्ञानसमवेपेनतादिस्यसंबन्धेनवातपोविशि  
 ष्टवत्वापत्तिस्तदंगोक्तेचान्यथाख्याप्यते। रिसाशयेनप्रत्यक्षेतिननुमानस्यव्यवस्थापितुमीमांसकः शो  
 कतेयो अयेतियापत्रेतिसामान्यलक्षणपावनेनवन्निचनतादाहविशेष्यतितरतद्यत्किंरूपेरास्यर्थः।



८८

चमत्रेपितत्रेवेत्येवकारः पररणीयः संस्कारेति अपनयेत्यादिः नचपर्वत इति पत्रचपर्वते विशिष्यवने निरवगतः प्रसक्त  
 भवज्ञापतइतिभावः नन्वेवमेकस्मिन्स्वदने सारभदाने च दने नरेचसुयातज्ञानेनभवसेवकितमानसमाहपत्रे  
 त्यादिनापक्षधर्मधमेतीति तथाचात्रेवनिपमस्य व्यभिचार इतिभावः ननुपर्वतीप्यधमेत्याले के किकसाक्षात्काराभ  
 चत्येवेत्याशयेन व्यभिचारपरिहरति नचेति वन्हेः संनिकषे विनोवे निशयः धर्मवदितिसमस्यंतत्वेति अवगमोक्ते कि  
 कसाक्षात्कारसंनिकषाभावादिति तथाचक्षय्यविद्यमान इत्यवास्तुयत्वावच्छिन्नं प्रत्येवचक्षुः संयोगत्वेन हे  
 तुत्वादितिभावः आशयमुत्तधाव्यतिहेतुसाध्यमितीत्यहं हेतुसाध्यलो किकसाक्षात्कारं विताव्यात्यग्रहाद्यात्येकीकि  
 कसाक्षात्कारासंभवादत्यर्थः संवधिद्वयेन रूपपदार्थलो किकप्रत्यक्षं प्रनिसंबंधिद्वयलो किकसाक्षात्कारासंभवेतु  
 त्वादितिभावः तच्चपर्वतेवहिंसाक्षात्कारसंभवतीति शेषः ननुमानाधिकरणपरूपेव शेषात्येः पक्षसाध्यग्रहे  
 चिनापिमत्यक्षं भविष्यतीत्यत आह नचेन वेत्यर्थः साध्यग्रहे विनेति तथाचपक्षीयसाध्यमविषयीकृतसतसा  
 मानाधिकरणपक्षीयहीनं न संपतइतिभावः उक्तं हेतुसाध्येत्यादिना व्यासः प्रत्यक्षानुबहूः प्रत्यक्षमस्तीसा  
 ह उच्यतइत्यादिना तस्य विशेषरास्य विशेषरासंभवे इतिरात चतयोसंबंधांशे लो किकसाक्षात्काराभिप्रायेण  
 तत्रेपिययोवस्य हेतुत्वात् विशेषदर्शनमिति विपरितज्ञानोत्तरप्रत्यक्षाभिप्रायेण इदं पक्षे कथं इति विशेषणावि

श्रीराम

८८

शेषाभ्यामिन्द्रियसंनिकषे इत्यर्थः प्रत्यक्षकारां लो किकप्रसक्षकारांप्रहेन देवसंगमपति अस्ति चेति नन्वेवपर्वतीप्यवने  
 सामानाधिकरणविशिष्टवृत्तान्त्यकाकस्पृशानाद्विशिष्टवृत्तिरिस्त आह कैंवहीति राकरुपाचछिन्नैव हीत्यर्थः त  
 याच्च वन्हिंसामानाधिकरणविशिष्टवृत्तौ पक्षि चित्समानाधिकरणत्वज्ञानस्य हेतुत्वात्साभान्यलक्षणां गीकारादिति  
 नव्यातदेगीकारासामानाधिकरणत्वत्परापर्वतीप्यवन्हिंसामानाधिकरणत्वज्ञानसंभवाद्विशिष्टतावच्छिन्न  
 करूपेण विशेषराज्ञानस्य हेतुत्वपिनक्षतिरिति संप्रदग्पविदेः यत्तुसमानाधिकरावृत्तिधर्मत्वत्पेव व्याप्तिरतरेव  
 समानाधिकरावृत्तित्वविशिष्टधर्मत्वग्रहेण मानाधिकरणत्वज्ञानस्य हेतुत्वमिति दोषादिति कारणक्रमपिसाधुसंगच्छतइ  
 तिततुच्छेताद्यवात्पक्षधमेतांशे सामानाधिकरणधर्मत्वोभयप्रकारकज्ञानस्यैवानुमिति हेतुत्वात्तुसमाना  
 धिकरावृत्तित्वाशस्यज्ञानकारां गोरखान्धमेदियसंनिकषे श्रुतिव्याप्तिपर्वतीप्यधमपोलो किकसंनिकषे  
 त्यर्थः व्यासधर्मत्वादिरूपतया संयुक्तसमवायादेरेव लो किकसंनिकषे संभवादितिभावः व्यापिविशिष्टज्ञानकारां  
 पर्वतीप्यधमेव न्हव्यापिविशिष्टलो किकप्रसक्षकारां सत्तिसंगत्तेनान्वयः ननुवन्हे लो किकप्रसक्षसंभवस्तत्र  
 द्रियसंनिकषाभावादितिभावः ननुपर्वतीवन्हिमानित्याकारक लो किकप्रत्यक्षासंभवेपियवतीवन्हिमानित्याका  
 रकमानसंभवालोलो किकप्रत्यक्षं विष्यतीत्यन आह नचेतिसंनिकषः प्रत्यक्षसामग्री अनुमिति सामग्र्यभाववि



विं. श. नागेश्वरी

८०

शिष्टमस्यमय्यभावादित्यर्थः तथा चानुमितिसामान्यावकवत्त्वेनपर्वतवन्निचसुः संयोगविरहेणाचनलौकिकलौ-  
किकप्रत्यक्षमिति भावः योपनेत्यादिनिपमनपक्षवृत्तिधर्मस्मृत्यात्येवशिष्टमभावात्संभवाज्ज्ञातिविषयकपरामर्शना-  
वानमिति हेतुत्वाति के विद्वदतितन्मनमुपन्यस्तिकश्चिदिति परंपरासंबंधेन आश्रयपधिकरणत्वसंबंधेन रावमये-  
पिवन्तिव्याप्यत्वधर्मव्यापकवन्ति सामानाधिकरण्यात्पक्षव्याप्यत्वधर्ममपि पक्षवृत्तिधर्मत्वइति पक्षप्रति-  
योगिकत्वपरपरस्परसंबंधेन पक्षाशेषकारी भूतधर्मत्वइत्यर्थः तद्वृत्तिनपक्षवृत्तिनधर्ममनुभवादिति विशेषे-  
त्यादिः अनेयोपनेत्यादिनियमनभंगइति भावः नन्वेवमप्यनुमितिकारणावरमशेनिर्वाहइत्यन आह रावमिति प-  
रामर्शो विनिवन्तिव्याप्यधर्मत्ववदिद्यादिपरामर्शोदिसर्थः किं गस्यान्तिगव्यवहारविषयस्याख्यादशेव्यासिज्ञा-  
नमनुमिति हेतुत्वाद्दशानस्येवत्वंगव्यवहारहेतुत्वादिति भावः सर्वपक्षसंहरणसकलवन्ति सामानाधिकरण्यात्पक्ष-  
णात्तौ धर्मव्यक्तौ अफलस्येदिति अनुपपत्तः स्यादित्यर्थः नन्वेवमनिकिन्नत्वमत आह दस्यतचे निपपर-  
संबंधेन पक्षधर्मताज्ञानविनोमिजातिमविद्वोयोत्यन्वयः अयेरुभयत्रान्वयान्वयाप्यनाग्रहपरपरासंब-  
धेन व्याप्यनाग्रहमाना माहादितियद्यपि धर्मनिष्ठा व्यापिः परंपरासंबंधेन धर्मत्वनिष्ठो तो अभियोगस्वल्पयव-  
थापि धर्मत्वनिष्ठा वच्छेदवातयत्त्वमन्तरेणातिनिष्ठव्याप्यग्रहमेवादिति धर्मपक्षसंहरति स्यादितियक्षधर्म-

श्रीराम  
८०

तिपक्षसंबंधस्येत्यर्थः नहन्तरमिति हेतौ व्यासिग्रहप्रकारकज्ञानानंतरमित्यर्थः वेतिलिगविशेष्यकपरामर्शस्य हेतुता-  
पादोपाभावात्स्वरससचकत्वात्संभवाद्दीश्वरस्यसमुच्चयार्थः तधाचवन्तिव्याप्यधर्मः पर्वतइत्याकारके व्यासि वि-  
शिष्टविशेष्यपक्षप्रकारकज्ञाननतोप्यकिं गत्यादिनापरेणान्वयः एवं वन्तिव्याप्यधर्मयान्पर्वतइत्यकारकपक्षविशेष्य-  
के व्यासि विशिष्टविशेष्यावगाहिज्ञानकारणतथाच विनिगमनाविरहेणा व्याप्यविशेष्यकपक्षविशेष्यकयोः परामर्शयोः  
कारणावच्छमिति आदेवे निव्यासिरिनिविशेष्यणिभूतव्यासिस्मरणानेनैव निव्याप्यधर्मइति धर्मव्यासि विशिष्टज्ञानं  
विशेषाज्ञाने स्पहेतुत्वादनइति भावः शेषे पूर्वचनारातन्मते आदोपर्वतवृत्तिस्मकारेण धर्मज्ञानततो व्यासिस्मरणततः  
पर्वतवृत्तिवचिशिष्टधर्मव्यासि विशिष्टज्ञानतद्वृत्तिधर्मो वन्तिव्याप्यइति क्रमेणाततोप्यत्वचो धर्मित्याहस्तन्नव्या-  
प्यविशेष्यकपक्षविशेष्यकपोः परामर्शयोर्विनिगमनाविरहेणा हेतुत्वापगमान्पर्वतवृत्तिधर्मो वन्तिव्याप्यइत्या-  
दिज्ञानपक्षपादाद्यवनव्याप्यपक्षधर्मवैशिष्ट्यावगाहिज्ञाने स्याहेतुत्वादिति वस्तुतयाप्यवच्छेदेन पक्षवैशिष्ट्या-  
वगाहिज्ञाने हेतुरिति धर्मपक्षव्यापकतायामर्शहेतुताचादिनामनमाह अन्येति अमनियोगित्वनियोगितानव-  
च्छेदकसाधनवच्छेदकवत्त्वं तत्सामानाधिकरण्यात्मित्यर्थः लाघवात्सामानाधिक-  
रणपक्षवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमिति साधनवच्छेदकविशेष्यकहेतुमन्निष्ठाभावमनियोगितानवच्छेद-







सं. ज्ञा.

८२

त्यप्याहः। पर्वेन वन्तिरिति पर्वे अत्र पर्वती प्यधसमानाधिकरणविरहादिति भावः परमशेषविषयवेति परमशेष  
 क्षमाधमकारावेत्यर्थः किमनुमपमिति तया च समानविशेषतया तद्विधेयकानुमितिप्रतितत्प्रकारकनिश्चयत्वेन विर  
 धित्वादित्यारपः पर्वतोप्यवन्तिरिति सामानाधिकरणमत्यक्षेपवत्तावच्छिन्नविशेषता निरूपितवन्तितावच्छिन्नप्रकारता  
 सत्त्वनियमात्मात्यक्षिकपरमशेषमिमांषावदं केचित् किमन्वेयेयं किमनुमित्याभिव्यक्तप्रतिरूपफलस्य परमशेष  
 पर्वन्तिविशेषज्ञानुसन्तरेतरवानुमितिरफलस्यादित्यग्रिमग्रं धोपि संगच्छतइत्याहः धर्मितावच्छेदकमतभीत्येवमिदं  
 विरधित्वा सर्वतीप्यवन्तिरिति सामानाधिकरणमत्यक्षे च निष्ठमकारनानिरूपितपर्वतत्वावच्छिन्नविशेषताकृतेव प्रमा  
 णाभावादन्यथाव्याप्तिरिति हेतुतारामपि उक्ते दोषतादवेष्ट्याशयेन समाधत्तेतदित्यादिना भानविषयत्वव्याधत्तमा  
 न्येयात्प्रतिलिप्यो गिसाध्यसामानाधिकरणमभाने व्याप्तिप्रतिलिप्यो गिसाध्यसामानाधिकरणमभाने ननु महानसायवन्तिरिति  
 नाधिकरणत्वेति धर्मत्वस्यैव परमशेषविषयत्वमभाने स्वरूपद्वयताहयद्विचेति व्यापकत्वपि व्याप्तिप्रतिलिप्यो गित्वेति विरधित्वा  
 सामानाधिकरणस्य सैव भुतत्वेन तस्यापि परमशेषविषयत्वासे भवापदिचेत्पुनर्पर्वतीप्यवन्तिरिति सामानाधिकरणमत्यक्षे स्यात्पुन  
 रिति विरधित्वा धर्मिण्यप्यवत्त्वपि न सिद्धिरिति शयेनाह वस्तुतश्चित्तित्वव्याप्यज्ञानहेतुतीवादिनस्य अपलास्यत्वरूप  
 फलानुपधापिकारवसाध्यमुख्यविशेषकपरमशेषहेतुत्वेदं द्विप्रासन्निकर्षादिति तया च प्रकारत्वाऽन्यविषयता

श्रीराम.

८२

संबन्धेन चाक्षुषत्वावच्छिन्नप्रतिचक्षुसंयोगत्वेन हेतुत्वादिति भावः सर्वत्र बहिर्द्रियजन्यप्रत्यक्षसामग्रिविरहसा  
 नुमित्यादिसामविरहस्य वा सकलस्य सत्त्वे मानसत्वेति व्यापनीतिविशेषणभासेते मानसतु न नमइति भावः केचित्स  
 चत्र सकलान्वितप्रापर्वमानस एव परमशेषस्य तत्ता अनुमितिरेति शेषः न च पर्वतादेः बहिर्द्रियजन्यप्रत्यक्षसामग्रिविरह  
 पोचाक्षुषपरमशेषस्य अनुमितिर्ध्वं स्यात्समानप्रत्यक्षे बहिर्द्रियजन्यप्रत्यक्षसामग्रिविरहस्योचाक्षुषपरमशेषस्येत्येत्या  
 नुमितिने स्यात्मानसप्रत्यक्षे बहिर्द्रियजन्यप्रत्यक्षसामग्रिविरहत्वेन हेतुतया तत्र मानसपरमशेषस्यासंभवादिति वाच्यं अ  
 नुमितिरूपकार्यान्वयानुपपत्त्या मातस्य प्रमाणिकत्वे तत्त्वसंयोगता शेषपरा मातृकापान्वयेति व्यापात्तस्य सा  
 ध्यहेतुकातुभित्तोत्तदनमानसपरमशेषसत्त्वेन हेतुत्वादिति अस्तु वा तत्त्वसाध्यहेतुकातुमितोतादशमानसपरमशेष  
 सत्त्वेन हेतुत्वादिति अस्तु वा तत्त्वसाध्यहेतुकातुमितोतादशज्ञानत्वेन हेतुत्वेन यापि अनुमितिसामान्यमानसत्वव्या  
 यैरानपरमशेषस्य हेतुत्वादन्यथापक्षे व्याप्यस्य सदे हेतुपरमशेषधर्मिकभमत्वज्ञानविशेषे वा सत्यनुमित्यापतेरि  
 त्याहस्तद्वैत्येन नुचक्षुरन्वपव्यतिरेके सहचारग्रहस्यानुमित्युपधायकपरमशेषेति हेतुता ग्राहकत्वेन स्यात्पु  
 न्यच तादशपरमशेषकारणभूतन्याक्षुषज्ञानप्रतिहेतुता ग्राहकत्वे अतस्तत्रेष्टयतिमाह सचक्षुरादेरिति अ  
 पनयोपक्षेण मिति उपनयप्रतिहेतुता ग्राहकमित्यर्थः यद्वै चक्षुरादेरन्वपव्यतिरेकदशायामपि परमशेषस्यानुपयोग्य



संगतस्य तत्राहं च सूरिः ति पट्टयदीदमुपयत्तिरित्यर्थः स्वाज्ञानज्ञानप्रकारकत्वं। स्वीप्यविशेष्याभावाव्याप्यमिति नियमस्य प्रामाणिकत्वयस्य विशेषणकव्यापकत्वज्ञानानुमित्यतिहेतुरित्याशङ्कते अथेति उपसर्जननपापधानेन विशेष्यतया ननु तत्र पर्वतेव निरुपेयानुमितिरित्यत आह न होतितया अदशेनानुक्रममितिः पक्षविशेष्यकत्वदर्शनात्तथात्वमिति पक्षविशेष्यकत्वमित्यर्थः पर्वतायमिति तथा चेन्नेधर्माभावइत्यनुमितः पक्षविशेष्यकत्वनसर्वमिति भावः ननु तत्तथात्वात् खपदं मत्समं न ज्ञानपरवाच्यमनु आह न्ययेति तत्र त्रिगविशेष्यकमरमशस्यापि हेतुतावादिनः पक्षविशेष्यकत्वञ्चतुमितिः पक्षविशेष्यकत्वे निपमइत्यर्थः ननु जनकज्ञानविशेष्यत्वं जन्माभूतज्ञाने निशेष्यत्वात्तुरेधात् त्रिगविशेष्यकपरमेशानुमिति हेतुरवनेति कथं तमादायव्यभिचारइत्यत आह न होतितया तथैव तत्रेति पुरुषस्य हेतुत्वात्तुः स्थले इत्यर्थः ननु यस्मिन् धर्मपरमेशेव त्रिगविशेष्यकस्यापि यद्यपि शेषाणां कानुमितिः जनकत्वभावतारुः मत आहतस्यास्मादित्यत्र केपि पञ्चमो तथा च पक्षिदसा ध्याकूपरमशपरित्यजेत्यर्थः पट्टात्स्मादिदिति निरुक्तव्यासीव्यभिचारतत्पर्वतोपेयानुमानित्यनुमितेः स वै सिद्धत्वात्तस्यैः परमशस्येति प्रसिद्धसाध्यकस्येसादिः स्वाश्रयेति त्रिगविशेष्यकी पक्षविशेष्यकानुमितिरित्यावत् अतथा भूतापक्षविशेष्यका समसाध्यविशेष्यकपरमेश हेतुतावादिनः ज्ञातकराका न्यज्ञानत्वहेतुनेवानुमिति विशिष्टज्ञानाजन्मत्वमसत्त्वचसाधनाप्यमत आहरवमिति लाघवतर्कस्य

श्रीराम

८३

हेतुताममापकत्वइत्यर्थः परमेशः परमेशमात्रं तथा चात्मानं द्रव्यं वाधितं स्वरूपा सिद्धं चति भावः मात्रार्थे विदुरेति न निवृत्ति साधकभावादिति शेषः तथा च हेतुतादिना त्रिगमिनिवृत्त्यत इत्येतेन पक्षे प्रतीतितात्तनते स्पृहानि न वा ज्ञायमानं किं गज न्यत्वेनोक्तसाध्यद्वयसाधनोप्यमिति भावः परमेशमात्रमिति ज्ञानमात्रमित्यर्थः त्रिगपरमेशः विषयिता विशेषणं किं गवि शिष्टपरमेशः कारणमित्यनुपपत्तेरुक्त्या धर्मरुतिज्ञानमात्रादेनुमित्यापत्तेरिति भावः तथा चेति त्रिगपरमेशस्य अनुमिति हेतुत्वे चेत्यर्थः त्रिगपरमेशपमानं किं हेतुरिति विशिष्टनिष्ठकारणत्वमत्यस्य जनकविशिष्टसहचार्यहेतुविशेष्यतास्य साहचारावगाहितायागमादिति भावः ननु घटत्वावच्छिन्नप्रतिदंडत्वात्पक्षाप्रयोजनसंयोगेन हेतुतास्योत्तकारणतायाह कस्य सहचार्यहस्यदंडत्वधर्मिकान्येधासिद्धिरुपकत्वस्ववाग्रहदशायासत्तादिस्तत्ताह विशिष्टेति वाधके विनेतिकारणत्वस्य तत्तद्व्यतिरिक्तपक्षवृत्तित्वादेशभावस्य तद्याप्यवत्तादेज्ञाने विनेत्यर्थः जनकत्वेनान्यथा परमेश जनकत्वेन जनकजनकत्वमात्रेणान्यथा सिद्धत्वं घटादिकप्रतिदंडादेरपि प्रमादिजनकत्वेनाहेतुतायत्ते किंतु नियतपूर्ववृत्तित्वेन निप्रामाणिकानां कारणत्वेन व्यवहिष्यमाणत्वात् तत्रातत्त्वमप्युक्ते तस्य भवतोत्पत्त्येन नयहरतिपरिनिवृत्तिरिति धर्मनिष्ठलोकिकं विद्यनाकप्रपक्षादमकषणमशइत्यर्थः विशेष्यां नराभूत्वेन धर्ममित्रस्य हवत्ताभावेन विशेष्यकमिति जनकमित्यर्थः तथा चेति निरुक्तरूपत्वेन प्रामाणिकत्वे चेत्यर्थः तद्व्यापिना परमेशस्याप्यहः ननु व्यापिपक्ष



धर्मत्वस्य तत्तन्तु प्रामाणिकानां निरुक्तकारणत्वव्यवहारभावेन कारणत्वाभावादित्याशयः अन्यथा जनकताप्रतिगालिङ्गस्य हेतु  
त्वपरिचापकतया चाक्षुपजकतया इति पक्षे हेतुत्वस्यादत्तः संयोगेनान्यथा सिद्धे संयोगरूपकारणभावेन कार्यान्प्राप्यक्रमित्य  
थः केचित्तु परिचापकत्वेन कारणतावच्छेदकत्वेनान्यथा सिद्धमिति कारणभित्तमित्यर्थः ननु हेतुतावच्छेदकस्याहेतुत्वप्रमा  
णाभावादेन योऽदृतरूपवतो हेतुतायामवच्छेदकस्यादृतरूपस्य हेतुतानस्यादित्याशयः नपरिहरतिपरिचयइतिज्ञाननि  
ष्टजनकतायामिष्टो विशेषांतरभावेन व्याप्यभावेन व्याप्यपक्षधर्मताविशिष्टलिङ्गभित्तस्यावच्छेदकत्वाभावेन लिंगमेव  
विशेष्यकमिति निरुक्तं हेतुत्वस्यावच्छेदकमित्यर्थः तथा चेति अवच्छेदकत्वे चेत्ये हेतुरिति विशिष्टकारणतायाहकस्य विशेषरा  
कारणतायाहकत्वादिति शयः नन्वस्तु त्वहेतुत्वमेव नित्यतिप्रसंगस्य प्रत्यक्षसामान्यमनि विषयत्वेन हेतुत्वाद्भवधारणदि  
सतताहान्यथेति अवच्छेदकत्वमात्रागहेतुत्वइत्यर्थः परिचायकनया प्रत्यक्षप्रतिकारणतावच्छेदकतया तत्तायावैशि  
य्यतद्वद्विद्यान्यायाहलिंगस्य हेतुत्वप्रामाणिकत्वं सूचयितुं मनुमानमाह अपि च सादिविशेषणमुद्देश्यताव  
च्छेदकविशेष्यचविधेयतया च सिद्धिमानपक्षमावच्छिन्नोद्देश्यताति निरूपितपादप्रकारत्वं तद्धर्मसमानकालीनवि  
धेयनिरूपितविधेयतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नगनादशविधयता विशिष्टायां सादिविशिष्टबुद्धिर्विलसरावृत्तिरनरवा  
धाद्यजन्मावुद्भिः साज्ञायमानत्वेन तद्धर्मजन्येति सामान्यव्यासोपसधर्मतासंपत्तये यद्वैधर्मविशेष्योक्तिकेत्या

श्रीराम.

दिनिरुक्तविधेयताकत्वस्यानुमितावानुभविकत्वमदर्शनाय च धर्मवानित्यादिज्ञायमानेति च तानस्पपि जनकत्व  
लाभापवाधवारणीयत्वाच्च विशेष्यो धर्मवानपेक्षमकालीननादशसंबंधेन वेदितमानपवेत्तावन्निव्याप्यलोकवामि  
तियरामराजन्यानुमितो व्याभिचारवारणीयहेतुनिरूपितरतुद्रसत्त्वस्य विधेयत्वस्यावच्छेदकतगतवस्थानामुद्देश  
विधेयभावस्य मित्यो विरहादिभावः अनुनिमात्रस्पष्टतावच्छेदकाज्यत्वस्य भिचारवारणायावच्छिन्नातमुकरत  
विशेष्यरूपतावच्छेदकपवेत्तावदियमानकालान्तवस्थानुमितिविधेयत्वे मानभावादिति भावः दृष्टीयुरुषागच्छति  
सादिशाद्धीवारणापशान्तिधर्मवत्यवेत्ताधर्मकालीनवन्नि संयोगान्यसंयोगनवेन्नेवो धर्मसंबन्धिवाप्यलोकवत्त्व  
स्य च निश्चयजन्यानुमितो तादृशापनीतभानिचय्य भिचारस्पचवारणायातरवाधाद्यजनेति सम्भावनुभूतवस्तुनास्तना  
गीकारे तु बुद्धिदमनुभवपरमिति भावः उत्तरावेति द्वात स्पसा ध्यसा धनत्वादेवत्यर्थः ज्ञायमानेति अनुमितावि  
त्यादिः तेनैति विशिष्टाधिकारणविशिष्टज्ञानमात्रस्य विशेषणसमानकालिनत्वावगाहिनिमित्तमित्यर्थः अन्यथा यता द  
शनेमानगिकारे समयति धर्मसमानकालिलिनवन्नि निरूपितसंयोगेन व्याप्यग्रहादित्यर्थः ननु निरुक्तव्याप्यग्रहेनिरु  
क्तानुमितिनेकवत्यवत्यदिबुद्ध्यालदा यपह किंचेति फलवत्करणकरणं किंतु व्यापारद्वारा कारणमित्याशय  
नोह किंचेति सपिकचित्परमशयवेतिलिङ्गशैलो किकविशिष्टज्ञानयोरवेत्यर्थः पद्मविशिष्टबुद्धिसामान्यवज्ञान



वि. अ.

८५

सामान्यविशेषणत्वेन हेतुत्वात्परामर्शस्यैव यत्र वन्निव्याप्यधमवान् अयमिति अतीतान् गतस्तस्मिन्निवृत्तवाधमविषय  
यकत ज्ञान्यन्मिलोवाभिचारलिङ्गानुमितिहेतुः पर्यायशब्दो हउच्चतइत्यादिधमादित्यादियदेनासन्निवृत्तस्योपय  
हः नपरमशोभनधमदित हेतुमुमिति हेतुस्यादिति शब्दः व्यापारे लिततथाचातितादिहेतुकपरमशोभनधमोशोभनलो  
किकलयातादशपशुमशोभनगस्याहेतुत्वेनानुमितो व्यापारद्वारा साक्षाद्गान हेतुत्वमिति भावः विद्यमानेति परामशो  
व्यवहितप्राक्शुभोवतिमान्तिगातरमित्यर्थः तदन्तादशक्षरान्तस्यातिगस्य धममिन्नस्पृतादशपरमशोभनदिति विषय  
पितयायराभशोविरहदित्यर्थः ननु विषयपिताविशेषणत्वं विशिष्टस्य लक्षणत्वाया हाकमानेनैव लिङ्गकारणत्वं ग्रीह्यम  
तत्रहपरमशोविषयस्येति विषयीताविशेषणत्वाभावकत्परमशोभनकस्य लिङ्गस्येत्यर्थः तथाच विशिष्टकभरणत्वं  
ग्रीहाकप्रमारीभावविशेषणस्योपिकारताया हाकभावइति भावः अत्र लिङ्गस्य भावित्वलामार्थपक्षस्य भावित्वमुक्त  
लिङ्गतावच्छेदकविशिष्टस्य नानाव्यस्यलेविद्यमानस्य हेतुत्वसंभवादिक किकेकसत्तं लिङ्गांतरभावात्तद्व्युत्पत्त्याश्रयस्य त  
द्व्युत्पत्तिभावत्वात्तत्रानुमितौ लिङ्गकारणत्वमप्यत्रचर्यते अतिस्याद्यत्र हे अतिसिङ्गतामोनुमिति रित्याश  
येन शक्यते अयेति तत्प्रागभावः धमः प्रागभावः तयो समानदेशपत्वनियमात्तथाच विरुद्धत्वात् व्याप्तिर्यह बाधका  
भावइति भावः अतिसत्त्वअधमं हदशायामतीति विषयकधमज्ञानीदनुमितेरानुभाविकतया व्यभिचारइत्या

श्रीराम.

८५

शयेन परिहरति अतिसत्त्वादिना गतया च धमधर्मिकः तितव्यहं मतिरुमिक भाविदिन इति वृत्ताने एवं धमधर्मिकभावि  
त्यहं मतिरुमिक तितलदिन इति वृत्ताने मतिवंधक मित्योशयः तयो ध्वंस्प्रागभावयोः सदिग्धत्वारितिवर्तमानात्वे  
नेत्यादिः नापि तिधमइति धमत्वेना विद्यमाना परामर्शविषयीभूतधमइत्यर्थः यस्मिन् विशिष्टकपरामर्शज्ञानानुमितौ  
व्याचरणसंधानव्यभिचारमुक्तलिङ्गविशेषकपरामर्शज्ञानानुमितौ तमाह किंचेति अनुमानं अनुमितः शक्यते स  
विज्ञेति लिङ्गविशेषकजन्यायापक्षविशेषकजन्यया चेत्यर्थः प्रागभावादि स्यादिना धम ध्वंस्स्य विद्यमीन धमस्य  
चपरिग्रहः अर्वाविशेषणत्वेन स्वसमानाधिकरणा व्याप्यता वच्छेदकं तत्र धमप्रागभावत्वादिघटितत्वेनेत्यर्थः तेषां  
प्रागभावो दिना लिङ्गत्वात् अत्यन्तमत्वात् दुरुपेया व्याप्यत्वात् ननु वेद्यविशेषणप्रमाणद्वयकत्वन धमाभावाभावस्य  
चातिरिक्तचत्वेन तेषाम लिङ्गत्वपुनरुत्पत्त्याह अत्यन्तमत्वाच्च ज्ञानेपितिन न्वतितधमस्य दिविषयकपरामर्शेन तत्र वन्नि  
व्याप्यधमप्रागभाववानिति तत्तस्योत्पत्त्याऽनुमितिर्नान्यव्येत्यताह अपि चेति नो लिङ्गनपरामर्शमानमनुमि  
हेतुः ननु विशिष्टस्य कारणत्वं ग्राहकमानेनैव लिङ्गस्य हेतुत्वं चाभित्येता हनचेति व्यर्थत्वादिति प्रयोजनकत्वा  
त्तत्केचित्तु धमप्रागभावादिति विलक्षणप्रतियोगिता संबंधन धमविशिष्टप्रागभावादित्यर्थः व्यर्थत्वात् विलक्षण  
तत्प्रतियोगित्वे धमविशिष्टस्य हेतुता वच्छेदकत्वसंभवे प्रागभावात् तस्य व्यर्थत्वात् तद्व्याहः व्यर्थत्वात् प्रागभावे



प्रमाणभावेनज्ञानत्वक्षणासिद्धत्वादित्यनेनप्रपञ्चसमप्रमाणभाववित्तिधर्मस्यप्रपञ्चकालिनत्वाविशिष्टाभादीत्यर्थः व्यर्थ  
त्वादितितीदृशभावत्वसमानाधिक्येरास्यतीदृशप्रपञ्चभावत्वभिन्नस्यधर्मस्यैककालवृत्तित्वाविशिष्टत्वस्यव्यति  
तत्वादित्यपिः अतएवपिचेत्यादिप्रयोजनप्रदुष्टपिअहः। ननुसामान्यतस्तद्वशापत्तासतित्ववादिनान्येवनि  
ग्राह्यधर्मवानिमिपरमर्शवर्तमानस्यापिविवेकत्वसंभवान्नव्यभिचारः अतएवधर्मसमानकालत्वमात्रतन्तु  
त्पत्तिविशेषकालिनत्वं धर्मत्वेनभाविधर्मत्वेनवाइत्यनाहकिंचतिप्रमात्वमितित्वस्यकार्यतावच्छेदकत्वान  
व्यभिचारइत्याशंक्यनिषेधतिनापितिप्रमेतिसाधनतावच्छेदकविशिष्टाशेऽप्रन्याः शेषेतिशेषः येषामर्शतिपरम  
र्शत्वस्पर्जातित्वमभिप्रत्यपरमर्शत्वंज्ञानत्वमित्यपिकचित्तविशेषेतिधर्मादियामर्शत्यर्थः तथातात्त्विकमत्वादि  
वैशिष्ट्याशेप्रमात्वात्तन्नेचितुपरमर्शविशेषज्ञानेनअनुमितिमात्रेविशिष्टबुद्धिमान्नेतद्विशेषेतिविशेषान्तरं  
संबंधविशेषज्ञानाभ्यामित्यर्थः इत्याहः तच्चित्तियत्सामान्येतिअन्यथाप्रमात्वावच्छिन्नस्याकस्मिकद्वंद्वपत्त्य  
दितिभावः विद्यमानलिंगावच्छिन्नविशेषकैवमेवपरमर्शस्यप्रमात्वमित्याशयेनशक्यतेअथेतितथाचेतिविषय  
यताविशेषेणलिंगविशिष्टस्वकाराताग्राहकप्रमाणासत्वेत्यर्थः तद्वृत्तिद्वयगहितमेवप्रमात्वमेवमित्या  
शयनुपारिहरतिभावित्येतत्प्रमात्वानुरोधेनपरमर्शप्रमात्वानुरोधेनअनुमितिप्रमात्वावच्छिन्नस्याकस्मिक

श्रीराम.

८५

कलापान्तमयेनेत्यर्थः रत्यपिचदन्तिनन्वेवधर्मसमानकालिनत्वेनवच्छेदवगाहिअनुमितिनस्यादित्याहधर्मसमानकालि  
नेतियदेत्यादिधर्मसमानकालिनसंयोगेनयत्रधर्मसत्तत्रधर्मकालिनवच्छिन्नपितसंयोगेनवच्छिन्नितिज्ञानादेवेत्यर्थः स  
बंधोवच्छेदकेचव्यविशेषणस्यादेयत्वात्तेषाहअप्यवेतिएकपक्षेतापवत्ताधर्मकालिनवच्छिन्नपितसंयोगेनव  
च्छिन्नमान्नवेतिशेषयमकारतायद्वापक्षलाधर्मातीतकालिनवच्छिन्नपितसंयोगेनवच्छिन्नभाववान्पवत्तइतिज्ञानवि  
षयतीपक्षधर्मेतात्त्वतात्पक्षेहेतुनिरुक्तधर्मस्वानिष्ठपक्षतत्परमर्शस्वकारणत्वाभिधानंतथेवसम्पद्येवन्ननुलिंग  
स्वकारणत्वेअनुमितिकरास्याप्यसंभवादित्यतअहकिंचित्तिव्याप्तज्ञानंयत्तत्तस्मादितिष्यसत्पत्तनोमनसच्छेदक  
रामित्यर्थः एतन्नेकधर्मावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणत्वेनव्याप्यव्यपकभावापत्रधर्मद्वयावच्छिन्नमितिनि  
यमात्तव्याप्तज्ञानत्वेननकारणत्वेनविशिष्टज्ञानत्वव्यापकत्वादितिपरस्तयामर्शस्वद्वितीयपक्षेणसंस्कारोत्पत्तेवा  
नुमितिनीत्युपपत्तयामर्शधर्मिकप्रमत्वज्ञानस्यासत्त्वत्वेगौरवदित्याशयनशक्यतेनचेतिपरीमर्शेतिउपेक्षात्मक  
इत्यादितथागौरवप्रामाणिकमितिभावः विषयपरीक्षाधर्मस्यव्यभिचारिकनिधर्तकभिन्नस्यनिरूपितमनुमानेवि  
भजतेतच्चित्तिविधमितितयोर्विभाजकमोयस्यतीदृशमित्यर्थः विभाजकधर्मानुदितिकेवलान्वित्यादिकवल  
नव्याययोर्भादीव्यावृत्तकर्मधर्मोक्तेवलान्वपित्वादित्यदवत्तादित्यर्थः यंचमव्यस्यमयुक्तस्यविधापदार्थक



विं. जा.

८७

४२

देशविभागे अन्वयानसंगतिः तत्र ये समध्वविषयेति धर्मो निर्देशः तथा च पस्पविषयत्वं साध्यतावच्छेदकव  
क्षिन्नाभावाधिकरणत्वं सामान्यप्रसक्तं भिन्नसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाभावनिरूपितमिति याततदनुमानं के  
वलान्वयिदत्यर्थः समवायसंबंधावच्छिन्नवानिभावाधिकरणत्वं संयोगादिसंबंधावच्छिन्नवन्धुभावा निरूपितमिति  
तिवन्धादेः केवलान्वयित्वं उदासाधिसामान्यपदं पदमावच्छिन्नाभावाधिकरणानुसामान्ययत्नसंबंधावच्छिन्नाभा  
वाधिकरणानिरूपितात्संबंधेन तदमावच्छिन्नसाध्यकानुमितिकरणत्वं केवलान्वयिमितितु फलितार्थः अथामि  
धेयवत्त्वावच्छिन्नाभावाधिकरणत्वं स्वरूपसंबंधावच्छिन्नाभावनिरूपितत्वात्संबंधावच्छिन्नीभिधेयत्वतद  
साध्यककेवलान्वयिन्यतिवापिरता हतया हिति वाच्यत्वस्य न विषयति अभिधेयवृत्ताभावाधिकरणत्वं स्वरूपसं  
बंधावच्छिन्नाभावनिरूपितमित्यर्थः तद्वत्केविपक्षस्यावविधाने शब्दस्य क्यत्वे तत्र अभिधेयत्वस्य सवालतस्यान  
विषयत्वप्रतियोगभावयोग्यभावपरेकत्वासत्वादित्यर्थः अतमिधाने शब्दस्य क्यत्वे तत्रैवमानाभावः विशि  
ष्टशब्दशब्दशब्देधाविषयत्वात्प्रमाणंतरस्य चाभावादित्यर्थः अतमिधेयमुपेयशब्दस्य क्यमपि उपपत्तिरुते  
शाब्दबोधविषयक्यो भवति तथा अभिधेयत्वसति तथा स्वरूपसंबंधावच्छिन्नाभिधेयवृत्ताधिकरणस्य अनभि  
धेयत्वेदिपिशब्दस्य क्यत्वेपि पददुपस्थितिः शब्दबोधविषयेत्वमपित्यर्थः तथा च तत्र शब्दस्य क्यमात्रमि

श्रीराम

८७

तिनीसिद्धिरिति भावः ननु शब्दसामान्याशक्यमपि न शब्दबोधविषयमिव तत्र शब्दस्य क्यत्वं च भेदद्विषयदशे क्यमेवेति  
नत्र शब्दः सामान्यमित्यता ह एव चेति अत्रत्यश्रुकरधर्मत्वादित्यनतस्योऽप्युक्तापि व्यावर्तमिति न तु यत्किंचित्क्या  
वृत्तन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं अत्यन्ताभावप्रतियोगित्वत्वं तदवसाध्यनचाद्यधर्मवृत्तुमौवादिगमा  
नृत्यमिचारीति वाच्यगुरुधर्मस्य प्रवच्छेदकत्वस्विकारात् अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं पदमविशिष्टं  
बंधनित्यभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमित्यवतीत्यपात्ततथाचलक्षणापसिध्यालक्षणासंभामवदुतिभावः गो  
त्वदिशतिशक्यवृत्तादित्यर्थः अन्यथा स्वरूपसंबंधावच्छिन्नवच्छेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य साध्यत्वेनैव केवल  
नवयित्वसंज्ञकत्वात्संगतजातावसत्वेनान्वयेदष्टातासंगतेरिति धेयव्यापृतत्वस्येति अन्योन्याभावप्रतियोगिता  
वच्छेदकत्वस्येत्यर्थः अत्राप्युक्तत्वे अतएव भावाप्रतियोगित्वेपक्षव्यापृतत्वेमेव अन्योन्याभावप्रतियोगित्वेपक्ष  
व्यापृतवच्छेदकत्वमेव कत्वमेव कत्वप्रत्ययिन्नवलान्वयित्वेनैव वहाविषयः व्यापृतत्वस्येति अन्योन्याभावप्रतियोगि  
तवच्छेदकत्वस्य अत्यन्ताभावप्रतियोगित्वस्येत्यर्थः अतएव व्यापृतत्वेन निष्ठाभावप्रतियोगितदेव केवलान्वयि  
अतैकान्तिकवृत्तित्वाच्च अभिधेयत्वस्याव्यापृतत्वपक्षधर्मत्वे अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे अस्ति  
तत्र नोन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति व्यभिचारइति भावः नचात्यन्ताभावप्रतियोगित्वरूपव्यापृत

८८







विंता

८८

स्याभावप्रतियोगितानपेक्षकत्वादिनिर्वाहः शङ्केनेतर्हेतितत्प्रतियोगिसमवाप्तिदेशे पूर्वप्रागभावधिकरणे  
तथाचप्रागभावाद्यनधिकरणकालावच्छेदप्रतियोगिसत्यनियमादिस्यशयः आकाशाभावरक्तद्वयं तथाच  
नक्तक्षणासंभववृत्तिद्वयनिर्वाहत्वादिना नव्यमतेऽकस्यैव नान्वपिलक्षणात्वे आकाशात्मनाभावे अति  
व्याप्तिरित्याह नोपेत्यादिना केवलान्वयति स्यादिति शेषः तस्यापि आकाशासंज्ञाभावात् स्यापि ननु गगनस्या  
गनासंज्ञाभावाभावत्वमानाभावइत्यत आह उभावावभावस्येति अभावभावस्यैव सत्यः भावत्वात्प्रतियोगित्वे  
नव्यवहिष्यमारात्वात्तत उभावभावत्वस्य प्रतियोगित्वे तव्यवहिष्यमारात् त्वव्यापकत्वादिति भावः यथाश्रुनेप्र  
तियोगित्वव्यापात्वस्यैवलाभात्तु देशसिद्धेः शक्यते अथैव निअभावाभावत्वेन प्रतियोगित्वव्यापकमित्यर्थः  
नथासनिअभावाभावत्वस्य प्रतियोगित्वव्यापकत्वे सति अन्येन्याभावेति अन्येन्याभावप्रतियोगित्वव्यतः अतः  
नाभावत्वे स्पष्टित्यर्थः नन्वेवं किमनिष्टमित्यत आह प्रतियोगीति घटान्योन्याभावोपदिष्टरूपस्य ताभावा  
प्रतियोगी स्यात्संभावदेशेन स्यादित्यर्थः पट्टाद्यदोपदिष्टेनान्योन्याभावत्वात्तभावत्वान्न स्यान् घटान्य  
न्याभावसमानाधिकरणान स्यात्तु इत्यर्थः अतोनायाद्यापादयोवोप्यधिकरेण्यप्यप्रतियोग्येपेत्तेनैवका  
रः असंज्ञाभावासंज्ञाभावात्त्यनन्तरयोऽतः तथाचासंज्ञाभावाभावत्वमति योगित्वव्यापकं न त्वन्योन्याभा

राम

८८

वासंताभावमपि संपर्धनन्वेवमन्योः न्याभासं नीभावानिरिक्तस्य दित्यत आह अन्योन्याभाविति असाधारणध  
मेद्विप्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपइत्यर्थः क्वचिन्वादिमत्वस्य घटान्योन्याभावत्वात्संज्ञाभावत्वात्संज्ञाभावत्वाभा  
वोपधाश्रुनासंगनेः वृत्तिमदितिवृत्तिमान्ये असंज्ञाभावः तदप्रतियोगित्वमित्यर्थः असंतपदे च केवलान्वपि  
ताद्यदकसंवेधावच्छिन्नप्रतियोगित्वस्य लाभायान्यथाविषयनपाके क्तान्वपिनः सर्वमित्याकारकज्ञानस्य स  
मवापिना अभावप्रतियोगिना व्याप्तिर्नवातादा त्वेन केवलान्वपिनो भिधेयत्वस्य तत्तत्संवेधनासंज्ञाभावस्य  
सिध्दान्नत्राव्यासापत्तेश्च गगनस्वरूपाभावप्रतियोगित्वेपि गगनाभावतु नदभावस्यावृत्तिमत्वविरिहान्वाव्याप्ति  
रिति भावः केवलान्वपित्वेन त्वेनव्यवहिष्यमारात्तमतो नोदे स्पविधेयभावमेक्यान्निराकाशत्वं पदिगगनस्य  
स्वाभावाभावत्वमप्याराभावाभाववनिअभावस्यापानीत्येवभावस्य स्वाभावाभावत्वं न च गगनमसिद्धेरस  
थाप्रमयाभावत्वमपि गगने स्यात् वेदेषादिनिविभाव्यतेतदापि वृद्धिभस्य दंसार्थका कुर्वन्नाहपदे निआकाश  
भावोप्यपि विशिष्टाभावाद्यात्यकस्वप्रतियोगित्वरूपाभावे स्पप्रतियोगीतयापि स्वविशिष्टाभावाद्यात्मक  
रव्यप्रतियोगित्वरूपाभावानवृत्तिमान्न प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तिमान् इत्याकाशाभावः केवलान्वयैव सत्यः  
वृत्तिमसदस्य वृत्तिमत्वविशेषतासर्वत्वादिनिभावः अनरवचसंयोगाभावस्य संयोगस्वरूपाभावमति



विं. ५५

००

येतिपिनाद्यापिरेवंचनसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणभावः प्रतियोगित्वसंबंधेताधिकरणान्तरपितुमि  
निफलितंनचैवमदृतिगगनादवतिवापिः गगनसधिकरणप्रसिध्यतदभावस्पप्रतियोगिव्यधिकरणभाव  
नादशाभावांतराप्रतियोगितादितिवाच्यं पादनासंबंधसाभान्ययादशमनियोगिनाप्रपमप्रतियोगित्वकिंचित्त्व  
क्तनयेगिकृत्वभावस्तादशप्रतियोगित्वाभाववत्तादशसंबंधेनकेवलान्वपित्वमित्यत्रपर्यवसानात्तुगगनसत्ता  
दशप्रतियोगित्ववत्तादेवनकेनापिसंबंधेनतस्यकेवलान्वपित्वमितिभावः प्रमेयत्वेअवशिमाशंकतेनचैनिप्रमे  
पत्वशब्दार्थः नकेवलान्वपिनः अत्यंतीभावाप्रतियोगिप्रमाविषयत्वस्यचैनिप्रमायाअननुगतत्वात्तुप्रमाविषयत्व  
स्यअननुगतत्वादित्यर्थेअत्रचप्रमापाननुगतत्वाभिधानंविषयत्वाननुगतत्वप्रतियोगितादनापविषयतीपाज्ञान  
स्वरुवत्तादित्यवधेयं तथाचचालिनान्येनसर्वस्यैवप्रमाविषयत्वस्यासंताभावप्रतियोगित्वाव्याप्यगिति  
भावः प्रमात्वमेवहीतिप्रमात्वचघटत्वाभाववन्निघटत्वेपकारत्वारिरूपंनतुतद्वनितप्रकारकत्वरूपंनस्यावि  
तदर्थमेवेनमित्रत्वादितिभेदेअस्यप्रमेपत्वमित्यनेनान्वयः परासंयधातस्वाप्रविषयात्मकानसंयधाननुगम  
श्रद्धायायेतिभावः प्रमेयत्वंप्रमेपत्वशब्दार्थः ननुपरंपरासंबंधेनकेवलान्वपित्वंननुमशंकृतस्यवत्प्रतियोगि  
कत्वात्तत्रभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्इत्यतआहप्रमाविजाताप्यविषयत्वेतिनचैवमप्यप्रतियोगि

श्रीराम

००

गित्वगर्भलक्षणाप्रवर्तकमेवेतिवाच्यं तस्यावच्छेदकगर्भत्वेनास्यार्थात्तद्वदमपिविषयनात्तास्यानुगतस्यैकस्य  
स्वीकारादित्यवधेयंइश्वरीयप्रमायाएकत्वेनतद्वियनपाअप्यकत्वात्तद्वदमप्यभाविषयत्वमेवप्रमाविषयत्वशब्द  
यइत्यप्रतियोगित्वगर्भलक्षणाप्रवर्तकमेवेतिवाच्यं तनुव्याः तनुसाध्यसंदेहः पक्षताप्रताप्रकृतत्वनदभावद्विदमपि  
विषयतात्वस्यानुगनस्यैकस्यवादित्यवधेयंइश्वरीयप्रमापाराकचनतद्विषयतायाअप्यकत्वात्तद्वदमप्यभा  
विषयत्वमेवप्रमेपत्वशब्दार्थेइत्यप्रतियोगित्वगर्भलक्षणाप्रवर्तकमेवेतिवाच्यं तनुव्याः ननुसाध्यसंदेहः पक्षताप्रता  
तेचतदभावात्कयमनुमितिरेनिकेवलान्वपिसाध्यकानुमितिजनकत्वात्तद्विनाविभागीव्याहृत्यतइत्यभिप  
पिणाशंकतेतथापीतिलक्षणास्यादुष्टत्वेत्यर्थः अनुमितिरेत्यस्यकेवलान्वपिसाध्यकेत्यदिः ननुप्रमेपत्वकारकसंश  
याभावेपिनपक्षलहानिः प्रमेपत्वविशयकघटत्वात्तत्वादिमकारकसंशयस्यैवसत्तादित्यतआहप्रमेपत्वमिति  
प्रमेपपक्षकइतिनघटत्वादिधर्मताचछेदकवइत्यर्थः तथाचसमानधर्मितावच्छेदककज्ञानस्यैवपक्षत्व  
मितिभावः ननुतत्रसमानविषयत्वमेवतत्रेननुसमातविशयतावच्छेदकमपितत्रमित्यतआहमिविषयवेति  
अनुमितिभिन्नविषयकइत्यर्थः घटः प्रमेपः इत्यनुमितौघटप्रमेपत्वाधारत्वभासतेतत्प्रमेपत्वघटवृत्तित्वंउक्त  
संशयव्यतयेतिभावः ननुप्रमेपत्वरूपकवत्तान्वपिसाध्यकाभावेपिनकेवलान्वपिसाध्यकसामान्योच्छेदः प्रमेप



त्वपक्षकघटद्वितित्वादिहपकेलान्वपिसाध्यकत्वानमितिरेवसास्मा उपानइति श्रोताशंकापामाह प्रमेयत्वपक्षके चेति  
 अस्तित्वसाध्यपक्षघटद्वितित्वादिहसाध्यपक्षान्वपयतिरेकत्वमिति तथा च तस्य केवलान्वपित्वाभावेन न तदनमिति  
 केवलान्वपिसाध्यकत्वमिति भावः तथा चेति घटः प्रमेयइत्याद्यनुमितिः केवलान्वपिसाध्यकत्वेत्येत्यर्थः मध्येते अ  
 लीष्यते ननु घटे प्रमेयत्वाधारत्वापेक्षी हि न्याभनुमित्या प्रमेयवेद्युटद्वितित्वमवगम्यनेतु त्वविति चेद्यत्वन्यात अत्यथा  
 घटः प्रमेयइत्यनंतरं प्रमेयघटद्वितित्वेति संशयस्युद्धारं तावत्तः नया च प्रमेयत्वघटद्वितित्वेति सनापस्यापि घ  
 टः प्रमेयइत्यनुमितिसमानपि पक्षमेवेत्याशयेन शंकेते अर्थेति द्वितिसंशयोऽस्य कारकसंशयो सामानविषयकादेव  
 नि अनुमितिसमानविषयत्वादेवेत्यर्थः अत्र घटः प्रमेयत्ववाच्येति आकारसंशयाभाधानं च दृष्टं तर्हि न ननु दृष्टं  
 तपवा सिद्धः पतुपापक्षद्वितित्वावोधनात् इत्यत आहतदस्येति अनुमितौ तु त्वविति वधत्वस्यासंभवात् तपक्षसा  
 ध्यमस्ति न वेत्यस्यानुमितिसमासविषयकत्वेन संभवतीत्याशयिनः समाधत्ते विशेष्यरातिविशेष्यरातिविशेष्ययोर्भावापन्नति  
 व ह्युप्रीहिणीसाध्यपक्षमेवेनेत्यर्थः अर्थमेव ह्येति अर्थस्यानुमिनिरूपप्रपत्तनस्यैव वापस्यादिति विग्रहणानुमि  
 तिकरणमेवादित्यर्थः पराभरी विशेष्यगी भूतस्य साध्यस्यानुमितौ विशेष्यतया भानानं गीकारात् घटः प्रमेयइत्यनुमितौ  
 प्रमेयत्वे घटद्वितित्वावगाहनसंभवादि निमित्तवः साध्यसिद्धि विरोधात् तिसाध्यसिद्धि विरोधनीयस्य तिसाध्यसिद्धि वि

श्रीराम.

२०९

रोधो अस्यास्तीति वा केन वा व ह्युप्रीहिणीसाध्यसिद्धि निर्वत्य इत्यर्थः ग्राह्यसंशयस्याविरोधित्वात् पक्षाश्रुततासंग  
 तिः अत्र साध्यनिश्चयपक्षसाध्यप्रकारत्वा निरूपिततन्निष्ठप्रकारतया लक्षणं त्वमिति तदभावाप्रकारत्वादित्येक  
 वलान्वपिनितदभावप्रसिद्ध्या प्रकृता संगतिरिति ध्येय अनुमानं अनुमितिहेतुः न न्येवैव धवधिसत्वप्यनुमितिः  
 स्यादिति वाच्यतस्य न्येयप्रतिवधकतया अनुमितिसुत्या दासंभवात् आवश्यकत्वादिति पक्षसाध्यमस्ति न वे  
 निसंशयानंतरं मातुमिति स्तत्रोक्तमिणकारणत्वं कल्प्यतस्यावश्यकत्वादित्यर्थः ननु तद्विशेष्यतद्विधेयकानुमि  
 तिप्रतिपक्षेष्टकृतप्रकारकसंशयत्वेन हतुत्वं उक्तस्य तेषां ध्यप्रकारकसंशयानंतरं मेवातुमिर्भविष्यति सारावि  
 लयस्य सपक्षनिर्गोपत्वादिनिनोक्तपराहेतुत्वस्यावश्यकत्वमित्याह लाघवादिनि उक्तस्थले साध्यप्रकारकस  
 शयकत्वानेलाघवादित्यर्थः सारवन स्पष्टवद्व्यमाहनतुसमानेति समानविशेष्यकत्वमित्यर्थः तत्र अनुमितिका  
 रणात्तावच्छेदके निविष्टे गौरवात् उक्तस्तथ्येते साध्यप्रकारकसंशयकल्पने गौरवात् तन्नुपक्षविशेष्यकसाध्य  
 प्रकारकनिश्चयनिवर्त्यं तेषां ध्यविशेष्यकयक्षवृत्तित्वप्रकारकसंशया स्यासंभविमानविशेष्यकसमानप्रकारक  
 ज्ञानत्वेनैव प्रतिवधकत्वात् पदिपुनरनुभववलात् भिन्नविशेष्यमिन्नप्रकारकज्ञानस्यापि प्रतिवधकत्वस्वीक्रियेन  
 नदप्यमयत्वयठ निष्ठभावमति यो गिनवेति संशयस्यापि घटः प्रमेयइत्यनुमितिः पक्षतायतिः घटः प्रमेयइति नि



१५२  
 रापसत्वे तदनुत्यादस्या तुभवसिद्धतया तत्रेष्टयति माहममेपात्तमिति भवेत्येवेति पक्षे इत्यादि तदा च घटः प्र  
 मेपु इति साध्यसिद्धे विशेष्यप्रमेपत्वघटनिष्ठासंज्ञाभावप्रतियोगितवेति सेशः यथा भवत्येवेत्यर्थः ननु साध्यविशेष्य  
 कस्यैवादि सा धरानिवर्त्ये स्यानुगतस्यैकस्याभावेन उक्तं रूपेण हेतुसंभवीति तद्विशेष्यकतत्प्रकारकसंशयत्वे  
 न हेतुत्ववाच्यं प्रतिकल्पना गौरवस्य प्रामाणिकत्वात् न ह्यस्यावहत्वे मित्यत आह पदे नि संशयः पर्येयते वतिरावक  
 रेण संशयस्य व्यवच्छेदसंशययोग्यताये ह्यपासंशपत्वेन हेतुत्वकल्पने लघोऽत्यत आह संशयस्य नित्येनामतुमि  
 ति पूर्वविनाशादिति व्याख्येयं रणे त्यादिता विनशादित्यर्थः सापि संशययेपयतापि साधकवाधकप्रमाणेति अत्र न  
 कारथो विवक्षितः प्रमाणान्नामा त्वनिश्चयपत्तया च सिद्धिवाधविनिश्चयोः तत्रावच्छिन्नाभाव इत्यर्थः प्रमेपत्वा  
 भावे इति अभावे प्रमेपत्वप्रतियोगिकत्वात्पसिद्धेरित्यर्थः तत्र सारासिद्धेः अभावप्रमेपत्वप्रतियोगित्वावृत्तिनिश्चया  
 सिद्धेः उभावनिष्टविशेष्यतानि रूपिता पाप्रतियोगित्वनिष्ठासंज्ञिकविषयता तस्याः प्रमेयत्वे अभावादित्यर्थः पक्षाप्रतेसि  
 धि व्याघातापत्तः एतद्विशेषदर्शनामिवेत्यवधेयं यत्नेति न शाव्यत्यासिन्यस्य निष्ठाभावप्रतियोगित्वनिश्चयपत्तावच्छि  
 न्नाभावस्यत्यर्थः साध्यसाधकत्वेन वाधनिश्चयाभावविषयात्तुमिति जनकत्वेन तदभावस्येवेति तदर्थकाभावस्येवेत्य  
 र्थः एव कारव्यवच्छेदः साधकप्रमाणभावमात्रेण उत्पत्तौ साध्याभाववानरतादशनिश्चयपाभावस्यययोग्य

श्रीराम

१५२

१५३  
 तात्वहानिः योग्यतात्वात् संशययोग्यतापदार्थत्वात् न वीनास्तय इत्यर्थः दृश्यमपि दृश्यमेव योजकं जनकतावच्छेदकं  
 तदा च प्राग्वहो हेतुरयोजक इति भावः अननुगमोऽप्यभिचारेण तदुभयोः कारणानावच्छेदकत्वासमवादित्यर्थः अन्य  
 तरत्वं तदुभयनिश्चयान्नरत्वं तथा अनुमितिजनकतावच्छेदकतया च न व्यभिचार इति भावः एकप्रमाणेति एकस्य  
 वधमेव प्रमाणतावच्छेदकत्वायतीति अर्थः प्रत्यक्षान्वसत्तममा प्रयाजकशक्यात्वादिति भावः इदमायातं च  
 तसाक्षात्करोमाननुमिनामायाधनुभवसिद्धमिथोविह्वलसत्त्वादिरूपवेजाह्वानं प्रमाणमिष्टवेत्तुं ह्यपनियाम  
 क्तयामाराविभाजकोपाधिना त्वस्य च रूपकत्वान्नयेति वाच्यमुक्तमित्यनेनान्विते अनुमिति विशय इति अनुमितिनि  
 ष्ठाविशेषवेजाह्वानाव्यवहितोत्तरत्वे त्वपवधेपधेपवतिशेकसाध्य इति साध्याभावव्यापकीभूताभावप्र  
 नियो गित्वज्ञानजन्य इत्यर्थः अनुमिति त्वसिद्धेरिति तथा च तन्निष्ठविशेषानर्भावेन कावेकारणभावत्वेन व्यभिचित्यति  
 रेकि साध्यकनानुमितिभावः उभयसिद्धेति अनुमिति कारणत्वेन न्यापिकसिद्धमिमांसकसिद्धिद्वयव्याप्तिलानस्याभा  
 वादित्यर्थः तस्य शंकतेन चेति वाच्यमित्यत्र अन्यः अनुमितिप्रयोजकज्ञाननिष्ठानुमितिकारणतया विषयि  
 तासंबधेन व्यवच्छेदकमित्यर्थः गौरवादिति वद्विभावव्यापकधर्माभावप्रतियोगित्वस्य धर्माभावप्रतियोगित्वस्य  
 मव्यापकवन्नि सामानाधिकरण्यपक्षे यागुरुत्वादित्यर्थः ननु भावसाध्यकस्येव भवतां लाघवात् धर्माभावसाध्य



कवन्तिवादिहेतोः अस्माकमपिलाघवात् धर्माभावव्यापकवन्तिभावलोदेरतएवतुयात्वादित्यताहकेवलान्वपितितवे  
 यादिः वाच्यत्वादिसामाध्यकानुमितेतादनिशश्रूयाभावादित्यर्थः तन्मयतथा मा औत्तैवतन्मतव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानज  
 न्यानुमितिकत्वस्यैवतन्मयामकत्वादित्यताहएवचेतितथाच्यव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानजन्याअचयव्याप्तिनुमितिजन्या  
 नुमितिकत्वमेवव्यतिरेकित्ववचकारउपपिकमितिभावः व्यतिरेकव्याप्तिदुपन्यासस्यव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानजनकोदा  
 हररोगान्न्यासस्यननुपदतानुपयुक्तत्वामिधानेहिअर्थीतरत्नपदंतुमकतेपयुक्तमेवेतिनलथेत्याशक्तअ  
 न्ययव्याप्तिव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानद्वारान्नवपवात्सिद्धीनप्रयोजनतयेत्यर्थः अन्ययव्याप्तिज्ञानकोदाह  
 रणांतदुपन्यासस्यव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानजनकोदाहरणोपन्यासास्यअप्रात्यकलत्वमितिअनाकक्षिताभिधाने  
 त्वमित्यर्थः अचार्थमलमाश्रित्यसमाधत्तेउच्यतेइतिनिरुपाधितिउपाधिलानभावाविशिष्टव्यतिरेकसहचार्य  
 हेनेत्यर्थः निरुपाधित्वग्रहस्यव्याप्तिग्रहाहेतुत्वात्तद्वदमसंगतमितिवाच्यंअभिचारसंपादनमयतदुपादाना  
 तननुवन्तिधर्माभावयोः साचार्यहातयदिअमनिष्टवन्तिव्याप्तिग्रहस्तथापष्टित्वादिनिष्टद्रव्यत्वादिव्याप्तिग्र  
 हापीत्यातमिन्नविषयत्वस्यउभयतत्त्वत्वात्तद्वदमसंगतमितिवाच्यंअभिचारसंपादनमयतदुपादाना  
 स्यात्तमिन्नविषयमपित्योगिनिष्टव्याप्तिग्रहहेतुत्वादित्यर्थः अचयव्यतिरेकेपक्षनिष्ठाभावस्याप्रतियोगिफले

श्रीराम।

तिवद्विहीहिणीपक्षनिष्ठाअसंताभावाप्रतियोगित्वपदंसाधकत्वेनसाध्यपरंशिष्यधपिषाविरहविशिष्टनिश्चयपरंत  
 थाचाश्रयधपिषाविरहविशिष्टसाध्यनिश्चयत्यर्थः साध्यसाधकत्वेनसाध्यसाधकं प्रमापदार्थत्वेनतस्मिन्साधपि  
 षाविरहविशिष्टसाध्यनिश्चयस्याभावस्यत्यर्थइतिप्राहप्रमेपत्वमितिअत्यंताभावमेपत्वमनियोगिकभ्रमवर्नइ  
 त्यर्थः संशयतिथटादिविशेषकप्रमेपत्वप्रकारकसंशयइत्यर्थः केवलान्वपित्यहदशयाजनुमित्यतुत्यतिरत्रा  
 रुचिर्वाजाकेचित्तुपक्षसाध्यभेदनपक्षनापाभेदानसाध्यविशेषकपक्षप्रकारकसापरावावयव्यक्षेत्त्यहः एक  
 रुपविकलेव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानद्रवदेकेवन्तान्वपिसाध्यकानुमानकथंगमकेकथमनुमितिहेतुः अन्ययव्य  
 तिरेकेनिजमयव्याप्तिनिश्चयेनानुमितिदलनादितिभावः तवेवेतिराकरुपविककस्यानुमितिहेतुत्वेइत्यर्थः व्य  
 तिरेकविफलवदितिव्यतिरेकव्याप्तिविफलवदित्यर्थः रुपानरविकलेअन्वयव्यअन्वयव्यसिविकलेअन्वयव्य  
 तिरेकव्याप्त्योरिनिश्चयव्यतिरेकव्याप्त्योः प्रत्येकमेवविषयनयाजनुमितिजनकतावच्छेदकत्वादित्यर्थः व्यति  
 रेकेपक्षनाच्यतिरेकव्याप्तिग्रहस्यागलांगिकारः ननुव्यतिरेकव्याप्तिनिश्चयेविनाल्लेकाप्यनुमितिः यत्रान्वयव्य  
 तिग्रहादनुमितिस्तत्रव्यभिचारोका निरासार्थेच्यतिरेकव्याप्तिनिश्चयस्यावस्याशरणकारीयत्वात्विषयदन्तिव  
 शकानिरासस्यविषयत्वावच्छेदनसाधनाभाववत्त्वग्रहश्रव्यतिरेकव्याप्तिग्रहएवेत्यतआहव्यतिरेकश्रुतिवि



पक्षेत्वावच्छेदेन साधनाभावत्वाद्ग्रहश्चत्यर्थः व्यतिरेकव्याप्त्यावितिसाध्यसाधभावेयोर्येव्यतिरेकौ साध्यसाधनस्वरूपे  
 तद्व्याप्तिसिद्धिपदस्यार्थः अत्रावेति केवलान्वयि सार्धके विधत्यर्थः केचित्तु ननु व्यतिरेकसहचारप्रहं विना न च पव्या  
 तिग्रहः कथमित्यत आह व्यातिरेकश्रुतिव्यतिरेकग्रहश्चत्यर्थः व्यतिरेकव्याप्त्यावितिसाधरावहेतुरित्यर्थः नयान्व  
 व्यतिरेकसहचारग्रहविना न च व्याप्तिग्रहेत्यतो वाधेका भावद्विभावेत्याहः तद्वत्तन विपक्षेद्वितिलेशका निरा  
 सद्ग्राह्यसंगतेः तत्र व्यतिरेकसहचारग्रहस्य साधदिवहेतुत्वादत्र त्वितिसाधसंगतेः सपक्षस्य स्यादिति सिद्धि  
 भ्यामव्याप्तितादाहयत्र तिसृष्वप्यर्थो निरुद्धतत्त्वव्याप्तिव्यतिरेकव्यतिरेकसहचारग्रहमात्रेणेत्यर्थः  
 सर्ववाक्यानामसतिवाधके अवधारणापरत्वादिति भावः मात्रपक्षेन अन्यपक्षसहचारव्यवच्छेदः अतो व्यतिरेकसह  
 चारग्रहानि रित्ताथोदित्याह व्याप्तिकत्वेपितस्य नक्षतिः तथा चान्यसहचारग्रहाजन्यज्ञानपिषयव्याप्तिकत्वे व्यतिरे  
 कित्वमित्यर्थः मीमांसकः प्रत्यवतिष्ठतेन त्वितिव्यतिरेकेति व्यतिरेकव्याप्तिग्रहजन्यानानुमितिरेत्यर्थः व्याप्तिपक्ष  
 धर्मताज्ञानस्य व्याप्त्यवच्छिन्नप्रकारनाकपक्षतनिष्ठस्यैवेत्यर्थः तदेतत्त्वादनुमितिहेतुत्वात्तत्त्वचपक्षेते  
 भावद्विभावेः अत्र च व्याप्त्यवच्छिन्नप्रकारताकपक्षधर्मतानिष्ठपाजन्यत्वे हेतुकोभः स्वरूपा सिद्धादिरित्यवच्छेद  
 तदेवाययादपति अत्रति अत्र अनयो व्यतिरेकसहचारनव्यतिरेकसहचारग्रहान्तत्रसाध्याभावव्यतिरेकः

श्रीराम-

व्याप्तिग्रहात् अत्र अन्यपक्षहेतोः पक्षधर्मतापक्षधर्मताशेव्याप्त्येऽप्रकारत्वाभावात्तत्तादृशग्रहइति भावः व्याप्तिनि  
 व्याप्तिमकारकपक्षधर्मता निष्ठपक्षमित्यर्थः साध्याभावेति साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वप्रकारकपक्षध  
 र्मता निष्ठपक्षमित्यर्थः साध्याभावेति साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वप्रकारकपक्षधर्मता निष्ठपक्षमित्यर्थः  
 न्ययन्यतिरेकसहचारग्रहभ्यामन्यव्याप्तिग्रहवहित्यर्थः एवमव्यतिरेकस्य लेन च पव्याप्तिग्रहस्यानुमितिहेतुत्वे  
 पृथिवतरतिष्ठेद्याव्याडलरभेदवैविष्यमित्यर्थः साध्यवदव्याप्तित्वरूपव्याप्तिग्रहे पृथिव्यभितरभेदवैविष्य  
 करणसंभवात् अहयव्यपिकेति व्याप्तिविषयितया अनुमितिकरणतावच्छेदकव्याप्तिरूपमाशयः पृथिविद्विद्वत्तरे  
 मिद्यते पृथिवीत्वादित्यत्र हेतोरवमक्षतान्ते दकलयाहेता साध्यसामानाधिकार्यग्रहस्यैव पक्षतावच्छेदक  
 यसाध्यवत्त्वात्तत्तात्सिद्धेः प्रतिबंधकतया अनुमितिनिष्पादिति सिद्धसाधनभियापृथिव्यपक्षकेतारभेदसाध्यके  
 पृथिव्यत्वे हेतुका अनुमानमवनास्तियाशयेन समाधत्ते गंधवत्त्वावच्छेदेन ति अत्र प्राचिनसंमति अत्र एवेति  
 पृथिव्यत्वे हेतुका अनुमितिस्विकारेण पिनेन दोषः समानाकारसिद्धेहि अनुमिति विरोधि निष्ठपृथिव्यत्वे हेतुकाव्याप्यमि  
 ति बुद्धे पृथिव्यत्वेन पृथिव्यत्वे विशेष्ये पृथिव्यत्वे हेतुका अनुमिति च निरवच्छिन्नपृथिव्यत्वे विशेष्ये पृथिव्यत्वे  
 व्याप्तिग्रहेण पृथिव्यत्वे सामानाधिकार्येण न इतरभेदवत्त्वे विषयपिभूले अनुमितिश्च पृथिव्यत्वावच्छेदेन उपयत अ



१०५

वच्छेदकावच्छेदेनानुमितिप्रतिचावच्छेदकसामानाधिकरणेन सिद्धिर्विरोधिनित्याह पृथिव्यमित्यादिसर्वपृथिव्या  
इति अत्र सर्वपृथिव्यवच्छेदकापच्छेदेनानुमितिरुद्देश्यत्वलाभापनतु सर्वत्वपक्षतवच्छेदकनिविष्टमित्यवधेयं  
नुतथापि अत्राप्यन्यासज्ञानजनमुदाहरणमुपन्यस्य निरेकव्याप्तिज्ञानजनकोदाहरणोपन्यासश्चातिराहि  
तदवस्थापत आहतिव्यभिरेकव्याप्यैरेव वच्छेदभावव्यापकाभूताभावत्वावच्छिन्नप्रनियोगित्यदिनिश्चयस्य  
व्याप्यगम्यगमकभावः अन्वयेसाध्यातुमितीज्यजनकप्रवृत्त्यर्थः निरेकानुमितिप्रतितादृशनिश्चयस्य  
पयोग्यत्वेपिनतदुपधापकत्वमत आह स्यात्साध्याभावेत्यादिना साधनेन साधनज्ञानेन सम्यग्साधनादनुमिति  
ननानरावच्छिन्नकिपरामर्शस्य तत्र हेतुत्वे कृत्ये निष्कृत्यानुमितिहेतुत्वपक्षेति प्रकारकपक्षधर्मज्ञान्यत्वादि  
त्यर्थः अन्यधोभययामशस्यानुमितिसामान्यहेतुत्वानुगमः परस्यैव्यभिचारः व्याप्तिज्ञानस्य व्याप्तिघटकाभ्य  
वत्त्वादिज्ञानस्यैवमभावादिज्ञानस्यानुमितिसामान्यहेतुत्वप्रसंगः अभावत्वादिज्ञानात्रादनुमितिप्रसंगः  
विशेषसामग्री अन्वयव्यनिरेकपरामर्शरूपानुमितिसामपीतादृशतादृशपरामर्शव्यवहित्येतरानुमितौतादृशता  
दृशपरामर्शत्वेन हेतुत्वानुमतेतादृशसामग्री नृत्तौत्याह अन्वयव्यतिरेकेति खेत्तुहेतौ न हेतुत्वस्यैवपरो  
क्तहेताच्चाभासत्वस्यापिन्यवस्थापननतत्वनिरायादि लक्षणाकार्यस्यास्येतादृशककार्यत्तुलसंग

अरीरामः

२१

स्यासद्वेतोरन्तरमसद्वेतोर्निहपरांप्रतिजानीति अवेति हेतुभासपदहेतुवदभासतद्वेति व्यस्यतादृशहेतोरिव  
हेतोरभास इति व्यस्यतादृशस्य वाचक अत्राद्यस्युत्तिमप्रपदुष्टहेता लक्षणाह अनुमितौ स्वलिङ्गकप्रकृत  
पक्षसाध्यकानुमितिसामान्यप्रतिकार्यसहभावेन कारणीभूतस्याभावस्य प्रनियोगिये धातुवच्छेदविषयत्वप्रकृतयस्य  
साध्यकदुष्टहेतुत्वमित्यर्थः सर्वत्रैव दुष्टहेतावततो नित्यस्यैव तादृशपदार्थज्ञानस्य विषययतामादाय ससरासं  
भवः धर्मादेरपि स्वलिङ्गिकायाह दः पवतः च न्निमानित्यनुमित्युत्तेप्रतिषेधकस्य द्वायनिर्वहितिर्वयर्थार्धतन  
स्य विषयत्वसंभवात्पर्वतवेत्तेः साध्यानायादुष्टहेतुत्वापत्तिरतः सामान्यपदसाध्यविशेषादिघटितस्य व्यभिचारादे  
पदार्थज्ञानस्याप्यनुमित्यामान्यप्रतिविराधित्वाभावात्तद्विषयीभूतेष्वसद्वेतावसंभवापत्तिरतः स्वलिङ्गकप्रकृतपक्ष  
सासाध्यकत्वेनानुमितिनिविशेषितासिद्धभावेस्यानुमितिकारणवैपिनकार्यसहभावेन तथात्वमसंभवादतोपधा  
यसिद्धेर्विषयतामादाय सहेतौ नतिप्रसंगः निर्वहित्वाद्यवच्छेदकतया गद्यमारास्पधर्मत्वादि निश्चयस्य वच्छेद  
नुमितिस्पष्टान्येति विरोधितपातद्विषयधर्मादिसद्वेतावाराण्यनिरुक्तेप्रतियोगित्वनिश्चयपक्षे शिष्टानवच्छिन्नया  
ह्यस्वलिङ्गकप्रकृतपक्षसाध्यकानुमितिसामान्यविरोधिनोव्यभिचारादिभ्रमस्य स्वलिङ्गकपरामर्शादिधर्मिकाप्रा  
माण्यस्य च विषयतामादाय सहेतावतिव्यात्येवाराण्यपयथापदे भ्रमसामान्यभिन्नार्थकतनव्यभिचारादिभ्रमस्या











इति पत्रादानीं चिंतमणौ